

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 255

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 28. augusts

Saturs

II Nelegislatīvi akti

REGULAS

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 906/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts intervences izdevumiem 1

- ★ Komisijas Deleģētā regula (ES) Nr. 907/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu 18

- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 908/2014 (2014. gada 6. augusts), ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību 59

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 906/2014**(2014. gada 11. marts),****ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts
intervences izdevumiem**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 20. panta 2. un 3. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu intervences pasākumi, kas regulē lauksaimniecības tirgus, ir jāfinansē Savienībai atbilstīgi lauksaimniecības nozares tiesību aktu noteikumiem. Savienības finansējamo summu attiecībā uz valsts intervences pasākumiem nosaka, pamatojoties uz gada pārskatiem, ko sagatavojušas maksājumu aģentūras.
- (2) Valsts intervences izdevumi var būt ļoti dažādi. Tāpēc attiecībā uz katru darbību kategoriju ir jāprecizē tas, par kādiem izdevumiem var pretendēt uz Savienības finansējumu, un jo īpaši tas, ar kādiem nosacījumiem var segt minētos izdevumus. Šim nolūkam būtu jānosaka atbilstības nosacījumi un attiecināmo izdevumu aprēķina metodes. Turklāt būtu jāprecizē, kādos gadījumos šie izdevumi jāiegrāmato, pamatojoties uz maksājumu aģentūru faktiski reģistrētajiem elementiem vai pamatojoties uz Komisijas noteiktajām standarta summām.
- (3) Lai dalībvalstis, kuru valūta nav euro, varētu saskaņoti konsolidēt savus izdevumus un izmaksas valsts valūtā un euro, būtu jāprecizē nosacījumi, ar kādiem tiek iegrāmatotas intervences krājumu glabāšanas darbības, un jānosaka piemērojamais maiņas kurss.
- (4) Intervences krājumu glabāšanas darbību vērtības noteikšana ir atkarīga arī no darbību veida un no piemērojamiem lauksaimniecības nozares tiesību aktiem. Tāpēc būtu jāparedz vispārējs noteikums, kurš paredz, ka iepirkto un pārdoto daudzumu vērtība ir vienāda ar to maksājumu un ieņēmumu summu, kuri veikti vai jāveic par fiziskajām darbībām, un īpaši noteikumi un īpaši gadījumi, kas jāievēro.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

- (5) Šajā regulā paredzētie pasākumi aizstāj attiecīgos noteikumus, kas izklāstīti Komisijas Regulā (EK) Nr. 884/2006 ⁽¹⁾, kura atcelta ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 907/2014 ⁽²⁾,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu paredz nosacījumus un noteikumus, kas piemērojami ar intervences krājumu glabāšanu saistīto intervences pasākumu izdevumu finansēšanai no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF).

2. pants

Intervences krājumu glabāšanas pasākumi

Intervences krājumu glabāšanas pasākumos var ietilpt krājumu iepirkšana, glabāšana, transportēšana un nodošana un lauksaimniecības produktu pārdošana un cita veida realizācija saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti piemērojamajos lauksaimniecības nozares tiesību aktos un šajā regulā.

3. pants

To intervences izdevumu finansēšana, kas radušies saistībā ar intervences krājumu glabāšanas darbībām

1. Saistībā ar 2. pantā minētajām intervences krājumu glabāšanas darbībām ELGF saskaņā ar intervenci finansē turpmāk minētos izdevumus ar nosacījumu, ka atbilstošie izdevumi citādi nav noteikti piemērojamajos lauksaimniecības nozares tiesību aktos:

- a) finansiālās izmaksas par līdzekļiem, ko dalībvalstis mobilizējušas, lai iepirktu produktus, saskaņā ar I pielikumā noteiktajām aprēķina metodēm;
- b) izdevumus par fiziskajām darbībām, kas saistītas ar iepirkšanu, pārdošanu vai citiem produktu nodošanas veidiem (produktu ievietošana noliktavā, glabāšana un izvešana no noliktavas saskaņā ar intervences krājumu glabāšanas shēmām), kā minēts II pielikumā, pamatojoties uz vienādām Savienības standarta summām, kas aprēķinātas saskaņā ar III pielikumā noteiktajām metodēm;
- c) izdevumus par fiziskajām darbībām, kas nav obligāti saistītas ar iepirkšanu, pārdošanu vai citiem produktu nodošanas veidiem, pamatojoties uz standarta summām vai uz nestandarta summām saskaņā ar noteikumiem, kurus Komisija noteikusi lauksaimniecības nozares tiesību aktos, kas attiecas uz šiem produktiem, un IV pielikumā;
- d) izdevumus, kas saistīti ar transportēšanu dalībvalsts teritorijā vai ārpus tās vai ar eksportu, pamatojoties uz standarta summām vai uz nestandarta summām, kuras jāapstiprina saskaņā ar procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽³⁾ 229. panta 2. punktā;
- e) glabāto produktu vērtības samazināšanos saskaņā ar aprēķina metodēm, kas noteiktas V pielikumā;

⁽¹⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 23.6.2006., 35. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 907/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumiem un euro izmantošanu (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 18. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013 ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

- f) starpību (ieguvumi un zaudējumi) starp produktu uzskaites vērtību un realizācijas cenu vai starpību, kas radusies sakarā ar citiem faktoriem.

2. Neskarot īpašus noteikumus un noteicošās dienas, kas paredzētas šīs regulas pielikumos vai lauksaimniecības tiesību aktos, attiecībā uz dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā minētos izdevumus, ko aprēķina, pamatojoties uz euro noteiktām summām, un izdevumus vai ieņēmumus, kas saskaņā ar šo regulu veikti valsts valūtā, atkarībā no gadījuma konvertē valsts valūtā vai euro, pamatojoties uz pēdējo maiņas kursu, kuru Eiropas Centrālā banka noteikusi pirms tā grāmatvedības gada, kura laikā maksājumu aģentūra ir ieģrāmatojusi darbības.

Šīs regulas piemērošanas vajadzībām grāmatvedības gads ir periods, kas minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

4. pants

Intervences krājumu glabāšanas darbību vērtības noteikšana

1. Iepirkto un pārdoto daudzumu vērtība ir vienāda ar to maksājumu vai ieņēmumu summu, kuri veikti vai jāveic par fiziskajām darbībām, izņemot šajā pantā minētos īpašos noteikumus un ievērojot:

- a) VI pielikumu attiecībā uz iztrūkstošajiem daudzumiem;
- b) VII pielikumu attiecībā uz bojātiem vai iznīcinātiem produktiem;
- c) VIII pielikumu attiecībā uz noliktavā ievietotajiem produktiem, kuru pārņemšana ir atteikta.

2. Iepirkto daudzumu vērtību nosaka attiecībā uz produktu daudzumiem, ko ievieto noliktavā, pamatojoties uz valsts intervences cenu, ņemot vērā palielinājumus, piemaksas, samazinājumus, procentus un koeficientus, kas saskaņā ar lauksaimniecības nozares tiesību aktos noteiktajiem kritērijiem piemērojami valsts intervences cenai iepirkšanas laikā.

Tomēr VI pielikumā un VII pielikuma 2. punkta a) un c) apakšpunktā minētajos gadījumos un situācijās palielinājumus, piemaksas, samazinājumus, procentus un koeficientus neņem vērā.

To produktu vērtību, kuri ir sabojājušies vai iznīcināti dabas katastrofu vai pārāk ilga glabāšanas perioda dēļ, kā minēts šīs regulas VII pielikuma 2. punktā, nosaka ar Komisijas īstenošanas aktu. Minēto aktu pieņem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Neskarot V pielikumu, to produktu vērtība, kurus dara pieejamus un finansē no Eiropas Vistrūcīgāko personu atbalstīšanas fonda, ir valsts intervences cena, kas piemērojama katra gada 1. oktobrī. Dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, intervences produktu uzskaites vērtību konvertē valsts valūtā pēc attiecīgā gada 1. oktobrī piemērojamā valūtas maiņas kursa.

Ja intervences produktus nodod no vienas dalībvalsts otrai, tad piegādātāja dalībvalsts piegādāto produktu ieģrāmato ar nulles vērtību, un galamērķa dalībvalsts tos ieģrāmato kā ieņēmumus nosūtīšanas mēnesī, izmantojot cenu, kas aprēķināta saskaņā ar pirmo daļu.

4. Izmaksas, kas, saskaņā ar Savienības noteikumiem iepērkot produktus, radušās vai iekasētas saistībā ar 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām fiziskajām darbībām, ieģrāmato kā izdevumus vai ieņēmumus saistībā ar tehniskām izmaksām atsevišķi no iepirkuma cenas.

5. Daudzumus, kas atrodas krājumos grāmatvedības gada beigās un kas jāpārnes uz nākamo grāmatvedības gadu, Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajos finanšu pārskatos iegrāmato ar to vidējo uzskaites vērtību (pārņemšanas vērtība), kas noteikta mēneša pārskatā par grāmatvedības gada pēdējo mēnesi.

6. Daudzumus, ko ievieto noliktavā un kas tiek atzīti par neatbilstošiem glabāšanai noteiktajām prasībām, laikā, kad tos izved no noliktavas, iegrāmato kā pārdotus par tādu pašu cenu, pār kādu tie tika iepirkti.

Taču tad, ja faktiskās izvešanas laikā ir izpildīti nosacījumi, lai varētu piemērot VI pielikuma b) punktu, par preču izvešanu iepriekš apspriežas ar Komisiju.

7. Ja kontā uzrādītā balance ir pozitīva, to atņem no kārtējā grāmatvedības gada izdevumiem.

8. Ja standarta summas, maksājuma termiņi, procentu likmes vai citi elementi, ko izmanto aprēķinos, mainās pēc mēneša pirmā datuma, jaunos elementus fiziskajām darbībām piemēro, sākot ar nākamo mēnesi.

5. pants

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

FINANSIĀLO IZMAKSU KOMPENSĒŠANAS LIKMJU APRĒĶINĀŠANA

(3. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

I. PIEMĒROJAMĀS PROCENTU LIKMES

1. Lai aprēķinātu finansiālo izmaksu summu, kas ELGF jāsedz par naudas līdzekļiem, ko dalībvalstis mobilizējušas, lai iepirktu produktus, Komisija katra grāmatvedības gada sākumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu nosaka visai Savienībai vienādu procentu likmi. Šī vienotā procentu likme atbilst vidējām 3 mēnešu un 12 mēnešu EURIBOR nākotnes procentu likmēm, kas reģistrētas 6 mēnešu atsaucē periodā, kurš jānosaka Komisijai un kam jāpiemēro svēruma koeficients – attiecīgi viena trešdaļa un divas trešdaļas.
2. Lai noteiktu konkrētajam grāmatvedības gadam piemērojamās procentu likmes, dalībvalstis Komisijai pēc tās pieprasījuma ne vēlāk kā šajā pieprasījumā noteiktajā termiņā paziņo vidējo procentu likmi, ko tās faktiski uzņēmušas 1. punktā minētajā atsaucē periodā. Minētos datus dalībvalstis paziņo, izmantojot Komisijas noteikto veidlapu.

Ja dalībvalsts pirmajā daļā minētajā termiņā, izmantojot noteikto veidlapu, savu paziņojumu nebūs iesniegusi, tiks uzskatīts, ka piemērojamā likme, ko šī dalībvalsts ir uzņēmusies, ir 0 %.

Ja dalībvalsts paziņo, ka tai procentu izmaksas neradās, jo attiecīgajā atsaucē periodā tai lauksaimniecības produktu intervences krājumos nebija, Komisija nosaka šo likmi, pamatojoties uz vidējām atsaucē procentu likmēm šā punkta pirmajā daļā minētā atsaucē perioda laikā un paaugstinot tās par 1 procenta punktu. Šīs atsaucē procentu likmes ir šādas:

- a) dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, starpbanku aizņēmumu procentu likme trīs mēnešos (EURIBOR);
- b) dalībvalstīm, kuru valūta nav euro, starpbanku aizņēmumu procentu likme trīs mēnešos, kas piemērojama katrā dalībvalstī (IBOR).

Ja attiecībā uz visu atsaucē periodu nav pieejamas visas a) punktā minētās atsaucē procentu likmes vai EURIBOR likmes, izmanto attiecībā uz šo periodu pieejamās likmes.

3. Katrai attiecīgajai dalībvalstij procentu likmi, kas noteikta, pamatojoties uz b) punkta noteikumiem, salīdzina ar vienoto procentu likmi, kas noteikta, pamatojoties uz a) punkta noteikumiem. Katrai dalībvalstij piemēro zemāko no šīm divām procentu likmēm.

Procentu likmes, kas katram grāmatvedības gadam noteiktas Komisijas Īstenošanas regulā, kura pieņemta, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu, noapaļo līdz vienai decimāldaļai.

II. FINANSIĀLO IZMAKSU APRĒĶINĀŠANA

1. Finansiālo izmaksu aprēķināšanu sadala atbilstīgi Komisijas noteikto procentu likmju derīguma periodiem saskaņā ar I iedaļā paredzētajiem noteikumiem.
2. Finansiālās izmaksas, kas minētas 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā, aprēķina, dalībvalsts procentu likmes piemērojot vidējai iepirkta produkta vērtībai tonnā un pēc tam reizinot iegūto skaitli ar vidējiem krājumiem attiecīgajā grāmatvedības gadā.

Vidējo produkta vērtību tonnā aprēķina, dalot grāmatvedības gada pirmajā dienā krājumos esošo produktu vērtības un šā gada laikā iepirkto produktu vērtības summu ar grāmatvedības gada pirmajā dienā krājumos esošo produktu daudzumu un šā gada laikā iepirkto produktu daudzumu summu.

Vidējos krājumus grāmatvedības gadā aprēķina, katra mēneša sākuma un katra mēneša beigu krājumu summu dalot ar skaitli, kas vienāds ar divkāršu grāmatvedības gada mēnešu skaitu.

3. Ja kādam produktam ir noteikts vērtības samazināšanas koeficients saskaņā ar V pielikuma 1. punktu, grāmatvedības gada laikā iepirkto produktu vērtību aprēķina, no iepirkuma cenas atņemot vērtības samazināšanas summu, ko iegūst, piemērojot iepriekš minēto koeficientu.
4. Produktiem, kuriem otra vērtības samazināšana ir noteikta atbilstīgi V pielikuma 3. punkta otrajai daļai, vidējo krājumu aprēķinu veic pirms datuma, kad stājas spēkā katra vērtības samazināšana, ko ņem vērā vidējās vērtības noteikšanai.
5. Ja noteikumos, kas reglamentē tirgus kopīgo organizāciju, paredzēts, ka maksājumu par maksājumu aģentūras iepirkto produktu nevar veikt, kamēr nav pagājis vismaz viens mēnesis pēc pārņemšanas datuma, aprēķinātos vidējos krājumus samazina par šādā aprēķinā iegūto daudzumu:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

kur:

Q = grāmatvedības gada laikā iepirktie daudzumi,

N = minimālais mēnešu skaits līdz maksājumam.

Šajā aprēķinā par maksājuma termiņu uzskata noteikumos paredzēto minimālo termiņu. Uzskata, ka mēnesī ir trīsdesmit dienas. Tā mēneša daļa, kas pārsniedz 15 dienas, tiek uzskatīta par veselu mēnesi; tā mēneša daļa, kas ir vienāda ar 15 dienām vai mazāka, šajā aprēķinā netiek ņemta vērā.

Ja grāmatvedības gada beigās vidējo krājumu aprēķinā pēc tam, kad veikts pirmajā daļā minētais samazinājums, rezultāts ir negatīvs, šo negatīvo atlikumu atņem no vidējiem krājumiem, kas aprēķināti nākamajam grāmatvedības gadam.

III. ĪPAŠI NOTEIKUMI MAKSĀJUMU AĢENTŪRU KOMPETENCĒ

1. Ja attiecībā uz maksājumu aģentūru veikto produktu pārdošanu noteikumos, kas reglamentē tirgu kopīgo organizāciju, vai paziņojumos par uzaicinājumu piedalīties šādu produktu izsolēs ir noteikts termiņš, kurā produkta pircējam pēc samaksāšanas tie ir jāizved, un ja šis termiņš pārsniedz 30 dienas, maksājumu aģentūru saskaņā ar II iedaļu aprēķinātās finansiālās izmaksas to grāmatojumos samazina par šādā aprēķinā iegūto summu:

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

kur:

V = pircēja samaksātā summa,

J = dienu skaits no maksājuma saņemšanas dienas līdz produkta izvešanai, no šī skaita atņemot 30 dienas,

i = grāmatvedības gadā piemērojamā procentu likme.

2. Ja attiecībā uz maksājumu aģentūru veiktu lauksaimniecības produktu pārdošanu, piemērojot īpašus Savienības noteikumus, faktiskais maksājuma termiņš pēc šo produktu izvešanas pārsniedz 30 dienas, maksājumu aģentūru saskaņā ar II iedaļu aprēķinātās finansiālās izmaksas to grāmatojumos palielina par šādā aprēķinā iegūtu summu:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

kur:

M = summa, kas pircējam jāmaksā,

D = dienu skaits no produkta izvešanas dienas līdz maksājuma saņemšanas dienai, no šī skaita atņemot 30 dienas,

i = grāmatvedības gadā piemērojamā procentu likme.

3. Katra grāmatvedības gada beigās 1. un 2. punktā paredzētās finansiālās izmaksas iegrāmato šā lauksaimniecības finanšu gada pārskatā attiecībā uz tām dienām, kas jāņem vērā līdz minētajam datumam, un atlikumu iegrāmato jaunajā grāmatvedības gadā.

II PIELIKUMS

FIZISKĀS DARBĪBAS, UZ KURĀM ATTIECAS STANDARTA SUMMAS

(3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

Labība un rīsi

I. PIEŅĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) fiziska labības pārvietošana no transportlīdzekļa līdz glabāšanas vietai (tvertnē vai glabāšanas nodalījumā) – pirmā nodošana;
- b) svēršana;
- c) paraugu ņemšana/analīzes/kvalitātes noteikšana.

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) kaitēkļu apkarošanas izmaksas, lai nodrošinātu uzglabājamā produkta sākotnējo kvalitāti (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- e) ventilācija, ja tāda ir (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) labības svēršana;
- b) paraugu ņemšana/analīzes (ja to sedz no intervences);
- c) fiziskā izvešana un labības iekraušana pirmajā transportlīdzeklī.

Lielopu/teļa gaļa

I. PRODUKTU PIEŅĒMŠANA, ATKAULOŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ (ATKAULOTA GAĻA)

- a) neatkaulotas gaļas kvalitātes kontrole;
- b) neatkaulotas gaļas svēršana;
- c) apstrāde;
- d) atkaulošanas līgumizmaksas, ieskaitot:
 - i) sākotnējo atdzesēšanu,
 - ii) transportēšanu no intervences glabāšanas vietas līdz izciršanas telpām (ja vien pārdevējs nenogādā precī līdz izciršanas telpām);
 - iii) atkaulošanu, aplīdzināšanu, svēršanu, iepakojšanu un ātro sasaldēšanu;
 - iv) sagrieztu gabalu pagaidu glabāšanu, iekraušanu, pārvešanu un atkaliešanu intervences glabāšanas vietas saldētavā;

v) iepakojuma materiāla izmaksas: polietilēna maiši, kastes, apvalki;

vi) kaulu, tauku gabalu un citu izciršanas telpās palikušo atgriežumu vērtību (ienākumus atņem no izmaksām).

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana;
- b) kvalitātes kontrole (ja to sedz no intervences);
- c) gaļas nodošana no saldētavas uz noliktavas iekraušanas platformu.

Sviests

I. PIEŅĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) sviesta pārvietošana no transportlīdzekļa līdz glabāšanas vietai;
- b) svēršana un iesaiņojumu identifikācija;
- c) paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole;
- d) ievietošana saldētavā un sasaldēšana;
- e) otrreizējā paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole pārbaudes perioda beigās.

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana un iesaiņojumu identifikācija;
- b) sviesta pārvietošana no saldētavas uz noliktavas iekraušanas platformu, ja transportēšanu veic konteinerā, vai iekraušana uz noliktavas platformas, ja transportlīdzeklis ir kravas automobilis vai dzelzceļa vagoni.

IV. ĪPAŠA ETIĶETĒŠANA VAI MARĶĒŠANA

Ja šī etiķetēšana ir obligāta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par produktu realizāciju.

Vājpiena pulveris

I. PIENĒMŠANA UN IEVIETOŠANA NOLIKTAVĀ

- a) vājpiena pulvera pārvietošana no transportlīdzekļa līdz noliktavas telpai;
- b) svēršana;
- c) paraugu ņemšana/kvalitātes kontrole;
- d) marķējuma un iesaiņojuma kontrole.

II. GLABĀŠANA

- a) telpu īre saskaņā ar līgumcenu;
- b) apdrošināšanas izmaksas (ja nav ietvertas a) apakšpunktā);
- c) temperatūras kontrole (ja nav ietverta a) apakšpunktā);
- d) ikgadējā inventarizācija (ja nav ietverta a) apakšpunktā).

III. IZVEŠANA NO NOLIKTAVAS

- a) svēršana;
- b) paraugu ņemšana/preču kontrole (ja to sedz no intervences);
- c) vājpiena pulvera pārvietošana līdz noliktavas iekraušanas platformai un iekraušana (izņemot nostiprināšanu) transportlīdzeklī, ja transportlīdzeklis ir kravas automobilis vai dzelzceļa vagonis; vājpiena pulvera pārvietošana līdz noliktavas iekraušanas platformai, ja transportēšanu veic citā transportlīdzeklī, piemēram, konteinerā.

IV. ĪPAŠA ETIĶETĒŠANA VAI MARĶĒŠANA

Ja šī etiķetēšana ir obligāta saskaņā ar Savienības tiesību aktiem par produktu realizāciju.

III PIELIKUMS

SAVIENĪBAS STANDARTA SUMMAS

(3. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

I. PIEMĒROJAMĀS STANDARTA SUMMAS

1. Visai Savienībai vienādas standarta summas attiecībā uz katru produktu nosaka, pamatojoties uz zemākajām izmaksām, kas reģistrētas atsaucē perioda laikā no n gada 1. oktobra līdz nākamā gada 30. aprīlim.
2. "Reģistrētās izmaksas" ir izmaksas par II pielikumā minētajām fiziskajām darbībām, kas veiktas atsaucē perioda laikā, pamatojoties uz šo darbību atsevišķu rēķinu apmaksu vai arī uz līgumu par šīm darbībām. Ja attiecībā uz kādu produktu atsaucē periodā pastāv krājumi, bet nav notikusi ne ievietošana, ne izvešana, var izmantot atsaucē uz izmaksām, kas norādītas šā produkta glabāšanas līgumos.

Izmaksas par pieņemšanu un ievietošanu noliktavā (I) un par izvešanu no noliktavas (III) paziņo par attiecīgā produkta tonnu par katru atsevišķu darbību (a, b, c,...), kā noteikts II pielikumā. Glabāšanas izmaksas (II) paziņo katru mēnesi par katru glabāto tonnu katrai atsevišķai darbībai (a, b, c,...), kā noteikts II pielikumā.

3. Ne vēlāk kā 10. maijā dalībvalstis paziņo Komisijai par 2. punktā minētajām izmaksām, kas radušās atsaucē perioda laikā saistībā ar II pielikumā minētajām darbībām. 1. punktā minētās standarta summas nosaka euro, pamatojoties uz šo izmaksu vidējo svērto vērtību, kas reģistrēta atsaucē perioda laikā vismaz četrās dalībvalstīs, kurās izmaksas par attiecīgo fizisko darbību ir viszemākās, ja tajās glabāšanā esošie daudzumi atbilst vismaz 33 % no vidējiem kopējiem attiecīgā produkta daudzumiem atsaucē periodā. Pretējā gadījumā svērumā iekļauj citu dalībvalstu izmaksas, kamēr ir sasniegti 33 % no glabāšanā esošajiem daudzumiem.
4. Ja attiecīgā produkta ievietošanu intervences krājumos veic mazāk nekā četras valstis, standarta summas attiecībā uz šo produktu nosaka, pamatojoties uz izmaksām, kas reģistrētas attiecīgajās dalībvalstīs. Tomēr galīgā standarta summa attiecībā uz šo produktu nevar atšķirties vairāk par 2 % no summas, kas noteikta iepriekšējam gadam.
5. Ja uzglabātā produkta izmaksas, ko paziņojusi kāda dalībvalsts un kas izmantotas 3. un 4. punktā minētajos aprēķinos, divreiz pārsniedz citu dalībvalstu paziņoto izmaksu vidējo aritmētisko, šīs izmaksas pielīdzina šim vidējam aritmētiskajam.
6. Izmaksas, ko izmanto 3. un 4. punktā minētajos aprēķinos, tiek svērtas, pamatojoties uz uzglabātajiem daudzumiem dalībvalstīs, kas iekļautas aprēķinos.
7. To dalībvalstu paziņotās izmaksas, kuru valūta nav euro, konvertē euro valūtā, pamatojoties uz šo valstu valūtas vidējo kursu 1. punktā minētā atsaucē perioda laikā.

II. ĪPAŠI NOTEIKUMI

1. Standarta izvešanas summu var palielināt par summu, kas jāaprēķina Komisijai, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu, ar nosacījumu, ka dalībvalsts attiecībā uz visu grāmatvedības gadu un visiem viena produkta krājumiem iesniedz paziņojumu, kurā tā atsakās no atbilstošo pielāides robežvērtību piemērošanas, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 4. panta 2. punktā, un garantē daudzumu.

Šo paziņojumu adresē Komisijai, un tai jānonāk Komisijā, pirms tā saņem pirmo ikmēneša deklarāciju par attiecīgā grāmatvedības gada izdevumiem, vai, ja attiecīgais produkts nav intervences uzglabāšanā grāmatvedības gada sākumā, ne vēlāk kā nākamajā mēnesī pēc tam, kad produkts pirmo reizi ievietots noliktavā.

Pirmajā daļā paredzēto palielinājumu aprēķina, attiecīgā produkta salīdzināmo robežlielumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā, reizinot ar pielaišanas robežvērtību, kas šim produktam noteikta Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 IV pielikumā.

2. Ja attiecīgie daudzumi netiek fiziski pārvietoti, standarta summas izdevumiem par ievietošanu noliktavā un izvešanu no tās samazina attiecībā uz visiem produktiem krājumos, izņemot liellopu/teļa gaļu, izmantojot šādus koeficientus.

Produkts	Ievietošana noliktavā	Izvešana no noliktavas
Graudaugi	36,50 %	22,80 %
Rīsi	17,50 %	20,30 %
Sviests	25,90 %	22,20 %
Vājpiena pulveris	21,00 %	35,10 %

3. Komisija var saglabāt standarta summas, kas iepriekš noteiktas attiecībā uz kādu produktu, ja nav notikusi intervences glabāšana vai tā nenotiks kārtējā grāmatvedības gada laikā.

IV PIELIKUMS

**ĪPAŠI ELEMENTI, KURI JĀIEVĒRO ATTIECĪBĀ UZ IZDEVUMIEM UN IEŅĒMUMIEM, KAS SAISTĪTI AR LIELLOPU UN
TEĻA GAĻU**

(3. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

Lai piemērotu VI pielikumā un VII pielikuma 2. punkta a) un c) apakšpunkta noteikumus, pamata cena atkaulotai liellopu gaļai ir Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minētais salīdzināmais robežlielums, kam piemērots koeficients 1,47.

V PIELIKUMS

GLABĀTO PRODUKTU VĒRTĪBAS SAMAZINĀŠANA

(3. panta 1. punkta e) apakšpunkts)

1. Ja attiecībā uz kādu produktu intervences glabāšanā paredzamā pārdošanas cena ir zemāka par tā iepirkuma cenu, brīdī, kad veic tā iepirkšanu, piemēro vērtības samazināšanas procentu, ko sauc par "k koeficientu". Šo koeficientu katram produktam nosaka katra grāmatvedības gada sākumā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 20. panta 4. punktu.
2. Vērtības samazināšanas procents nepārsniedz attiecīgā produkta iepirkuma cenas un paredzamās realizācijas cenas starpību.
3. Komisija var ierobežot vērtības samazināšanu iepirkšanas brīdī līdz daļai no procenta, kas aprēķināts saskaņā ar 2. punktu. Šī daļa nevar būt mazāka par 70 % no vērtības samazinājuma, kas noteikts saskaņā ar 1. punktu.

Tādos gadījumos katra grāmatvedības gada beigās Komisija veic otru vērtības samazināšanu saskaņā ar 5. punktā norādīto metodi.

4. Vērtības samazināšanas gadījumos, kas minēti 3. punkta otrajā daļā, Komisija pirms katra grāmatvedības gada sākuma nosaka vispārējās vērtības samazināšanas summas katram produktam un katrai dalībvalstij.

Šajā nolūkā krājumos glabāto produktu paredzamo pārdošanas cenu salīdzina ar pārvešanas vērtību, kas novērtēta katram produktam un katrai dalībvalstij. Vispārējās vērtības samazināšanas summas katram attiecīgajam produktam un katrai attiecīgajai dalībvalstij iegūst, starpību starp novērtēto pārvešanas vērtību un paredzamo pārdošanas cenu reizinot ar krājumos novērtētajiem daudzumiem grāmatvedības gada beigās.

5. Intervences krājumos glabāto daudzumu un pārvešanas vērtību novērtēšanu katram produktam un katrai dalībvalstij veic, pamatojoties uz dalībvalstu paziņojumiem, kas Komisijai nosūtīti ne vēlāk kā n+1 gada 7. septembrī attiecībā uz produktiem krājumos tā paša gada 30. septembrī, iekļaujot šādu informāciju:

- daudzumi, kas iepirkti no n gada 1. oktobra līdz n+1 gada 31. augustam,
- daudzumi krājumos n+1 gada 31. augustā,
- n+1 gada 31. augustā krājumos glabāto produktu vērtība euro,
- paredzētie daudzumi krājumos n+1 gada 30. septembrī,
- laikā no n+1 gada 1. līdz 30. septembrim iepirktie paredzētie daudzumi,
- laikā no n+1 gada 1. līdz 30. septembrim iepirkto daudzumu lēstā vērtība euro.

6. Lai aprēķinātu vērtības samazinājumu grāmatvedības gada beigās, dalībvalstu, kuru valūta nav euro, valsts valūtā paziņotās vērtības konvertē euro valūtā, izmantojot likmes, kas ir spēkā dienā, kad tiek aprēķinātas attiecīgā grāmatvedības gada beigu vispārējās vērtības samazinājuma summas.
7. Komisija vispārējās vērtības samazinājuma summas katram produktam paziņo visām attiecīgajām dalībvalstīm, lai tās varētu iekļaut šīs summas savā pēdējā mēneša izdevumu deklarācijā, ko tās iesniedz ELFLA par attiecīgo grāmatvedības gadu.

VI PIELIKUMS

IZTRŪKSTOŠO DAUDZUMU NOVĒRTĒŠANA

(4. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

Ievērojot IV pielikumā noteiktos īpašos noteikumus, iztrūkstošo daudzumu vērtību aprēķina saskaņā ar šādiem nosacījumiem.

- a) Ja ir pārsniegtas Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 4. panta 2. punktā minētās pielaišanas robežvērtības attiecībā uz glabāšanu vai produktu pārstrādi vai ja iztrūkstošos daudzumus konstatē pēc zādzības vai citiem nosakāmiem iemesliem, iztrūkstošo daudzumu vērtību aprēķina, reizinot šos daudzumus ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minēto katram produktam piemērojamo salīdzināmo robežlielumu, kas ir spēkā par standarta kvalitāti tā grāmatvedības gada pirmajā dienā, kurā ir pārsniegtas pielaišanas robežvērtības vai kurā ir konstatēti iztrūkstošie daudzumi, un palielina to par 5 %.
- b) Ja iztrūkstošo daudzumu konstatēšanas dienā vidējā tirgus cena par standarta kvalitāti glabāšanas dalībvalstī ir augstāka par 105 % no Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minētā pamata salīdzināmā robežlieluma, līgumslēdzēji atlīdzina intervences aģentūrām dalībvalstī reģistrēto tirgus cenu, ko palielina par 5 %.

Vidējo tirgus cenu nosaka dalībvalsts, pamatojoties uz informāciju, ko tā regulāri paziņo Komisijai.

Starpību starp summām, kas iekasētas, piemērojot tirgus cenu, un daudzumiem, kurus ELGF iegrāmatojis, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā minēto salīdzināmo robežlielumu, pārskaita Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondam grāmatvedības gada beigās kopā ar citiem kredīta elementiem.

- c) Ja iztrūkstošos daudzumus konstatē pēc produktu nodošanas vai transportēšanas no intervences glabāšanas vietas vai maksājumu aģentūras nozīmētas glabāšanas vietas uz citu glabāšanas vietu un ja attiecīgajos Savienības tiesību aktos nav noteikta īpaša vērtība, iztrūkstošo daudzumu vērtību nosaka saskaņā ar a) punktu.

VII PIELIKUMS

BOJĀTO VAI IZNĪCINĀTO DAUDZUMU NOVĒRTĒŠANA

(4. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

1. Ja vien īpašos Savienības noteikumos nav paredzēts citādi, produktu uzskata par bojātu, ja tas vairs neatbilst kvalitātes prasībām, kas piemērotas tā iepirkšanas brīdī.
2. Bojāto vai iznīcināto daudzumu vērtību aprēķina atkarībā no iemesla saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) negadījumi – ja vien IV pielikumā nav paredzēti īpaši noteikumi, negadījumu skarto produktu vērtību aprēķina, reizinot attiecīgos daudzumus ar spēkā esošo pamata salīdzināmo robežlielumu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 7. pantā, par standarta kvalitāti kārtējā grāmatvedības gada pirmajā dienā, samazinot to par 5 %;
 - b) dabas katastrofas – skarto daudzumu vērtību nosaka ar Komisijas īstenošanas aktu, kas jāpieņem saskaņā ar 4. panta 2. punkta trešo daļu;
 - c) slikti glabāšanas apstākļi, jo īpaši saistībā ar nepiemērotām glabāšanas metodēm – produkta vērtību iegrāmato saskaņā ar VI pielikuma a) un b) punktu;
 - d) pārāk ilgs glabāšanas periods – produkta uzskaites vērtību nosaka, pamatojoties uz pārdošanas cenu produkta realizācijas brīdī atbilstīgi Komisijas īstenošanas aktam, kas jāpieņem saskaņā ar 4. panta 2. punkta trešo daļu.

Lēmumu par pārdošanu pieņem saskaņā ar attiecīgajam produktam piemērojamajiem lauksaimniecības nozares tiesību aktiem. No pārdošanas gūtos ieņēmumus iegrāmato attiecībā uz to mēnesi, kad notikusi produkta izvešana.

VIII PIELIKUMS

GRĀMATVEDĪBAS NOTEIKUMI, KO PIEMĒRO TIEM NOLIKTAVĀ IEVIETOTAJIEM PRODUKTIEM, KURU PĀRŅEMŠANA IR ATTEIKTA

(4. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

1. Ja vien īpašos Savienības noteikumos nav paredzēts citādi, ievešanas, izvešanas, glabāšanas un finansēšanas izmaksas, kuras ir iegrāmatotas attiecībā uz katru no atteiktajiem daudzumiem, atskaita un iegrāmato atsevišķi saskaņā ar šādiem nosacījumiem:
 - a) atskaitāmos ievešanas un izvešanas izdevumus aprēķina, atteiktos daudzumus reizinot ar izvešanas mēnesī spēkā esošajām attiecīgajām standarta summām;
 - b) atskaitāmos glabāšanas izdevumus aprēķina, reizinot noraidītos daudzumus ar mēnešu skaitu starp ievešanu un izvešanu un izvešanas mēnesī spēkā esošo attiecīgo standarta summu;
 - c) atskaitāmās finansiālās izmaksas aprēķina, atteiktos daudzumus reizinot ar mēnešu skaitu starp ievešanu un izvešanu pēc tam, kad atskaitīts nokavēto mēnešu skaits maksājumam, kas bija piemērojams pie ievešanas, reizinot ar izvešanas mēnesī piemērojamo finansēšanas likmi, kas dalīta ar 12, un reizinot ar pārnesto krājumu vidējo uzskaites vērtību grāmatvedības gada sākumā vai ar pārnesto krājumu vidējo uzskaites vērtību pirmajā deklarēšanas mēnesī, ja nepastāv pārnesto krājumu vidējā uzskaites vērtība.
 2. Izmaksas, kas minētas 1. punktā, iegrāmato pie izvešanas mēneša fiziskajām darbībām.
-

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 907/2014**(2014. gada 11. marts),****ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 8. panta 1. punktu, 40. pantu, 46. panta 1. punktu, 46. panta 2. punktu, 46. panta 3. punktu, 46. panta 4. punktu, 53. panta 3. punktu, 57. panta 1. punktu, 66. panta 3. punktu, 79. panta 2. punktu, 106. panta 5. un 6. punktu un 120. pantu,

tā kā:

- (1) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ir izklāstīti galvenie noteikumi, kas cita starpā attiecas uz maksājumu aģentūru un koordinācijas struktūras akreditāciju, maksājumu aģentūru pienākumiem attiecībā uz valsts intervenci, finanšu pārvaldību un grāmatojumu noskaidrošanas procedūrām, nodrošinājumu un euro izmantošanu. Lai nodrošinātu jaunā tiesiskā regulējuma netraucētu darbību, ir jāpieņem daži noteikumi, lai attiecīgajās jomās papildinātu noteikumus, kas paredzēti ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013. Ar jaunajiem noteikumiem būtu jāaizstāj esošās Komisijas Regulas (EK) Nr. 883/2006 ⁽²⁾, (EK) Nr. 884/2006 ⁽³⁾, (EK) Nr. 885/2006 ⁽⁴⁾, (EK) Nr. 1913/2006 ⁽⁵⁾, (ES) Nr. 1106/2010 ⁽⁶⁾ un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 ⁽⁷⁾, kuru pamatā ir Padomes regulas, kas jau aizstātas ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013. Skaidrības un juridiskas noteiktības labad būtu jāatceļ Regulas (EK) Nr. 883/2006, (EK) Nr. 884/2006, (EK) Nr. 885/2006, (EK) Nr. 1913/2006, (ES) Nr. 1106/2010 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012.
- (2) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. pantu dalībvalstīm būtu jāakreditē maksājumu aģentūras tikai tad, ja tās atbilst obligātajiem kritērijiem, kas noteikti Savienības līmenī. Šiem kritērijiem būtu jāaptver četras pamatjomas: iekšējā organizācija, kontroles pasākumi, informācija un saziņa un uzraudzība. Dalībvalstīm būtu jābūt iespējai noteikt papildu akreditācijas kritērijus, lai ņemtu vērā visas maksājumu aģentūrai raksturīgās iezīmes. Turklāt būtu jānosaka sīki izstrādāti noteikumi attiecībā uz koordinējošās struktūras akreditācijas kritērijiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktā.
- (3) Valsts intervences pasākumus var finansēt tikai tad, ja attiecīgās izmaksas radušās maksājumu aģentūrām, ko dalībvalstis izraudzījušās par tādām, kurām uzticēts veikt noteiktus pienākumus attiecībā uz valsts intervenci. Tomēr tādu uzdevumu veikšanu, kas saistīti jo īpaši ar intervences pasākumu administrēšanu un kontroli, izņemot atbalsta izmaksāšanu, var deleģēt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punkta otro daļu. Šiem uzdevumiem būtu jābūt paveicamiem arī ar vairāku maksājumu aģentūru starpniecību. Turklāt būtu jāparedz

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 883/2006, ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru uzskaiti, izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un izdevumu atmaksājumu nosacījumiem saistībā ar ELGF un ELFLA (OV L 171, 23.6.2006., 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 23.6.2006., 35. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 23.6.2006., 90. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 1913/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus euro agromonetārā režīma piemērošanai lauksaimniecībā un groza vairākas regulas (OV L 365, 21.12.2006., 52. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2010. gada 30. novembra Regula (ES) Nr. 1106/2010, ar ko izveido to pasākumu sarakstu, kuri turpmāk vairs nav jāpiemēro saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 485/2008 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda finansēšanas sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (OV L 315, 1.12.2010., 16. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2012. gada 28. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2012, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 92, 30.3.2012., 4. lpp.).

iespēja atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu vadību uzticēt trešām publiskām vai privātām struktūrām maksājumu aģentūras pārraudzībā. Attiecīgi ir jāprecizē maksājumu aģentūru vispārējā kompetence šajā jomā, jāprecizē to pienākumi un jānosaka, ar kādiem nosacījumiem un noteikumiem trešām publiskām vai privātām struktūrām var nodot atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu vadību. Šādā gadījumā būtu jāparedz, ka attiecīgās struktūras rīkojas saskaņā ar līgumiem, pamatojoties uz vispārējiem pienākumiem un principiem, kas būtu jānosaka.

- (4) Savienības lauksaimniecības tiesību aktos attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) paredzēti maksājuma termiņi atbalsta saņēmējiem, kas jāievēro dalībvalstīm. Visi pēc šiem termiņiem izdarītie maksājumi ir jāuzskata par neatbilstīgiem, un tādēļ Komisija tos neatmaksā, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. pantā. Analizējot novēlotus atbalsta maksājumus, dalībvalstis konstatējušas, ka vairāki maksājumi novēloti papildu pārbaužu dēļ saistībā ar apstrīdētiem pieteikumiem, apelācijas lietām vai juridiskiem strīdiem valsts līmenī. Saskaņā ar proporcionālītātes principu būtu jāparedz vienotas likmes norma, kas saistīta ar izdevumiem, lai nepiemērotu mēneša maksājumu samazinājumus tad, ja maksājumu kavēšanos izraisījuši šie gadījumi. Turklāt, ja šī norma ir pārsniegta, tad, lai finanšu ietekmi proporcionāli pieskaņotu maksājuma aizkavējumam, būtu jāparedz, ka Komisija proporcionāli samazina Savienības maksājumus atbilstoši reģistrētā maksājuma kavējuma ilgumam. Atbalsta maksājumu veikšanu pirms agrākā iespējamā maksājuma datuma, kā paredzēts Savienības lauksaimniecības tiesību aktos, nevar pamatot ar tādiem pašiem iemesliem kā maksājumu veikšanu pēc pēdējā iespējamā maksāšanas datuma. Tāpēc šiem agrajiem maksājumiem nebūtu jāparedz proporcionāls samazinājums. Tomēr būtu jāparedz izņēmums gadījumiem, kad Savienības tiesību akti lauksaimniecības jomā paredz avansa maksājumu, nepārsniedzot noteiktu maksimālo summu.
- (5) Komisija veic ikmēneša vai periodisku maksājumu dalībvalstīm, pamatojoties uz to iesniegtajām izdevumu deklarācijām. Tomēr Komisijai būtu jāņem vērā maksājumu aģentūru saņemtie ieņēmumi, kas paredzēti Kopienas budžetam. Attiecīgi būtu jāparedz nosacījumi, kādos veicamas kompensācijas starp ieņēmumiem un izdevumiem saistībā ar ELGF un ELFLA.
- (6) Ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 16. panta 2. punkta trešajā daļā ir noteikts, ka maksājumus par katru nodaļu ik mēnesi var izdarīt ne vairāk kā vienas divpadsmitās daļas apmērā no apropriācijas, kas attiecīgajai nodaļai bijusi piešķirta iepriekšējā finanšu gadā. Lai starp dalībvalstīm līdzīgi sadalītu pieejamās apropriācijas, būtu jāparedz, ka tādā gadījumā ikmēneša maksājumi saskaņā ar ELGF un periodiskie maksājumi saskaņā ar ELFLA tiek veikti proporcionāli deklarācijām, ko katra dalībvalsts ir iesniegusi par katru atsevišķu nodaļu, un ka nesamaksātais kārtējā mēneša atlikums tiek no jauna piešķirts, Komisijai pieņemot lēmumus par nākamajiem mēneša vai starpposma maksājumiem.
- (7) Piemērojamais maiņas kurss būtu jānosaka atkarībā no tā, vai lauksaimniecības nozaru tiesību aktos ir noteikta noteicošā diena. Lai dalībvalstis, kuras neietilpst eurozonā, no vienas puses, iegrāmatojot saņemtos ieņēmumus vai saņēmējiem piešķirtos atbalsta maksājumus citā valūtā, kas nav euro, un, no otras puses, sagatavojot maksājumu aģentūras izdevumu deklarāciju, nepiemērotu dažādus maiņas kursus, būtu jānoteic, ka attiecīgās dalībvalstis savās izdevumu deklarācijās attiecībā uz ELGF piemēro tos pašus maiņas kursus, kā tos, kas piemēroti iekasētajiem ieņēmumiem vai saņēmējiem adresētajiem maksājumiem. Turklāt, lai vienkāršotu administratīvās formalitātes saistībā ar atgūšanu, kas saistīta ar vairākām darbībām, iegrāmatojot šo atgūšanu, būtu jānosaka vienots maiņas kurss.
- (8) Lai Komisija varētu pārbaudīt, ka dalībvalstis pilda savu pienākumu aizsargāt Eiropas Savienības finanšu intereses un nodrošināt efektīvu atbilstības noskaidrošanas procedūru, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā, ir jāparedz noteikumi par korekciju piemērošanas kritērijiem un metodēm. Būtu jānosaka dažāda veida korekcijas, kas apzinātas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā, un principi par to, kā tiks ņemti vērā katras lietas apstākļi, lai noteiktu korekcijas apjomus. Bez tam jānosaka noteikumi par to, kā dalībvalstu veiktā atgūšana no saņēmējiem tiks kreditēta fondiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (9) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzēts, ka rūpīgi pārbaudāmi to struktūru tirdzniecības dokumenti, kuras saņem vai izdara maksājumu tiešā vai netiešā saistībā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) finansēšanas sistēmu, lai pārliecinātos par ELGF finansēšanas sistēmā esošo darījumu faktisko īstenošanu un izpildes pareizību. Ir lietderīgi izslēgt no šīs regulas piemērošanas jomas pasākumus, kas pēc savas būtības nav piemēroti *ex post* kontrolei, rūpīgi pārbaudot tirdzniecības dokumentus, kā arī pasākumus, kas ir saistīti ar maksājumiem, kuru joma ir saistīta vai nesaistīta ar tirdzniecības dokumentiem, kuriem var piemērot rūpīgu pārbaudi.
- (10) Vairāki noteikumi Savienības lauksaimniecības regulās paredz, ka jāiesniedz nodrošinājums, lai garantētu maksājamās summas nomaksu pienākuma neizpildes gadījumā. Pieredze tomēr ir parādījusi, ka šo prasību praksē interpretē ļoti dažādi. Tāpēc, lai nepieļautu nevienādus konkurences nosacījumus, šīs prasības piemērošanas nosacījumi būtu jādefinē.
- (11) Nodrošinājuma iesniegšanas izmaksas, kas rodas gan pusei, kura sniedz nodrošinājumu, gan kompetentajai iestādei, var būt neproporcionālas summai, kuras nomaksu garantē nodrošinājums, ja šī summa ir mazāka par noteiktu lielumu. Kompetentajām iestādēm tāpēc būtu jābūt tiesībām atteikties no nodrošinājuma prasības, ja maksājuma summa ir mazāka par šo lielumu. Kompetentajai iestādei turklāt būtu jābūt tiesībām atteikties no nodrošinājuma prasības, ja tās personas īpašības, kurai jāpilda pienākumi, padara šādu prasību nevajadzīgu.
- (12) Kompetentajai iestādei būtu jābūt tiesībām noraidīt piedāvāto nodrošinājumu, ja tā uzskata to par nepietiekamu.
- (13) Regula (ES) Nr. 1306/2013 ir pastiprinājusi noteikumus, prasot iesniegt nodrošinājumu, lai garantētu pienākošās summas maksājumu pienākuma neizpildes gadījumā. Vienotais horizontālais tiesiskais regulējums būtu jāpapildina ar vienveidīgiem noteikumiem par nepārvaramu varu un par nodrošinājuma konfiscēšanu vai atbrīvošanu. Komisijas Regulā (EK) Nr. 376/2008 ⁽¹⁾ un Komisijas Regulā (EK) Nr. 612/2009 ⁽²⁾ iekļauti noteikumi par nodrošinājumu atbrīvošanu un konfiscēšanu importa un eksporta licenču jomā un par eksporta kompensāciju sistēmu. Jaunie noteikumi, kas paredzēti ar šo regulu, būtu jāpiemēro arī šajās nozarēs. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad attiecīgie noteikumi Regulās (EK) Nr. 376/2008 un (EK) Nr. 612/2009 būtu jāsvītro.
- (14) Saskaņā ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 tika noteikta atšķirība starp primārām, sekundārām un pakārtotām prasībām, savukārt tikai uz primārajām prasībām attiecas vien dažas Komisijas regulas. Prasības nepildīšana noveda pie pilnīgas vai proporcionālas tā nodrošinājuma konfiscēšanas, kurš garantē šo prasību atbilstīgi sarežģītām aprēķina metodēm, kas bija par pamatu pārpratumiem. Ievērojot proporcionalitātes principu, vienkāršota pieeja attiecībā uz konfiscēšanu atbilstu praktiskajai situācijai, kad pienākums vai nu nav izpildīts, vai nav laikus izpildīts, vai arī pierādījums par pienākuma izpildi nav ticis iesniegts noteiktajā termiņā.
- (15) Daudzi noteikumi Savienības lauksaimniecības regulās paredz, ka iesniegtais nodrošinājums tiek konfiscēts, ja nav izpildīts kāds garantētais pienākums, nešķirojot pārkāpumu veidus. Taisnīguma dēļ dažādu veidu pienākumu neizpildes sekas būtu jānošķir. Atsevišķos gadījumos jo īpaši būtu jāparedz iespēja, ka konfiscēta tiek tikai daļa nodrošinājuma.
- (16) Nevajadzētu šķirot pienākuma neizpildes sekas pēc tā, vai avansa maksājums ir saņemts vai nav. Tāpēc uz nodrošinājumu, ko iesniedz par avansu, būtu jāattiecina atsevišķi noteikumi.
- (17) Pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 106. panta 5. punktā minētajiem kritērijiem, būtu jānosaka maiņas kursu noteicošās dienas, ko piemēro dažādās situācijās, kuras rodas lauksaimniecības nozaru tiesību aktu īstenošanā, neskarot konkrētas definīcijas vai atbrīvojumus, kas paredzēti attiecīgajām nozarēm piemērojamos noteikumos.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 23. aprīļa Regula (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 114, 26.4.2008., 3. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 186, 17.7.2009., 1. lpp.).

- (18) Vispiemērotākā noteicošā diena visām cenām vai summām, kas jānosaka tirdzniecībā ar trešām valstīm, lai sasniegtu attiecīgo ekonomisko mērķi, ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena. Tas pats attiecas uz eksporta kompensācijām un uz tās Savienības ieviešanas cenas noteikšanu augļiem un dārzeņiem, uz kuras pamata preces klasificē kopējā muitas tarifā. Tātad būtu jānosaka šī noteicošā diena.
- (19) Kompensācijām, kas piešķirtas ražošanai, maiņas kursa noteicošā diena parasti ir saistīta ar dažu īpašu formalitāšu izpildi. Lai saskaņotu piemērojamos noteikumus, par noteicošo dienu būtu jānosaka diena, kurā deklarē, ka ražojumi ir sasnieguši vajadzīgo galamērķi, ja šāds galamērķis ir uzrādīts, bet visos pārējos gadījumos – diena, kad maksājumu aģentūra ir pieņēmusi kompensācijas maksājuma pieteikumu.
- (20) Lai piešķirtu atbalstu par tirgojamā ražojuma daudzumu vai par tā izmantošanu kādā īpašā veidā, obligāts priekšnosacījums ir darbība, kas ļauj garantēt attiecīgo produktu piemērotu izmantošanu. Priekšnoteikums, kas ļauj kompetentajām iestādēm veikt vajadzīgās uzņēmēja grāmatvedības pārbaudes un garantē attiecīgo lietu vienlīdzīgu izskatīšanu, ir fakts, ka attiecīgais uzņēmējs ir pārņēmis produktus. Tāpēc būtu jāparedz maiņas kursa noteicošā diena attiecībā uz produktu pārņemšanu.
- (21) Citiem lauksaimniecības nozarē piešķirtiem atbalstiem situācijas var būt ļoti atšķirīgas. Tomēr šos atbalstus vienmēr piešķir pēc pieprasījuma un tiesību aktos noteiktajos termiņos. Tāpēc šajā gadījumā par maiņas kursa noteicošo dienu būtu jāparedz pieprasījumu iesniegšanas termiņa pēdējā diena.
- (22) Attiecībā uz atbalstu un piemaksām, kuras piešķir vīna nozarē, maiņas kursa noteicošajai dienai – atkarībā no apstākļiem – būtu jābūt saistītai ar vīna gada sākuma datumu, konkrētu darbību pabeigšanu vai konkrētu datumu. Tādēļ katrā situācijā būtu jāprecizē noteicošā diena, kas jāņem vērā.
- (23) Situācijas, kas jāņem vērā, nosakot noteicošo dienu, dažādās nozarēs ir ļoti atšķirīgas. Tāpēc noteicošā diena būtu jānosaka atkarībā no katras situācijas specifikas un pasākumiem, ko veic minētajās lauksaimniecības nozarēs, jo īpaši attiecībā uz atbalstu piena un piena produktu nozarē, programmu skolu apgādei ar augļiem, cukura nozari, noieta veicināšanas pasākumiem, dažiem pasākumiem augļu un dārzeņu nozarē.
- (24) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ minētās strukturālās vai ar vidi saistītās summas un saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 ⁽²⁾ apstiprinātās summas, kuru izmaksa ir garantēta lauku attīstības programmās, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, ir noteiktas tirdzniecības gadam vai kalendārjam gadam. Ekonomiskais mērķis tātad ir sasniegts, ja attiecīgajam gadam ir precizēta maiņas kursa noteicošā diena. Uz šo elementu pamata par noteicošo dienu būtu jāparedz tā gada 1. janvāris, kura laikā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.
- (25) Attiecībā uz avansu un nodrošinājumu maksājamās summas vai garantētās summas tiek noteiktas euro saskaņā ar lauksaimniecības nozaru tiesību aktiem. Maiņas kursam, ko piemēro šīm summām, ir jābūt tuvu dienai, kad tiek veikts avansa maksājums, vai dienai, kad iesniedz nodrošinājumu. Ja izmanto nodrošinājumu, tad tā summai ir jāsedz visi riski, kam tas tika izveidots. Šādā gadījumā maiņas kursa noteicošā diena būtu jānosaka vai nu atkarībā no dienas, kad noteikta avansa summa vai iemaksāts nodrošinājums, vai no dienas, kad minētās summas samaksātas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

- (26) Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 ⁽¹⁾ to budžeta saistību automātisku atcelšanu attiecībā uz lauku attīstības programmu 2007.–2013. gada laikposmam, kuras nav izmantotas, veic Komisija otrā gada beigās, kas seko pēc budžeta saistībām. Regula (ES) Nr. 1306/2013 ir grozījusi šo noteikumu, paredzot automātisku atbrīvošanu no saistībām trešā gada beigās pēc budžeta saistību gada. Konsekvences labad 2007.–2013. gada lauku attīstības programmām n+2 principu vajadzētu turpināt piemērot, un tāpēc attiecīgi būtu jāparedz pārejas noteikumi. Līdzīgā kārtā 2007.–2013. gada lauku attīstības programmām starpposma maksājumi būtu jāturpina attiecināt uz ELFLA kopējo ieguldījumu katrai prioritātei attiecībā uz visu attiecīgās programmas aptverto periodu. Turklāt, lai nodrošinātu nepārtrauktību attiecībā uz minēto programmu pārvaldību, šie pārejas noteikumi būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

MAKSĀJUMU AĢENTŪRAS UN CITAS IESTĀDES

1. pants

Maksājumu aģentūru akreditācijas nosacījumi

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punktā minētās maksājumu aģentūras, kas veic izdevumu pārvaldību un kontroli, attiecībā uz to veiktajiem maksājumiem, kā arī attiecībā uz informācijas sniegšanu un glabāšanu sniedz pietiekamas garantijas, ka:
 - a) pirms maksājuma apstiprināšanas tiek pārbaudīta pieprasījumu atbilstība kritērijiem un – saistībā ar lauku attīstību – atbalsta piešķiršanas procedūras, kā arī to atbilstība Savienības noteikumiem;
 - b) tiek veikta izpildīto maksājumu precīza un pilnīga uzskaitē;
 - c) tiek veiktas Savienības tiesību aktos noteiktās pārbaudes;
 - d) Savienības noteikumos minētajos termiņos un noteiktajā veidā tiek iesniegti nepieciešamie dokumenti;
 - e) dokumenti, tostarp elektroniski dokumenti Savienības noteikumu nozīmē, ir pieejami un tiek glabāti tādā veidā, kas noteiktu laiku nodrošina to pilnīgumu, derīgumu un salasāmību.
2. Dalībvalstis nosaka par pilnvarotām maksātājām iestādēm departamentus vai iestādes, kas atbilst 1. punktā noteiktajām prasībām. Turklāt, lai iegūtu akreditāciju, maksājumu aģentūras rīcībā jābūt pārvaldes struktūrai un iekšējās kontroles sistēmai, kas atbilst I pielikumā minētajiem kritērijiem ("akreditācijas kritēriji") attiecībā uz:
 - a) iekšējo organizāciju;
 - b) kontroles pasākumiem;
 - c) informāciju un saziņu;
 - d) uzraudzību.

Dalībvalstis var noteikt papildu akreditācijas kritērijus, lai ņemtu vērā maksājumu aģentūras lielumu, pienākumus un citas tai raksturīgās iezīmes.

⁽¹⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 11.8.2005., 1. lpp.).

2. pants

Koordinējošo struktūru akreditācijas nosacījumi

1. Ja ir akreditēta vairāk nekā viena maksājumu aģentūra, tad, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktu, attiecīgā dalībvalsts pieņem oficiālu lēmumu ministrijas līmenī par koordinējošās struktūras akreditāciju pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka struktūras administratīvā sistēma dod pietiekamas garantijas tam, ka struktūra spēs izpildīt pantā minētos uzdevumus.
2. Lai saņemtu akreditāciju, koordinējošās struktūras rīcībā jābūt procedūrām, lai nodrošinātu to, ka:
 - a) Komisijai adresēto deklarāciju pamatā ir informācija, kas iegūta no attiecīgi pilnvarotiem avotiem;
 - b) Komisijai adresētās deklarācijas pirms to nosūtīšanas tiek attiecīgi apstiprinātas;
 - c) ir atbilstīgas revīzijas liecības, lai pamatotu Komisijai nosūtīto informāciju;
 - d) saņemtā un nosūtītā informācija tiek droši uzglabāta papīra vai elektroniskā formā.

3. pants

Maksājumu aģentūras pienākumi attiecībā uz valsts intervenci

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 1. punktā minētās maksājumu aģentūras nodrošina to darbību vadību un kontroli, kas saistītas ar tiem intervences pasākumiem intervences krājumu glabāšanas veidā, kuri ir viņu kompetencē, saskaņā ar nosacījumiem II pielikumā un, vajadzības gadījumā, lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, jo īpaši, pamatojoties uz minētajā pielikumā noteiktajām minimālajām pārbažu likmēm.

Šajā sakarā maksājumu aģentūras var deleģēt savas pilnvaras intervences aģentūrām, kas atbilst apstiprinājuma nosacījumiem, kuri noteikti šīs regulas I pielikuma 1.C punktā, vai rīkoties ar citu maksājumu aģentūru starpniecību.

2. Maksājumu aģentūras vai intervences aģentūras, neskarot savu vispārējo kompetenci intervences krājumu glabāšanas jomā, var:
 - a) uzticēt atsevišķu intervences krājumu glabāšanas pasākumu pārvaldību fiziskām vai juridiskām personām, kas nodrošina iepirkto lauksaimniecības produktu glabāšanu ("uzglabātāji");
 - b) pilnvarot fiziskas vai juridiskas personas veikt atsevišķus specifiskus uzdevumus, kas noteikti lauksaimniecības nozaru tiesību aktos.

Ja maksājumu aģentūras uztic pārvaldību uzglabātājiem, kā minēts pirmās daļas a) apakšpunktā, šo vadību obligāti īsteno saskaņā ar uzglabāšanas līgumiem, pamatojoties uz vispārējiem pienākumiem un principiem, kas noteikti III pielikumā.

3. Intervences krājumu glabāšanas jomā maksājumu aģentūru pienākumi jo īpaši ir šādi:
 - a) attiecībā uz katru produktu, uz kuru attiecas intervences krājumu glabāšanas pasākumi, veidot krājumu uzskaiti un finanšu uzskaiti, pamatojoties uz darbībām, kas tiek īstenotas laikā no 1. oktobra līdz nākamā gada 30. septembrim, ko sauc par "grāmatvedības gadu";
 - b) atjaunināt to uzglabātāju sarakstu, ar kuriem ir noslēgti līgumi par intervences krājumu glabāšanu. Šajā sarakstā iekļauj atsauces, kas ļauj precīzi noteikt visus glabāšanas punktus, to ietilpību, noliktavu, saldētavu vai silosu numurus, to plānus un shēmas;

- c) nodrošināt, lai Komisijas rīcībā būtu standarta līgumi, kas tiek izmantoti intervences krājumu glabāšanā, noteikumi, kas pieņemti attiecībā uz produktu pārņemšanu, glabāšanu un to izvešanu no uzglabātāju noliktavām, kā arī noteikumi, kas piemērojami attiecībā uz uzglabātāju kompetenci;
- d) centralizēti uzturēt visu krājumu informatizētu uzskaiti, kas aptver visas glabāšanas vietas, visus produktus un dažādu produktu daudzumus un kvalitāti, attiecībā uz katru precizējot svaru (vajadzības gadījumā tīrsvaru un bruto svaru) vai apjomu;
- e) veikt visas darbības, kas saistītas ar intervences produktu glabāšanu, saglabāšanu, transportēšanu vai nodošanu saskaņā ar valstu un Savienības tiesību aktiem, neskarot pašu pircēju, citu maksājuma aģentūru, kas iesaistītas kādā no darbībām, vai šajā sakarā pilnvaroto personu kompetenci;
- f) visa gada garumā bez iepriekšēja brīdinājuma un ar neregulāriem starplaikiem veikt kontroli intervences produktu glabāšanas vietās. Tomēr ar noteikumu, ka netiek apdraudēts pārbaudes mērķis, par to var paziņot iepriekš – stingri ierobežojot tādu termiņu līdz mazākajam vajadzīgajam periodam. Iepriekšēju brīdinājumu, izņemot pienācīgi pamatotus gadījumus, nedrīkst sniegt vairāk kā 24 stundas iepriekš;
- g) veikt ikgadēju inventarizāciju saskaņā ar 4. pantu.

Ja kādā dalībvalstī viena vai vairāku produktu intervences krājumu uzskaites vadību nodrošina vairākas maksājumu aģentūras, pirms attiecīgās informācijas iesniegšanas Komisijai a) un d) apakšpunktā minēto krājumu uzskaiti un finanšu uzskaiti konsolidē dalībvalsts līmenī.

4. Maksājumu aģentūras veic visus pasākumus, lai nodrošinātu:

- a) ka produkti, uz ko attiecas Savienības intervences pasākumi, tiek pareizi uzglabāti, pārbaudot glabāto produktu kvalitāti vismaz reizi gadā;
- b) intervences krājumu integritāti.

5. Maksājumu aģentūras nekavējoties informē Komisiju šādos gadījumos:

- a) ja kāda produkta glabāšanas perioda pagarināšana var izraisīt šā produkta bojāšanos;
- b) ja dabas katastrofas rezultātā ir nodarīti kvantitatīvi zaudējumi vai produkts ir bojāts.

Ja ir piemērojamas pirmās daļas a) un b) apakšpunktā minētas situācijas, Komisija pieņem atbilstīgu lēmumu:

- a) attiecībā uz pirmās daļas a) apakšpunktā minētajām situācijām – saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1308/2013 ⁽¹⁾ 229. panta 2. punktā;
- b) attiecībā uz pirmās daļas b) apakšpunktā minētajām situācijām – saskaņā ar procedūru, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 116. panta 3. punktā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

6. Maksājumu aģentūras uzņemas finansiālās sekas, kas rodas, nepareizi glabājot produktu, uz kuru attiecas Savienības intervences pasākumi, jo īpaši finansiālās sekas, kas saistītas ar nepiemērotām glabāšanas metodēm. Neskarot pasākumus, kas tiek veikti pret uzglabātājiem, maksājumu aģentūru finansiālā atbildība iestājas, ja tās nepilda savas saistības vai pienākumus.

7. Maksājumu aģentūras elektroniskā veidā vai maksājumu aģentūras mītnē Komisijas darbiniekiem un tās pilnvarotām personām nodrošina pastāvīgu piekļuvi intervences krājumu uzskaitē un visiem dokumentiem, līgumiem un datnēm, kas izveidotas vai saņemtas sakarā ar intervenci.

4. pants

Inventarizācija

1. Maksājumu aģentūras katrā grāmatvedības gadā veic inventarizāciju par katru produktu, uz ko attiecas Savienības intervence.

Inventarizācijas rezultātus salīdzina ar grāmatvedības datiem. Konstatēto daudzumu starpību un summas, kas radušās saistībā ar kvalitātes atšķirībām, kas atklātas pārbaudē, iegrāmato saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 46. panta 6. punkta a) apakšpunktu.

2. Piemērojot 1. punktu, iztrūkstošajiem daudzumiem, kas rodas parastu glabāšanas darbību rezultātā, jābūt vienādiem ar starpību starp teorētiskajiem krājumiem, kas izriet no uzskaites, no vienas puses, un faktiskajiem krājumiem, kas noteikti, pamatojoties uz 1. punktā minēto inventarizāciju vai uz grāmatvedības krājumiem, kas paliek pāri pēc tam, kad faktiskie krājumi noliktavā ir izsmelti, no otras puses, un tiem piemēro pielāides ierobežojumus, kas noteikti IV pielikumā.

II NODAĻA

FINANŠU PĀRVALDĪBA

5. pants

Maksājumu termiņa pēdējās dienas neievērošana

1. Attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) – atbilstīgi izņēmumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. panta pirmajā daļā, un saskaņā ar proporcionalitātes principu izdevumi, kuri radušies vēlāk par noteikto maksājuma termiņu, var pretendēt uz Savienības maksājumiem saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šā panta 2.–6. punktā.

2. Ja pēc termiņa radušies izdevumi nepārsniedz 5 % no izdevumiem, kuri radušies termiņā, mēneša maksājumu samazināšana nenotiek.

Virš 5 % robežlieluma visus turpmākos izdevumus, kuri radušies ar nokavēšanos, samazina saskaņā ar šādiem noteikumiem:

- a) izdevumus, kuri radušies pirmajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 10 %;
- b) izdevumus, kuri radušies otrajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 25 %;
- c) izdevumus, kuri radušies trešajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 45 %;
- d) izdevumus, kuri radušies ceturtajā mēnesī pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 70 %;

e) izdevumus, kuri radušies vēlāk par ceturto mēnesi pēc mēneša, kurā beidzās maksājumu termiņš, samazina par 100 %.

3. Atkāpjoties no 2. punkta, ja tiešie maksājumi nepārsniedz robežlielumu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ 7. pantā, piemēro šādus nosacījumus:

a) ja 2. punkta pirmajā daļā minētais robežlielums par N kalendāro gadu nav ticis pilnībā izmantots attiecībā uz maksājumiem, kas veikti ne vēlāk kā N+1 gada 15. oktobrī, un tā atlikusī daļa pārsniedz 2 %, šis atlikums tiek samazināts par 2 %;

b) N+1 gada finanšu gada laikā tiešos maksājumus (izņemot maksājumus, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013 ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 229/2013 ⁽³⁾), kuri attiecībā uz kalendārajiem gadiem N-1 vai agrāk veikti pēc maksājuma termiņa beigām, varēs īstenot tikai no ELGF līdzekļiem, ja kopējā veikto tiešo maksājumu summa finanšu gadam N+1, attiecīgā gadījumā koriģējot summas pirms pielāgojuma, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. pantā, nepārsniedz robežlielumu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III pielikumā, attiecībā uz kalendāro gadu N un saskaņā ar šīs regulas 7. pantu;

c) izdevumus, kuri pārsniedz maksimālos pieļaujamos apjomus, kas minēti a) vai b) apakšpunktā, samazina par 100 %.

Lai pārbaudītu, vai ir ievērots šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētais nosacījums, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 26. panta 5. punktā minētās atmaksājumu summas neņem vērā.

4. Komisija piemēro citu grafiku, nevis 2. un 3. punktā paredzēto un/vai mazākus samazinājumus vai samazinājumus nepiemēro vispār, ja par dažiem pasākumiem ņem vērā īpašus vadības nosacījumus vai ja dalībvalstis ir iesniegušas pierādījumus par attiecīgi pamatotiem iemesliem.

Tomēr pirmā daļa neattiecas uz izdevumiem, kuri pārsniedz 3. punkta b) apakšpunktā minēto maksimāli pieļaujamo apjomu.

5. Ikmēneša maksājumu termiņu atbilstības pārbaudes tiek veiktas divas reizes katrā finanšu gadā:

a) izdevumiem, kas radušies līdz 31. jūlijam;

b) izdevumiem, kas radušies līdz 15. oktobrim.

Visus termiņu neievērošanas gadījumus augustā, septembrī un oktobrī ņem vērā, pieņemot grāmatojumu noskaidrošanas lēmumu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā.

6. Šajā pantā minētos samazinājumus piemēro, neskarot turpmāko lēmumu par grāmatojumu atbilstības noskaidrošanu, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 637/2008 un (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelīdītajām salām un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

6. pants

Maksājuma termiņa pirmās dienas neievērošana

Saistībā ar ELGF, ja dalībvalstīm ir atļauts maksāt avansus, nepārsniedzot noteiktu maksimālo summu, pirms maksājuma termiņa pirmās dienas, kas noteikta lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, visus izdevumus, kas pārsniedz šo maksimālo summu, uzskata par izdevumiem, kas radušies pirms maksājuma termiņa pirmās dienas. Tomēr saskaņā ar izņēmumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 40. panta pirmajā daļā, minētajiem izdevumiem ir tiesības saņemt Savienības maksājumus, uz kuriem attiecas samazinājums 10 % apmērā.

7. pants

Kompensēšana, ko veic maksājumu aģentūras

1. Lēmumā par ikmēneša maksājumiem, kas jāpieņem, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. panta 3. punktu, Komisija veic atlikuma maksājumu par katras dalībvalsts deklarētajiem izdevumiem, no kuriem atņemta piešķirto ieņēmumu summa, ko attiecīgā dalībvalsts minējusi tajā pašā izdevumu deklarācijā. Šī kompensācija atbilst attiecīgā ieņēmuma iekasēšanai.

Saistību apropriācijas un maksājumu apropriācijas, kuras rada piešķirtie ieņēmumi, ir jāatver pēc tam, kad šie ieņēmumi ir piešķirti budžeta pozīcijās. Piešķiršana notiek piešķirto ieņēmumu grāmatojuma brīdī, divu mēnešu laikā pēc dalībvalstu nosūtīto pārskatu saņemšanas, atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta 4. punktā paredzētajiem noteikumiem.

2. Tomēr, ja Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās summas pārkāpuma vai nolaidības dēļ ir ieturētas pirms attiecīgā atbalsta izmaksas, tās atvelk no attiecīgajiem izdevumiem.

3. ELFLA ieguldījumu summas, kas atgūtas no saņēmējiem attiecīgajā lauku attīstības programmā katrā atsaucē periodā, attiecīgā perioda izdevumu deklarācijā atvelk no summas, kas jāmaksā ELFLA.

4. Lielākas vai mazākas summas, kuras attiecīgajā gadījumā rodas no grāmatojumu noskaidrošanas, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā, un kuras var no jauna izmantot lauku attīstības programmā, pirmajā deklarācijā pēc grāmatojuma noskaidrošanas lēmuma pievieno vai atvelk no ELFLA ieguldījuma.

5. ELGF finansējums ir vienāds ar izdevumiem, kurus aprēķina, pamatojoties uz maksājumu aģentūras sniegtajiem elementiem pēc intervences pasākumos gūto ieņēmumu atvilkšanas, un kurus apstiprina, izmantojot Komisijas izveidotu informācijas sistēmu, un tos ietver maksājumu aģentūru izdevumu deklarācijā.

8. pants

Savienības budžeta novēlota pieņemšana

1. Attiecībā uz ELGF, ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts, Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. pantā minētie mēneša maksājumi tiek piešķirti proporcionāli izdevumu deklarācijām, kas saņemtas no katras dalībvalsts, ievērojot budžeta izdevumu nodaļas un ierobežojumus, kas noteikti Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 16. pantā. Pieņemot lēmumus par nākamajiem atmaksājumiem, Komisija ņem vērā dalībvalstīm neatmaksāto atlikumu.

2. Attiecībā uz ELFLA, ja finanšu gada sākumā Savienības budžets nav pieņemts:

a) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. pantā minētie periodiskie maksājumi tiek piešķirti proporcionāli izdevumu deklarācijām, kas saņemtas par katru lauku attīstības programmu. Attiecībā uz nākamajiem periodiskajiem maksājumiem Komisija ņem vērā dalībvalstīm neatmaksāto atlikumu;

- b) attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 33. pantā minētajām budžeta saistībām pirmie gada maksājumi pēc lauku attīstības programmu pieņemšanas tiek veikti, ņemot vērā šo programmu pieņemšanas secību. Budžeta saistības attiecībā uz turpmākajām gada maksājumu daļām tiek pildītas to programmu secībā, kuras ir izsmēlušas attiecīgās saistības. Ja pieejamās saistību apropriācijas ir ierobežotas, Komisija lauku attīstības programmām var veikt daļējus gada maksājumus. Līdzko kļūst pieejamas papildu saistību apropriācijas, var uzņemties saistības šīm programmām par atlikušo summu.

9. pants

Ikmēneša maksājumu atlikšana

Komisija pēc attiecīgo dalībvalstu informēšanas var atlikt ikmēneša maksājumu pārskaitījumus dalībvalstīm, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. pantā, ja minētās regulas 102. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) un ii) punktā minētie paziņojumi pienāk vēlū vai tajos ir neskaidrības, kuru dēļ ir vajadzīga papildu pārbaude.

10. pants

Maksājuma apturēšana, ja nokavēts iesniegšanas termiņš

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 42. pantā minētā maksājumu apturēšana tiek piemērota šīs regulas V pielikumā uzskaitītajiem pasākumiem.
2. Attiecībā uz izdevumiem no ELGF piemēro šādas maksājumu apturēšanas likmes:
 - a) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. oktobrim – 1 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi;
 - b) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 1. decembrim – 1,5 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi.
3. Attiecībā uz izdevumiem no ELFLA piemēro šādas maksājumu apturēšanas likmes:
 - a) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. oktobrim – 1 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi;
 - b) ja kontroles rezultāti nav nosūtīti līdz 15. janvārim – 1,5 % no izdevumiem, par kuriem attiecīgā informācija nav tikusi nosūtīta laicīgi.

11. pants

Piemērojamais maiņas kurss, sagatavojot izdevumu deklarācijas

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 106. panta 4. punktu attiecībā uz ELGF, lai sagatavotu savas izdevumu deklarācijas, maksājumu aģentūras dalībvalstīs, kuras nav pievienojušās eurozonai, saskaņā ar V nodaļu un lauksaimniecības nozaru tiesību aktiem piemēro to pašu maiņas kursu, kuru tās izmantoja, veicot maksājumus saņēmējiem vai saņemot ieņēmumus. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. un 52. pantā minētajiem grāmatojuma noskaidrošanas lēmumiem dalībvalstīs piemēro pirmo maiņas kursu, ko Eiropas Centrālā banka noteikusi pēc šādu lēmumu pieņemšanas dienas.

Gadījumos, kas nav minēti pirmajā daļā, jo īpaši attiecībā uz veicināšanas programmām, kas pieņemtas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 3/2008 ⁽¹⁾, un veicināšanas programmām vīna nozarē, kā arī uz tām darbībām, kurām lauksaimniecības nozaru tiesību aktos nav noteikta noteicošā diena, piemērojamais maiņas kurss ir pirmspēdējais Eiropas Centrālās bankas noteiktais maiņas kurss, kas noteikts pirms tā mēneša, kurā izdevumi vai piešķirtie ieņēmumi deklarēti.

⁽¹⁾ Padomes 2007. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.).

2. Lai attiecībā uz lauku attīstības programmām sagatavotu savas izdevumu deklarācijas, maksājumu aģentūras dalībvalstīs, kuras nav pievienojušās eurozonai, katram maksājumam vai atgūšanas darbībai piemēro pirmspēdējo maiņas kursu, ko noteikusi Eiropas Centrālā banka pirms mēneša, kurā darbības ir reģistrētas maksājumu aģentūras grāmatvedības uzskaitē.

III NODAĻA

GRĀMATOJUMU NOSKAIDROŠANA UN CITAS PĀRBAUDES

12. pants

Kritērijiem un metodes korekciju piemērošanai atbilstības pārbaudes procedūru ietvaros

1. Lai atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta 1. punktam pieņemtu lēmumu par to, kādas summas ir jāizslēdz no Savienības finansējuma, Komisija nošķir šīs summas vai summu daļas, kas noteiktas kā nepareizi iztērētās summas, un tās, ko nosaka, piemērojot ekstrapolētās vai vienotas likmes korekcijas.

Lai noteiktu summas, kuras drīkst izslēgt no Savienības finansējuma, ja konstatē, ka izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un – attiecībā uz ELFLA – saskaņā ar piemērojamajiem Savienības un valstu tiesību aktiem, Komisija izmanto saviem konstatējumiem un ņem vērā informāciju, ko dalībvalstis sniegušas, veicot atbilstības noskaidrošanas procedūras saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

2. Komisija, veicot izslēgšanu, pamatojas uz nepareizi iztērēto summu identificēšanu tik tad, ja šīs summas var identificēt, izmantojot samērīgus pasākumus. Ja Komisija nevar noteikt nepareizi iztērētās summas, izmantojot samērīgus pasākumus, dalībvalstis var laikposmā, ko Komisija noteikusi, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, iesniegt datus par minēto summu pārbaudi, pamatojoties uz katru atsevišķo potenciāli neatbilstīgo gadījumu. Pārbaude attiecas uz visiem izdevumiem, kas radušies pretrunā piemērojamiem tiesību aktiem un ko finansē no Savienības budžeta. Iesniegtie dati ietver visas atsevišķās summas, kas nav pieņemamas minētās neatbilstības dēļ.

3. Ja nav iespējams noteikt nepareizi iztērētās summas saskaņā ar 2. punktu, Komisija var noteikt to, kādas summas ir jāizslēdz, piemērojot ekstrapolētās korekcijas. Lai dotu iespēju Komisijai noteikt attiecīgās summas, dalībvalstis var laikposmā, ko Komisija noteikusi, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, iesniegt tās summas aprēķinu, kas izslēdzama no Savienības finansējuma, ar statistikas metodēm ekstrapolējot to pārbaudīto rezultātus, kas veiktas, izmantojot šādu gadījumu reprezentatīvu paraugu. Paraugu ņem no tās datu kopas, no kuras konstatēta neatbilstība ir pamatoti sagaidāma.

4. Lai ņemtu vērā dalībvalstu iesniegtos rezultātus, kā minēts 2. un 3. punktā, Komisijai ir jāspēj:

a) novērtēt metodes, kas izraudzītas identificēšanai vai ekstrapolēšanai un kas dalībvalstīm ir skaidri jāapraksta;

b) pārbaudīt 3. punktā minēto reprezentatīvo paraugu;

c) pārbaudīt tai iesniegtos identificēšanas vai ekstrapolēšanas rezultātus;

d) iegūt pietiekamus un atbilstīgus revīzijas pierādījumus attiecībā uz pamatdatiem.

5. Piemērojot 3. punktu, dalībvalstis var izmantot maksājumu aģentūru kontroles statistiku, ko apstiprinājusi sertifikācijas iestāde, vai šādas iestādes sniegto novērtējumu par kļūdu līmeni tās revīzijas sakarā, uz ko norādīts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantā, ar nosacījumu, ka:

a) Komisija ir apmierināta ar darbu, ko veic sertifikācijas iestādes, gan revīzijas stratēģijas ziņā, gan arī attiecībā uz saturu, apjomu un faktiskās revīzijas darba kvalitāti;

- b) sertifikācijas iestāžu darbs ir saskaņā ar attiecīgo atbilstības pārbaudes procedūras mērķi, jo īpaši attiecībā uz pasākumiem vai shēmām;
- c) novērtējumos ir ņemta vērā summa un sankcijas, kuras būtu vajadzējis piemērot.

6. Ja nosacījumi to summu noteikšanai, kuras izslēdzamas no Savienības finansējuma, kā minēts 2. un 3. punktā, nav izpildīti vai lietas būtība ir tāda, ka summas, kas ir izslēdzamas, nevar noteikt, pamatojoties uz šiem punktiem, Komisija piemēro attiecīgās vienotās likmes korekcijas, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un smagumu un pašas novērtējumu par to, kāds ir Savienībai nodarīta finansiālā kaitējuma risks.

Vienotās likmes korekcijas līmeni nosaka, jo īpaši ņemot vērā konstatētās neatbilstības veidu. Lai to panāktu, kontroles nepilnības sadala tādās, kas attiecas uz galvenajiem kontroles pasākumiem, un tādās, kas attiecas uz papildu kontroles pasākumiem, šādi:

- a) galvenās pārbaudes ir administratīvās pārbaudes un uz vietas veiktās pārbaudes, kas vajadzīgas, lai noteiktu atbalsta atbilstīgumu un attiecīgo samazinājumu un sodu piemērošanu;
- b) papildu kontroles ir visas pārējās administratīvās darbības, kas vajadzīgas pareizai pieprasījumu izskatīšanai.

Ja vienas un tās pašas atbilstības noskaidrošanas procedūras satvarā tiek noteiktas dažādas neatbilstības, kas atsevišķi būtu radījušas atšķirīgas vienotas likmes korekcijas, tad piemēro vienīgi visaugstāko vienotas likmes korekciju.

7. Komisija, nosakot vienotas likmes korekciju līmeni, jo īpaši ņem vērā šādus apstākļus, kas liecina par nopietnākiem trūkumiem, kuri rada lielāku risku tam, ka Savienības budžetam tiks nodarīti zaudējumi:

- a) viens vai vairāki galvenie kontroles mehānismi nav piemēroti vai tiek piemēroti tik slikti vai tik neregulāri, ka tā ir neefektīva, lai noteiktu [maksājuma] pieprasījuma atbilstīgumu vai novērstu pārkāpumus; vai
- b) attiecībā uz vienu un to pašu kontroles sistēmu atklāti vismaz trīs trūkumi; vai
- c) atklājies, ka dalībvalsts pieteikumu kontroles sistēmas vai nu trūkst, vai arī tajā ir būtiski trūkumi, un ir pierādījumi par plaši izplatītiem pārkāpumiem un nolaidību nelikumību vai krāpšanas gadījumu novēršanā; vai
- d) korekcija jau tikusi piemērota attiecībā uz attiecīgās dalībvalsts līdzīgām nepilnībām/līdzīgiem trūkumiem tajā pašā nozarē, tomēr ņemot vērā korekcijas vai kompensējošus pasākumus, ko dalībvalsts jau veikusi.

8. Ja dalībvalsts iesniedz noteiktus objektīvus elementus, kuri neatbilst prasībām, kas noteiktas šā panta 2. un 3. punktā, bet kas pierāda, ka fondu maksimālais zaudējumu apmērs nepārsniedz summu, kas ir zemāka par to, kas varētu izrietēt no ierosinātās vienotās likmes piemērošanas, Komisija izmanto zemākās likmes, lemjot par to, kādas summas jāizslēdz no Savienības finansējuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

9. Summas, kas faktiski atgūtas no saņēmējiem un pārskaitītas fondiem pirms attiecīgā datuma, ko nosaka Komisija, īstenojot atbilstības pārbaudes procedūru, atskaita no tās summas, ko Komisija nolēmj izslēgt no Savienības finansējuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

13. pants

Saistības pēc atgūšanas procedūrām

Pēc tam kad pabeigtas atgūšanas procedūras, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punkta pirmajā daļā, dalībvalstis:

- a) kreditē ELGF 50 % no šādi atgūtām summām pēc tam, kad atskaitītas atgūšanas izmaksas, kā paredzēts minētās regulas 55. panta otrajā daļā;
- b) kreditē ELFLA 50 % vai nu no summām, kas atgūtas pēc lauku attīstības programmas slēgšanas, vai no summām, kuras atgūtas pirms programmas slēgšanas, bet kuras nevar tikt pārdalītas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 56. pantu.

14. pants

Darījumu rūpīga pārbaude

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā noteikto rūpīgas pārbaudes sistēmu nepiemēro šīs regulas VI pielikumā uzskaitītajiem pasākumiem.

IV NODAĻA

NODROŠINĀJUMS

1. IEDAĻA

Darbības joma un termiņi

15. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro visos gadījumos, kad lauksaimniecības nozaru tiesību aktos ir prasība pēc nodrošinājuma, neatkarīgi no tā, vai termins "nodrošinājums" ir lietots vai ne.

Šo nodaļu nepiemēro nodrošinājumam, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ minētajai ievadmuītas un izvedmuītas nodokļu samaksai.

16. pants

Šajā nodaļā izmantotie termiņi

Šajā nodaļā:

- a) "kompetenta iestāde" ir vai nu persona, kas pilnvarota saņemt nodrošinājumu, vai persona, kas saskaņā ar attiecīgo regulu pilnvarota izlemt, vai nodrošinājums atbrīvojams vai konfiscējams;
- b) "grupveida nodrošinājums" ir nodrošinājums, kas nodots kompetentajai iestādei, lai nodrošinātu vairāk nekā vienas saistības izpildi;
- c) "nodrošinājumam atbilstošā summas daļa" nozīmē to daļu no nodrošinājuma summas, kas atbilst apjomam, kādā attiecīgā prasība nav izpildīta.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

2. IEDAĻA

Nodrošinājuma prasība

17. pants

Atbildīgā persona

Nodrošinājumu iesniedz persona vai kāds cits šīs personas vārdā, kura ir atbildīga par tās naudas summas nomaksu, kas maksājama, ja nav izpildīts kāds pienākums.

18. pants

Atteikšanās no nodrošinājuma prasības

1. Kompetentā iestāde var atteikties no nodrošinājuma prasības, ja persona, kas atbildīga par pienākuma izpildi, ir:

- a) vai nu valsts organizācija, kas atbild par valsts pienākumu izpildi; vai
- b) privāta organizācija, kas a) apakšpunktā minētos pienākumus veic valsts pārraudzībā.

2. Kompetentā iestāde var atteikties no nodrošinājuma prasības, ja garantētās summas vērtība ir mazāka par EUR 500. Tādā gadījumā attiecīgā persona rakstiski apņemas, ka konkrētā pienākuma neizpildes gadījumā tā samaksās summu, kas vienāda ar nodrošinājumu.

Piemērojot pirmo daļu, nodrošinājuma vērtību aprēķina, ietverot visus attiecīgos pienākumus, kas ir saistīti ar vienu un to pašu darbību.

19. pants

Nodrošinājumam piemērojamie nosacījumi

1. Kompetentā iestāde atsakās pieņemt vai pieprasa nomainīt katru tādu nodrošinājumu, kuru tā uzskata par nepietiekamu vai neapmierinošu vai kurš nesniedz garantiju pietiekami ilgā laikā.

2. Ja skaidru naudu deponē ar pārskaitījumu, uzskata, ka depozīts rada nodrošinājumu tikai tad, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka naudas summa ir tās rīcībā.

3. Čeku par summu, kuras apmaksu garantē finanšu iestāde, ko attiecīgās kompetentās iestādes dalībvalsts atzinusi šādiem mērķiem, uzskata par naudas depozītu. Kompetentajai iestādei nav jāiesniedz šāds čeks apmaksai agrāk kā īsi pirms tā termiņa beigām, kuram tas ir garantēts.

Čeks, kas nav pirmajā daļā minētais čeks, rada nodrošinājumu tikai tad, kad kompetentā iestāde ir pārliecinājusies, ka naudas summa ir tās rīcībā.

4. Visus finanšu iestādes uzliktos maksājumus kārto persona, kas iesniedz nodrošinājumu.

5. Persona, kas iesniedz nodrošinājumu naudas depozīta formā, nesaņem par to procentus.

20. pants

Euro lietošana

1. Nodrošinājuma valūta ir euro.

2. Ja nodrošinājumu pieņem dalībvalstī, kura nav ieviesusi euro, nodrošinājuma summu euro konvertē lietojamajā valsts valūtā saskaņā ar V nodaļas noteikumiem. Nodrošinājumam atbilstošā apņemšanās un summa, ko, iespējams, ieturēs pārkāpuma vai saistību nepildīšanas gadījumā, nemainās – tā ir noteikta euro.

21. pants

Garantijas sniedzējs

1. Garantijas sniedzējam jābūt pastāvīgai dzīvesvietai vai uzņēmējdarbības reģistrācijas vietai Savienībā, un, ievērojot Līguma noteikumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas brīvību, viņam jābūt tās dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprinājumam, kurā iesniedz nodrošinājumu. Garantijas sniedzējs uzņemas saistības ar rakstisku garantiju.
2. Rakstiskajā garantijā norāda vismaz šādas ziņas:
 - a) pienākumu vai – grupveida nodrošinājumam – pienākumu tipu vai tipus, kuru izpildi tā garantē ar naudas summas samaksu;
 - b) maksimālo maksājuma atbildību, ko uzņemas garantijas iesniedzējs;
 - c) to, ka garantijas iesniedzējs solidāri ar personu, kas atbildīga par saistības izpildi, apņemas 30 dienās pēc kompetentās iestādes pieprasījuma samaksāt jebkuru summu garantijas ietvaros, kas maksājama, tiklīdz nodrošinājumu pasludina par konfiscētu.
3. Ja ir jau iesniegta rakstiska grupveida garantija, kompetentā iestāde nosaka procedūru, kas jāievēro, lai visu grupveida nodrošinājumu vai tā daļu piešķirtu konkrētam pienākumam.

22. pants

Nepārvaramas varas piemērošana

Jebkura persona, kas ir atbildīga par pienākumu, uz ko attiecas nodrošinājums, un kas apgalvo, ka pienākums nav ievērots nepārvaramas varas dēļ, pierāda kompetentajām iestādēm to, ka nepārvaramas varas gadījums ir piemērojams. Ja kompetentā iestāde atzīst nepārvaramas varas gadījumu, pienākums tiek atcelts vienīgi nodrošinājuma atbrīvošanas nolūkā.

3. IEDAĻA

Tādu nodrošinājumu atbrīvošana un konfiskācija, kas nav minēti 4. iedaļā

23. pants

Nodrošinājumu konfiscēšana

1. Pienākums, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 66. panta 1. punktā, ir prasība veikt darbību vai atturēties no darbības veikšanas; tā ir pamatprasība tā regulas mērķa sasniegšanai, kurš uzliek šo saistību.
2. Ja pienākums nav izpildīts un ja izpildes termiņš nav bijis dots, nodrošinājumu konfiscē tad, ja kompetentā iestāde konstatē, ka tas nav izpildīts.
3. Ja uz pienākuma izpildi attiecas konkrēts laika ierobežojums, un izpilde notikusi tikai pēc minētā termiņa beigām, tad nodrošinājumu konfiscē.

Šādos gadījumos nodrošinājuma summu konfiscē 10 % apmērā uzreiz, bet turpmāk atlikušajai summai piemēro šādus papildu procentus:

- a) 2 % par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz noteikto termiņu, ja pienākums attiecas uz produktu importēšanu trešā valstī;
- b) 5 % par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz noteikto termiņu, ja pienākums attiecas uz produktu izvešanu no Savienības muitas teritorijas.

4. Ja pienākums ir izpildīts laikus un izpildes apliecinājumam ir noteikts laika ierobežojums, nodrošinājumu, kas attiecas uz šo pienākumu, konfiscē par katru kalendāro dienu, kas pārsniedz šo termiņu, saskaņā ar formulu $0,2/\text{noteiktais laika ierobežojums}$ un ņemot vērā 25. pantu.

Ja apliecinājums saskaņā ar pirmo daļu ir izmantotas vai derīgumu zaudējušas importa vai eksporta licences iesniegšana vai apliecinājums par produktiem, kas ir atstājuši Savienības muitas teritoriju, tad konfiscējamā nodrošinājuma daļa ir 15 %, ja minētais apliecinājums tiek iesniegts pēc pirmajā daļā minētā laika ierobežojuma, bet ne vēlāk kā 730. kalendārajā dienā pēc licences derīguma notecēšanas. Pēc šīm 730 kalendārajām dienām nodrošinājuma atlikušo daļu konfiscē pilnībā.

Ja pienākums saskaņā ar pirmo daļu attiecas uz tādas izmantotas vai derīgumu zaudējušas importa vai eksporta licences iesniegšanu, kurā ietverta iepriekšēja kompensāciju noteikšana, nodrošinājumu konfiscē:

- a) 10 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 61. līdz 90. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- b) 50 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 91. līdz 120. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- c) 70 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 121. līdz 150. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- d) 80 % apmērā, ja licence ir iesniegta laikā no 151. līdz 180. kalendāra dienai pēc licences derīguma termiņa beigām;
- e) 100 % apmērā, ja licence ir iesniegta pēc 180. kalendāra dienas pēc licences derīguma termiņa beigām.

5. Nodrošinājuma summu, kas jākonfiscē, noapaļo līdz mazākajai summai veselos euro vai lietojamajā valsts valūtā.

24. pants

Nodrošinājumu atbrīvošana

1. Tiklīdz ir iesniegti īpašajos Savienības noteikumos paredzētie pierādījumi, ka attiecīgais pienākums ir izpildīts, vai nodrošinājums ir konfiscēts daļēji saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 66. panta 2. punktu un šīs regulas 23. pantu, nodrošinājuma atlikušo daļu nekavējoties atbrīvo.

2. Nodrošinājumu pēc pieprasījuma atbrīvo daļēji, ja attiecīgie pierādījumi ir iesniegti saistībā ar produkta daudzuma daļu, taču ar noteikumu, ka šī daļa nav mazāka par jebkuru minimālo daudzumu, kuru paredz regula, kas prasa nodrošinājumu, vai, ja tāda nav, ko nosaka dalībvalsts.

3. Ja nav noteikts laiks, kurā jāiesniedz pierādījumi, kas vajadzīgi, lai atbrīvotu ieķīlāto summu, šis laiks ir 365 kalendāra dienas no termiņa, kas noteikts tā pienākuma izpildei, par kuru ir bijis iesniegts nodrošinājums. Ja tāds termiņš nav noteikts, šis laiks ir 365 kalendāra dienas no dienas, kad izpildīti visi pienākumi.

Laikposms, kas noteikts punkta pirmajā daļā, nepārsniedz 1 095 kalendāra dienas no dienas, kad nodrošinājums piešķirts konkrētam pienākumam.

25. pants

Robežvērtības

1. Kopējā konfiscētā summa nepārsniedz 100 % no attiecīgās nodrošinājuma summas daļas.

2. Kompetentā iestāde var atteikties no tādas nodrošinājuma summas konfiscēšanas, kuras apjoms nepārsniedz EUR 100, ar nosacījumu, ka ir noteikti līdzīgi valstu normatīvi un administratīvi akti salīdzināmiem gadījumiem.

4. IEDAĻA

Nodrošinājumi attiecībā uz avansa maksājumiem

26. pants

Darbības joma

Šis iedaļas noteikumus piemēro visos gadījumos, kad īpaši Savienības noteikumi paredz, ka kādu naudas summu var piešķirt avansā, pirms ir izpildīts jebkāds pienākums, lai saņemtu atbalstu vai priekšrocību.

27. pants

Nodrošinājumu atbrīvošana

1. Nodrošinājumu atbrīvo vai nu tad, kad:

a) konstatēts, ka ir galīgas tiesības uz avansā piešķirto summu;

b) vai tad, kad atmaksāta piešķirtā summa kopā ar īpašajos Savienības noteikumos paredzēto palielinājumu.

2. Ja pagājis termiņš, līdz kuram jāpierāda galīgās tiesības uz piešķirto summu, bet pierādījumi par tiesībām uz to nav iesniegti, kompetentā iestāde tūlīt sāk nodrošinājuma konfiscēšanas procedūru.

Tomēr gadījumos, kas paredzēti Savienības tiesību aktos, pierādījumu drīkst iesniegt pēc minētā termiņa beigām, daļēji atmaksājot nodrošinājuma summu.

V NODAĻA

EURO LIETOŠANA

28. pants

Eksporta kompensācijas un tirdzniecība ar trešām valstīm

1. Attiecībā uz summām, kas saistītas ar importu, un uz eksporta nodokļiem, kas ar kopējo lauksaimniecības politiku saistītā tiesību aktā ir noteikti euro un dalībvalstīm ir jāpiemēro valsts valūtā, maiņas kurss ir vienāds ar kursu, kurš piemērojams atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 2913/92 18. panta 1. punktam.

2. Attiecībā uz eksporta kompensācijām, kas ir noteiktas euro, un uz cenām un summām, kas Savienības lauksaimniecības tiesību aktos ir noteiktas euro un attiecas uz tirdzniecību ar trešām valstīm, maiņas kursa noteicošā diena ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena.

3. Lai aprēķinātu augļu un dārzeņu standarta ieviešanas vērtību, kas minēta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 ⁽¹⁾ 136. panta 1. punktā, nolūkā noteikt minētās regulas 137. panta 1. punktā paredzēto iekļuves cenu, attiecībā uz reprezentatīvajām cenām, kuras izmanto, lai aprēķinātu minēto standarta vērtību un minētās regulas 134. panta 3. punktā minētā samazinājuma summu, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, uz kuru attiecas reprezentatīvās cenas.

29. pants

Ražošanas kompensācijas un īpašais atbalsts

1. Attiecībā uz ražošanas kompensācijām, kas Savienības tiesību aktos ir noteiktas euro, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā deklarē, ka preces ir sasniegušas vajadzīgo galamērķi, kas attiecīgā gadījumā ir norādīts minētajos tiesību aktos. Ja šāds galamērķis nav uzrādīts – brīdis, kad maksājumu aģentūra ir pieņēmusi kompensācijas maksājuma pieteikumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regula (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari (OV L 157, 15.6.2011., 1. lpp.).

2. Atbalstam, ko piešķir par tirgojamā produkta daudzumu vai par tā izmantošanu kādā īpašā veidā, neskarot 30. un 33. panta noteikumus, maiņas kursa noteicošā diena ir tā, kurā veic pirmo darbību, kas ļauj garantēt attiecīgo produktu piemērotu izmantošanu pēc tam, kad attiecīgais uzņēmējs ir pārņēmis produktus, un kas ir obligāts nosacījums atbalsta piešķiršanai.

3. Atbalstam privātai uzglabāšanai maiņas kursa noteicošā diena ir tā perioda pirmā diena, kuram piešķir atbalstu, kas attiecas uz vienu un to pašu līgumu.

4. Attiecībā uz atbalstu, kas nav minēts šā panta 2. un 3. punktā un 30. un 31. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir pieteikumu iesniegšanas termiņš.

30. pants

Vīna nozare

1. Maiņas kursa noteicošā diena ir vīna gada pirmā diena, kad tiek piešķirts atbalsts par:

a) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. pantā minēto vīna dārzu pārstrukturēšanu un pārveidošanu;

b) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 48. pantā minēto kopējo fondu izveidošanu;

c) Regulas (ES) Nr. 1308/2013 49. pantā minēto ražas apdrošināšanu.

2. Attiecībā uz atbalstu, ko maksā par vīndarības blakusproduktu brīvprātīgu vai obligātu destilāciju, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 52. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā vīna gada pirmā diena, kurā piegādāts blakusprodukts.

3. Attiecībā uz ieguldījumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1308/2013 50. pantā, un inovācijām vīna nozarē, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 51. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, kurā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.

4. Attiecībā uz ražas priekšlaicīgas novākšanas darbībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 47. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā notiek ražas priekšlaicīga novākšana.

31. pants

Summas un maksājumi piena un piena produktu nozarē

1. Attiecībā uz atbalstu, ko piešķir par konkrētu piena produktu piegādi skolēniem, kā minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 657/2008 ⁽¹⁾ 1. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā perioda pirmā diena, uz kuru attiecas tās pašas regulas 11. pantā minētais maksājuma pieteikums.

2. Komisijas Regulas (EK) Nr. 595/2004 ⁽²⁾ 1. pantā minētā maksājuma nokārtošanai par noteiktu divpadsmit mēnešu periodu Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 ⁽³⁾ II daļas I sadaļas III nodaļas nozīmē maiņas kursa noteicošā diena ir 1. aprīlis pēc attiecīgā perioda beigām.

⁽¹⁾ Komisijas 2008. gada 10. jūlija Regula (EK) Nr. 657/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz Kopienas atbalstu piena un dažu piena produktu piegādē izglītības iestāžu skolēniem (OV L 183, 11.7.2008., 17. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2004. gada 30. marta Regula (EK) Nr. 595/2004, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1788/2003, ar ko nosaka maksājumu piena un piena produktu nozarē (OV L 94, 31.3.2004., 22. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

3. Attiecībā uz transporta izmaksām, kas minētas Komisijas Regulas (ES) Nr. 1272/2009 ⁽¹⁾ 30. panta 3. punktā, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kurā kompetentā iestāde ir saņēmusi derīgu piedāvājumu.

32. pants

Ar programmu “Augļi skolai” saistītā atbalsta apjoms un maksājumi

Atbalstam, ko piešķir augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktu piegādei bērniem un kas minēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 288/2009 ⁽²⁾ 1. pantā, noteicošā diena attiecībā uz maiņas kursu ir 1. janvāris pirms tā laika perioda, kurš noteikts minētās regulas 4. panta 1. punktā.

33. pants

Cukurbiešu minimālā cena, papildu nodeva un ražošanas nodeva cukura nozarē

Attiecībā uz cukura ražošanas nodevu, cukurbiešu minimālo cenu un papildu nodevu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 attiecīgi 128., 135. un 142. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā tirdzniecības gada 1. oktobris, attiecībā uz kuru piemēro vai maksā cenas un summas.

34. pants

Strukturālās vai ar vidi saistītās summas un darbības programmu pieskaitāmās izmaksas

1. Attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1305/2013 II pielikumā minētajām summām, kā arī summām, kuras saistītas ar pasākumiem, kas apstiprināti saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1698/2005, un kuru izmaksa saņēmējiem ir garantēta lauku attīstības programmās, kas apstiprinātas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1305/2013, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, kurā ir pieņemts lēmums piešķirt atbalstu.

Tomēr tajos gadījumos, kad saskaņā ar Savienības noteikumiem pirmajā daļā minēto summu izmaksa ir sadalīta pa vairākiem gadiem, maiņas kursa noteicošā diena katrai ikgadējā maksājuma daļai ir tā gada 1. janvāris, par kuru izmaksāta attiecīgā daļa.

2. Attiecībā uz summām, kas minētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 IX pielikuma 2. punkta a) apakšpunktā un kas paredzētas to pieskaitāmo izmaksu segšanai, kuras ir tieši saistītas ar darbības fondiem vai programmām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1308/2013 32. un 33. pantā, maiņas kursa noteicošā diena ir tā gada 1. janvāris, uz kuru šīs pieskaitāmās izmaksas attiecas.

35. pants

Summas, kas saistītas ar atļauju piešķirt valsts finansiālo palīdzību ražotāju organizācijām augļu un dārzeņu nozarē un šīs valsts finansiālās palīdzības daļēju kompensēšanu

1. Attiecībā uz pieprasījumu dot atļauju piešķirt valsts finansiālo palīdzību, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 35. pantā, noteicošā diena ir tā termiņa beigas, kurā pieprasījums iesniedzams Komisijai, kā noteikts Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 92. panta 1. punktā.

2. Attiecībā uz Savienības kompensāciju, ko izmaksā par valsts finansiālo palīdzību saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 95. pantu, maiņas kursa noteicošā diena ir termiņš, kādā ražotāju organizācijām jāiesniedz atbalsta pieteikumi dalībvalstu kompetentajām iestādēm saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 69. panta 1. punktu.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē (OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2009. gada 7. aprīļa Regula (EK) Nr. 288/2009, ar kuru paredz sīki izstrādātus noteikumus par Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanu attiecībā uz Kopienas atbalstu augļu un dārzeņu, pārstrādātu augļu un dārzeņu un banānu produktu piegādei bērniem mācību iestādēs saskaņā ar programmu “Augļi skolai” (OV L 94, 8.4.2009., 38. lpp.).

36. pants

Citas summas un cenas

Attiecībā uz cenām vai summām, kas nav minētas 28.–35. pantā, vai summām, kas saistītas ar šīm cenām un Savienības tiesību aktos ir izteiktas euro vai ir izteiktas euro saskaņā ar konkursa procedūru, maiņas kursa noteicošā diena ir diena, kad notiek viena no šādām tiesiskām darbībām:

- a) attiecībā uz iegādi – diena, kad ir saņemts derīgs piedāvājums;
- b) attiecībā uz pārdošanu – diena, kad ir saņemts derīgs piedāvājums;
- c) attiecībā uz produktu izņemšanu augļu un dārzeņu nozarē – tad, kad notiek izņemšana;
- d) attiecībā uz ražas nenovākšanas un priekšlaicīgas novākšanas darbībām augļu un dārzeņu nozarē – diena, kad notiek ražas nenovākšanas vai priekšlaicīgas novākšanas darbība;
- e) attiecībā uz transporta izmaksām, pārstrādes vai valsts rezervju veidošanas izmaksām un summām, kas konkursa kārtībā piešķirtas pētījumiem vai veicināšanas pasākumiem, – piedāvājumu iesniegšanas termiņa pēdējā dienā;
- f) attiecībā uz cenu, summu vai tirgus piedāvājumu reģistrēšanu – dienā, attiecībā uz kuru šo cenu, summu vai piedāvājumu reģistrē;
- g) attiecībā uz sankcijām, kas saistītas ar lauksaimniecības nozares tiesību aktu neievērošanu, – dienā, kurā kompetentā iestāde ir konstatējusi faktus protokolā;
- h) attiecībā uz apgrozījumu vai summām, kas saistītas ar ražošanas apjomu, – atskaites perioda sākumā, kas noteikts lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

37. pants

Avansa maksājumi

Avansa maksājumiem maiņas kursa noteicošā diena ir noteicošā diena, ko piemēro cenai vai summai, ar kuru avanss saistīts, ja tā ir pirms avansa izmaksāšanas brīža, vai citos gadījumos – diena, kad avanss ir noteikts euro, vai, ja tā nav, avansa izmaksāšanas diena. Maiņas kursa noteicošo dienu piemēro avansiem, neskarot pilnas attiecīgās summas vai cenas piemērošanu noteicošajai dienai, kas noteikta šai cenai vai summai.

38. pants

Nodrošinājums

Nodrošinājumam maiņas kursa noteicošā diena ir drošības naudas iemaksas diena.

Tomēr piemēro šādus izņēmumus:

- a) maiņas kursa noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar avansiem ir noteicošā diena, kas noteikta avansa summai, ja tā ir pirms drošības naudas iemaksas brīža;
- b) noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar piedāvājumu iesniegšanu – tā diena, kurā piedāvājumu iesniedz;
- c) noteicošā diena nodrošinājumam saistībā ar piedāvājumu izpildi – tā ir konkursa piedāvājumu iesniegšanas pēdējā diena.

39. pants

Darījumu rūpīga pārbaude

Euro izteiktās summas, kas norādītas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā, vajadzības gadījumā konvertē attiecīgo valstu valūtās, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas noteikts tā gada pirmajā darb dienā, kurā sākas rūpīgo pārbažu posms, un kas publicēts *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

40. pants

Maiņas kursa noteikšana

Ja noteicošo dienu nosaka saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, tiek piemērots pēdējais Eiropas Centrālās bankas (ECB) noteiktais maiņas kurss pirms pirmās tā mēneša dienas, kurā ir noteicošā diena.

Tomēr šādos gadījumos piemērojamais maiņas kurss ir:

- a) gadījumos, kuri minēti šīs regulas 28. panta 2. punktā un kuros maiņas kursa noteicošā diena ir muitas deklarācijas pieņemšanas diena, – maiņas kurss, kas minēts Regulas (EEK) Nr. 2913/92 18. panta 1. punktā;
- b) attiecībā uz intervences izdevumiem, kas radušies saistībā ar intervences krājumu glabāšanu, – maiņas kurss, kas izriet no Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkta piemērošanas;
- c) attiecībā uz cukurbiešu minimālo cenu, kas minēta šīs regulas 33. pantā, – vidējais maiņas kurss, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) noteikusi mēnesī pirms noteicošās dienas.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

41. pants

Pārejas noteikumi

1. Ja maksājumu aģentūra, kas akreditēta saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1290/2005, uzņem atbildību par izdevumiem, par kuriem tā iepriekš nebija atbildīga, tā ir akreditēta jauno pienākumu pildīšanai līdz 2015. gada 1. janvārim.
2. Uz pasākumiem, kas uzskaitīti Regulas (EK) Nr. 1106/2010 pielikumā, neattiecas rūpīgas pārbaudes sistēma, kas izveidota ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu izdevumu rūpīgai pārbaudei pirms 2014. finanšu gada.
3. Ja īpašos tiesību aktos ir atsauce uz primārām, sekundārām vai pakārtotām prasībām, kā minēts Īstenošanas regulā (ES) Nr. 282/2012, tad piemēro šīs regulas 23. panta 2., 3. un 4. punktu.
4. Lauku attīstības programmām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1698/2005 15. pantā:
 - a) piemēro Regulas (ES) Nr. 1306/2013 38. panta 1. punkta noteikumus budžeta saistībām, kas nav izmantotas līdz 31. decembrim otrajā gadā pēc budžeta saistību gada. Minētās regulas 38. pantā atsauces uz N+3 gadu ir uzskatāmas par atsaucēm uz N+2 gadu;

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 906/2014, kas papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts intervences izdevumiem (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 1. lpp.).

- b) Komisijas veiktie starpposma maksājumi, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. panta 3. punkta b) apakšpunktā, nepārsniedz kopējo ELFLA ieguldījumu katrai prioritātei par attiecīgās programmas aptverto periodu;
- c) piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 37. un 38. pantu, izdevumu galīgais attiecināmības datums ir tas, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1698/2005 71. panta 1. punktā.

5. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 1. un 2. punkta piemērošanas nolūkā gadījumos, par kuriem Komisijai paziņots vai jāziņo saistībā ar 2013. un 2014. finanšu gadu, kā norādīts Regulas (EK) Nr. 885/2006 6. panta h) punktā, turpina ņemt vērā finanšu gadu, kad notikusi pirmā pārkāpuma konstatācija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 35. panta nozīmē. Uz gadījumiem, kuros pirms 2014. gada 16. oktobra nav sākotnēja administratīva vai tiesas atzinuma par pārkāpumu, attiecas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 1. un 2. punkta noteikumi.

Attiecībā uz ELFLA nolūkā noskaidrot grāmatojumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantu, piemēro minētās regulas 54. panta 2. punkta noteikumus, sākot ar grāmatojumu noskaidrošanu par 2014. finanšu gadu.

42. pants

Regulas (EK) Nr. 376/2008 grozīšana

Regulas (EK) Nr. 376/2008 34. panta 6. un 7. punktu svītro.

Tomēr tās noteikumus turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

43. pants

Regulas (EK) Nr. 612/2009 grozīšana

Regulas (EK) Nr. 612/2009 47. panta 3. punktu svītro.

Tomēr tās noteikumus turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā.

44. pants

Atcelšana

Regulas (EK) Nr. 883/2006, (EK) Nr. 884/2006, (EK) Nr. 885/2006, (EK) Nr. 1913/2006, (ES) Nr. 1106/2010 un Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 atceļ.

Tomēr ir spēkā šādi noteikumi:

- a) Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2012 turpina piemērot attiecībā uz nodrošinājumiem, kas juridiski pareizi iesniegti saskaņā ar minēto regulu pirms šīs regulas stāšanās spēkā;
- b) Regulas (EK) Nr. 883/2006 4. pantu turpina piemērot izdevumiem, kas izdarīti līdz 2014. gada 15. oktobrim;
- c) Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. pantu un III nodaļu turpina piemērot līdz 2014. gada 31. decembrim.

45. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 41. panta 4. punktu piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. martā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

AKREDITĀCIJAS KRITĒRIJI

(1. pants)

1. IEKŠĒJĀ ORGANIZĀCIJA

A. Organizatoriskā struktūra

Maksājumu aģentūras organizatoriskai struktūrai jābūt tādai, lai ar tās palīdzību aģentūra varētu pildīt šādus galvenos uzdevumus saistībā ar ELGF un ELFLA izdevumiem:

- i) maksājumu apstiprināšana un kontrole, lai noteiktu saņēmējam maksājamo summu saskaņā ar Savienības noteikumiem, kurā jo īpaši ietilpst administratīvā kontrole un pārbaudes uz vietas;
- ii) apstiprināto summu vai – lauku attīstības gadījumā – Savienības līdzfinansējuma daļas izmaksāšana saņēmējiem (vai to pārstāvjiem);
- iii) visu maksājumu iegrāmatošana atsevišķos maksājumu aģentūras grāmatojumos attiecībā uz ELGF un ELFLA izdevumiem, izmantojot datorizētu sistēmu, kā arī periodisku izdevumu kopsavilkumu sagatavošana, tostarp ikmēneša (ELGF), ceturkšņa (ELFLA) un gada deklarāciju iesniegšana Komisijai. Maksājumu aģentūras grāmatojumos ieraksta arī fondu finansētos aktīvus, īpaši attiecībā uz intervences krājumiem, neieskaitītajiem avansa maksājumiem, nodrošinājumiem un debitoriem.

Maksājumu aģentūras organizatoriskā struktūra nodrošina skaidru pilnvaru un pienākumu sadali visos darbības līmeņos un triju pirmajā daļā minēto funkciju nodalīšanu, kuru uzdevumi noteikti organizācijas shēmā. Tajā ietilpst tehniskie dienesti un 4. punktā minētie iekšējās revīzijas dienesti.

B. Cilvēkresursu normas

Aģentūra nodrošina, ka:

- i) tiek piešķirti vajadzīgie cilvēkresursi darbību veikšanai un atbilstošu tehnisko prasmju nodrošināšanai, kā prasīts darbības dažādos līmeņos;
- ii) pienākumi tiek sadalīti tā, ka nevienai amatpersonai vienlaicīgi netiek piešķirta atbildība par vairāk kā vienu no minētajiem pienākumiem saistībā ar ELGF vai ELFLA ieskaitīto summu apstiprināšanu, izmaksāšanu vai iegrāmatošanu un neviena amatpersona nevienu no tai uzdotajiem uzdevumiem neveic bez otras amatpersonas pārraudzības;
- iii) katras amatpersonas pienākumi tiek definēti darba uzdevumu aprakstā, nosakot arī attiecīgās amatpersonas pilnvaru ierobežojumus attiecībā uz finansēm;
- iv) personālam tiek nodrošināta atbilstīga apmācība visos darbības līmeņos (tostarp personāla informēšana par krāpšanas jautājumiem), un ir noteikta rotācijas politika personālam, kas ieņem sensitīvus amatus, vai arī tam piemēro pastiprinātu uzraudzību;
- v) tiek veikti attiecīgi pasākumi, lai novērstu interešu konfliktu, ja persona, kas ieņem atbildīgu amatu vai sensitīvu amatu saistībā ar prasību vai maksājuma pieprasījumu pārbaudi, apstiprināšanu, izmaksāšanu un iegrāmatošanu, veic arī citas funkcijas ārpus maksājumu aģentūras.

C. Deleģēšana

C.1. Ja maksājumu aģentūra deleģē jebkuru no saviem uzdevumiem citai struktūrai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. pantu, ir jāizpilda šādi nosacījumi:

- i) starp maksājumu aģentūru un šo struktūru jānoslēdz rakstiska vienošanās, kurā tiek uzskaitīti ne tikai deleģētie uzdevumi, bet arī tas, kāda informācija un kādi apliecinātie dokumenti ir jāiesniedz maksājumu aģentūrai, kā arī kādā termiņā tas ir jāizdara. Vienošanās jā sastāda tā, lai maksājumu aģentūra varētu ievērot akreditācijas kritērijus;
- ii) maksājumu aģentūra visos gadījumos turpina būt atbildīga par attiecīgo fondu efektīvu pārvaldību. Tā pilnībā atbild par attiecīgo finanšu darījumu likumību un pareizību (tostarp Savienības finanšu interešu aizsardzību), kā arī attiecīgo izdevumu deklarēšanu Komisijai un attiecīgo pārskatu sagatavošanu;
- iii) ir skaidri noteikti minētās struktūras uzdevumi un pienākumi, jo īpaši attiecībā uz Savienības noteikumu ievērošanas kontroli un pārbaudi;
- iv) maksājumu aģentūra nodrošina, lai citas struktūras rīcībā būtu efektīvas sistēmas tās uzdevumu pienācīgai izpildei;
- v) struktūra nepārprotami apliecina maksājumu aģentūrai, ka tā faktiski pilda savus uzdevumus, un apraksta izmantotos līdzekļus;
- vi) maksājumu aģentūra regulāri pārskata deleģēto uzdevumu izpildi, lai pārliecinātos, ka darbs tiek veikts pienācīgi un atbilst Savienības noteikumiem.

C.2. Nosacījumus, kas minēti C.1. punkta i), ii), iii) un v) apakšpunktā, piemēro pēc analogijas gadījumos, kad maksājumu aģentūras uzdevumi tiek veikti citas struktūras ikdienas darbā, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem.

2. KONTROLES PASĀKUMI

A. Pieprasījumu apstiprināšanas procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) maksājumu aģentūra sīki izstrādā kārtību, kādā tiek saņemti, iegrāmatoti un apstrādāti pieprasījumi, tostarp visu izmantojamo dokumentu aprakstu;
- ii) katras par apstiprināšanu atbildīgas amatpersonas rīcībā ir sīks tās veicamo pārbaudžu punktu saraksts, un pieprasījuma apliecinātajos dokumentos tā apliecina, ka šīs pārbaudes tika veiktas. Minēto apliecinājumu var veikt elektroniski. Jāapliecina arī tas, ka pastāv noteikta sistēma, piemēram, ir izveidots konkrēts plāns, saskaņā ar kuru darbus pārtrauga augstākstāvoša amatpersona;
- iii) pieprasījumu maksājumam apstiprina tikai pēc tam, kad veiktas pietiekamas pārbaudes, lai nodrošinātu atbilstību Savienības noteikumiem.

Šajās pārbaudēs ietilpst arī pārbaudes, kas prasītas attiecīgajā regulā, ar ko reglamentē konkrēto pasākumu, saskaņā ar kuru tiek pieprasīts atbalsts, kā arī tās pārbaudes, kas veicamas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 58. pantu, lai novērstu un konstatētu krāpšanas un pārkāpumu gadījumus, īpaši saistībā ar radītajiem riskiem. Attiecībā uz ELFLA papildus ir vajadzīgas procedūras, lai pārbaudītu, vai ir ievēroti atbalsta piešķiršanas (tostarp līguma noslēgšanas) nosacījumi un visi piemērojamie Savienības un valsts noteikumi, tostarp lauku attīstības programmā paredzētie noteikumi;

- iv) maksājumu aģentūras vadība attiecīgajā līmenī tiek pastāvīgi un savlaicīgi informēta par veikto pārbaūžu rezultātiem, lai šo pārbaūžu pietiekamību var vienmēr ņemt vērā pirms pieprasījuma apmierināšanas;
- v) paveikto darbu sīki apraksta ziņojumā, ko pievieno katram pieprasījumam vai pieprasījumu partijai, vai, ja vajadzīgs, ziņojumā par vienu tirdzniecības gadu. Ziņojumam pievieno apliecinājumu par apstiprināto pieprasījumu atbilstību un paveiktā darba raksturu, jomu un apjomu. Turklāt attiecībā uz ELFLA ir vajadzīgs apliecinājums tam, ka ir ievēroti atbalsta piešķiršanas (tostarp līguma noslēgšanas) kritēriji un visi piemērojamie Savienības noteikumi, tostarp lauku attīstības programmā paredzētie noteikumi. Ja kādas fiziskās vai administratīvās pārbaudes nav pilnīgas, bet ir veiktas pieprasījumu paraugam, apkopo ziņas par izvēlētajiem pieprasījumiem, apraksta paraugu ņemšanas metodi, ziņo par visu pārbaūžu rezultātiem un pasākumiem, kas veikti, lai novērstu pretrunas un pārkāpumus, par kuriem ziņots. Apliecināso dokumentu skaitam jābūt pietiekamam, lai apliecinātu, ka ir veiktas visas nepieciešamās apstiprināto pieprasījumu atbilstības pārbaudes;
- vi) gadījumā, ja dokumentus (papīra vai elektroniskā formā), kas attiecas uz apstiprinātiem pieprasījumiem un veiktajām pārbaudēm, glabā citas struktūras, tad gan šīs struktūras, gan maksājumu aģentūra nosaka procedūras, lai nodrošinātu, ka tiek reģistrēta visu ar konkrētiem maksājumiem saistītu dokumentu uzglabāšanas vieta.

B. Maksāšanas procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem procedūras, ar ko nodrošina, ka maksājumi tiek veikti vienīgi uz saņēmēju vai to pārstāvju bankas kontiem. Maksājumu veic maksājumu aģentūru apkalpojošā banka vai attiecīgos gadījumos valdības maksātāja iestāde piecu darbdienu laikā no dienas, kad maksājums atskaitīts no ELGF vai ELFLA budžeta. Tiek pieņemtas procedūras, ar ko nodrošina, ka visi maksājumi, par kuriem nav veikti pārskaitījumi, netiek fondiem deklarēti kā maksājumi, par kuriem jāsaņem atlīdzinājums. Ja šādi maksājumi ir tikuši fondiem jau deklarēti, tie no jauna jākreditē fonda kontā, izmantojot turpmāko mēneša/ceturkšņa deklarāciju vai vēlākais gada pārskatu. Skaidrā naudā maksājumus neveic. Kredītrīkotājs un/vai tā uzraudzītājs var sniegt apstiprinājumu elektroniski, ja elektroniskie sakari ir pietiekami droši un elektroniskajos reģistros ir ievadīti parakstītāja dati.

C. Grāmatvedības procedūras

Maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) grāmatojumu procedūras nodrošina to, ka ikmēneša (ELGF), ceturkšņa (ELFLA) un gada deklarācijas ir pilnīgas, precīzas un iesniegtas noteiktajā termiņā un ka ikviena kļūda vai izlaidums tiek atklāts un izlabots, it īpaši ar regulāri veiktu pārbaūžu un saskaņošanas palīdzību;
- ii) intervences krājumu iegrāmatošana nodrošina daudzumu un saistīto izmaksu precīzu un savlaicīgu apstrādi un iegrāmatošanu pēc identificējamās partijas un pareizā reģistrā katrā posmā no piedāvājuma apstiprināšanas līdz produkta fiziskai nodošanai atbilstoši piemērojamajiem noteikumiem, kā arī nodrošina jebkurā vietā esošo krājumu daudzuma un veida noteikšanu jebkurā laikā.

D. Avansa maksājumu un nodrošinājumu procedūras

Tiek pieņemtas procedūras, kas nodrošina šādus elementus:

- i) avansa maksājumus iegrāmato atsevišķi grāmatvedības vai papildu reģistros;
- ii) garantijas iegūtas vienīgi no finanšu institūcijām (pēc vienkārša maksājumu aģentūras pieprasījuma), kuras atbilst šīs regulas IV nodaļas nosacījumiem un kuras ir apstiprinājušas attiecīgās iestādes, turklāt garantijas ir spēkā līdz dzēšanai vai pieprasīšanai, un tiek sniegtas;
- iii) avansa maksājumus ieskaita noteiktajos termiņos un nekavējoties precizē maksājumus, kuru izpilde ir nokavēta, kā arī nekavējoties pieprasa garantijas.

E. Parādu procedūra

Visus A līdz D punktā minētos kritērijus *mutatis mutandis* piemēro atskaitījumiem, konfiscētām garantijām, iemaksu atlīdzinājumiem, piešķirtajiem ieņēmumiem u. tml., kuri maksājumu aģentūrai jāieķasē ELGF un ELFLA uzdevumā.

Maksājumu aģentūra izveido sistēmu visu pienākošos summu atzīšanai un visu šādu parādu reģistrēšanai vienotajā parādnieku reģistrā pirms to iekasēšanas. Parādnieku reģistru pārbauda regulāri, un veic pasākumus nokavētu parādu piedzišanai.

F. Revīzijas liecības

Informācija attiecībā uz dokumentāriem pierādījumiem par pieprasījumu apstiprināšanu, iegrāmatošanu un maksāšanu, kā arī avansa maksājumu, nodrošinājumu un parādu apstrādi ir pieejama maksājumu aģentūrā, lai vienmēr nodrošinātu pietiekami detalizētas revīzijas liecības.

3. INFORMĀCIJA UN SAZIŅA**A. Saziņa**

Maksājumu aģentūra pieņem procedūras, ar ko nodrošina, ka tiek ņemtas vērā visas izmaiņas Savienības noteikumos un jo īpaši piemērojamās atbalsta likmes un ka laikus tiek atjaunināti norādījumi, datubāzes un pārbaudes protokoli.

B. Informācijas sistēmu drošība

- i) Neskarot turpmāk minēto ii) punktu, informācijas sistēmu drošības pamatā ir kritēriji, kas noteikti vienā no turpmāk minēto standartu redakcijām, ko piemēro attiecīgajam finanšu gadam:

— *International Standards Organisation 27002* (Starptautiskā Standartizācijas organizācija 27002): *Code of practice for Information Security controls (ISO)* (Informācijas drošības kontroles prakses kodekss (ISO)),

— *Bundesamt für Sicherheit in der Infomationstechnik: IT-Grundschutzhandbuch/IT Baseline Protection Manual* (IT bāzlinijas aizsardzības rokasgrāmata) (BSI),

— *Information Systems Audit and Control Association* (Informācijas sistēmu revīzijas un kontroles asociācija): *Control objectives for Information and related Technology (COBIT)* (Informācijas un ar to saistīto tehnoloģiju kontroles mērķi (COBIT)).

- ii) No 2016. gada 16. oktobra informācijas sistēmu drošību sertificē atbilstīgi Starptautiskās Standartizācijas organizācijas standartam ISO 27001: Informācijas drošības pārvaldības sistēmas. Prasības.

Komisija var atļaut dalībvalstīm sertificēt informācijas sistēmu drošību atbilstīgi citiem atzītiem standartiem, ja vien šie standarti garantē vismaz tādu pašu drošības līmeni, kādu garantē standarts ISO 27001.

Attiecībā uz maksājumu aģentūrām, kuras atbildīgas par tādu ikgadējo izdevumu apjomu pārvaldību un kontroli, kas nepārsniedz 400 miljonus euro, dalībvalstis var pieņemt lēmumu par pirmajā daļā paredzēto noteikumu nepiemērošanu. Šis dalībvalstis turpina piemērot i) apakšpunktā paredzētos noteikumus. Tās informē Komisiju par savu lēmumu.

4. UZRAUDZĪBA**A. Pastāvīga uzraudzība, veicot iekšējās kontroles darbības**

Tiek nodrošinātas vismaz šādas iekšējās kontroles darbības:

- i) uzraudzīt tehniskos dienestus un struktūras, kurām deleģēta kontroles un citu uzdevumu veikšana, tādējādi nodrošinot regulu, pamatnostādņu un procedūru pienācīgu īstenošanu;

- ii) ierosināt sistēmu maiņu, lai uzlabotu kontroles sistēmas kopumā;
- iii) izskatīt maksājumu aģentūrai iesniegtos pieprasījumus un lūgumus, kā arī citu informāciju, kas rada aizdomas par pārkāpumiem;
- iv) veikt uzraudzību, lai novērstu un atklātu krāpšanas gadījumus un pārkāpumus, īpašu uzmanību pievēršot tādām maksājumu aģentūras kompetencē esošajām KLP izdevumu jomām, kurās pastāv būtisks krāpšanas gadījumu vai citu nopietnu pārkāpumu risks.

Pastāvīga uzraudzība ir neatņemama maksājumu aģentūras ikdienas darba un regulāri veikto pamatdarbību sastāvdaļa. Aģentūras ikdienas darbu un kontroles pasākumus pastāvīgi uzrauga visos līmeņos, lai nodrošinātu pietiekami detalizētas revīzijas liecības.

B. Atsevišķi novērtējumi, izmantojot iekšējās revīzijas dienestus

Šajā sakarā maksājumu aģentūra pieņem šādas procedūras:

- i) iekšējās revīzijas dienests ir no citām maksājumu aģentūras struktūrvienībām neatkarīgs dienests, kas par savu darbību atskaitās maksājumu aģentūras direktoram;
 - ii) iekšējās revīzijas dienests pārbauda, vai aģentūras pieņemtās procedūras nodrošina Savienības noteikumu ievērošanas pārbaudi un pārskatu precizitāti, pilnīgumu un savlaicīgumu. Pārbaudes var aprobežoties ar izlases kārtībā noteiktiem pasākumiem un darījumu paraugiem ar nosacījumu, ka revīzijas plāns nodrošina to, ka tiek aptvertas visas būtiskās jomas, tostarp par apstiprināšanu atbildīgās struktūrvienības, laikposmā, kas nepārsniedz piecus gadus;
 - iii) iekšējās revīzijas dienesta darbs tiek veikts saskaņā ar starptautiski atzītiem standartiem, ieprotokolēts darba dokumentos, apkopojot darba rezultātus aģentūras augstākajai vadībai adresētos ziņojumos un ieteikumos.
-

II PIELIKUMS

MAKSĀJUMU AĢENTŪRU PIENĀKUMI UN FIZISKO PĀRBAUŽU PROCEDŪRAS

(3. pants)

A. MAKSĀJUMU AĢENTŪRU PIENĀKUMI

I. Kontroles

1. Periodiskums un reprezentativitāte

Ikvienu uzglabāšanas vietu kontrolē vismaz reizi gadā saskaņā ar B sadaļas noteikumiem, jo īpaši, lai pārbaudītu:

- procedūras informācijas apkopošanai attiecībā uz valsts intervences krājumu glabāšanu,
- uzglabātāja uz vietas glabāto grāmatvedības datu atbilstību tiem datiem, kas nosūtīti maksājumu aģentūrai,
- to daudzumu fizisko klātbūtni krājumos, kas minēti uzglabātāja grāmatvedībā un kas ir izmantoti par pamatu, izveidojot uzglabātāja iesniegto pēdējā mēneša ziņojumu; šos daudzumus novērtē vizuāli vai arī – šaubu vai apstrīdēšanas gadījumā – veicot svēršanu vai mērīšanu,
- glabāto produktu labu, pienācīgu un tirdzniecībai piemērotu kvalitāti.

Fizisko klātbūtni nosaka, veicot pietiekami reprezentatīvu fizisku pārbaudi, kas attiecas vismaz uz B sadaļā minētajiem procentuālajiem daudzumiem, kuri ļauj izdarīt secinājumus attiecībā uz visu krājumu uzskaitē ierakstīto daudzumu faktisko atrašanos krājumos.

Kvalitāti pārbauda, veicot vizuālu, smaržas un/vai organoleptisko pārbaudi, šaubu gadījumā veic padziļinātas analīzes.

2. Papildu pārbaudes

Ja fiziskās pārbaudes laikā tiek konstatētas novirzes, pārbauda vēl tādu pašu procentu intervences krājumos glabāto daudzumu, izmantojot to pašu metodi. Vajadzības gadījumā pārbaudi veic, sverot visus glabāšanā esošos produktus no tās partijas vai tās noliktavas, kurai veic kontroli.

II. Inspekcijas ziņojumi

1. Maksājumu aģentūras iekšējās kontroles iestāde vai iestāde, kuru tā ir pilnvarojusi, sagatavo ziņojumu par katru veikto kontroli vai fizisko pārbaudi.
2. Ziņojumā iekļauj vismaz šādu informāciju:
 - a) uzglabātāja nosaukums, apmeklētās noliktavas adrese un pārbaudīto partiju apraksts;
 - b) kontroles sākuma un beigu datums un laiks;
 - c) kontroles veikšanas vieta, kā arī uzglabāšanas apstākļu, iesaiņojuma un pieejamības apraksts;

- d) kontrolētāju identitāte, profesionālā kvalifikācija un pilnvaras;
- e) veiktās kontroles darbības un izmantotās tīlpuma noteikšanas procedūras, piemēram, mērīšanas metodes, veiktie aprēķini un iegūtie starpposma un beigu rezultāti, kā arī izdarītie secinājumi;
- f) attiecībā uz katru noliktavā glabāto partiju vai šķiru – daudzums maksājumu aģentūras uzskaitvedībā, daudzums noliktavas uzskaitvedībā un nesakritības, kas konstatētas starp abām uzskaitvedībām;
- g) attiecībā uz katru glabājamo fiziski pārbaudīto partiju vai šķiru – f) apakšpunktā minētā informācija, kā arī uz vietas pārbaudītais daudzums un nesakritības, partijas vai īpašības numurs, paliktņi, kastes, tvertnes, cisternas vai citas attiecīgās glabāšanas vietas un svars (ja vajadzīgs, gan neto, gan bruto) vai daudzums;
- h) uzglabātāja sniegtie paziņojumi atšķirību vai nesakritību gadījumā;
- i) vieta, datums un ziņojuma sagatavotāja, kā arī uzglabātāja vai viņa pārstāvja paraksts;
- j) plašāka pārbaude, kas veikta noviržu gadījumā, norādot minētās pārbaudes aptverto glabāto produktu procentuālo daudzumu, atklātās nesakritības un sniegtos paskaidrojumus.

3. Ziņojumu tūlīt nosūta par maksājumu aģentūras uzskaiti atbildīgā dienesta vadītājam.

Maksājumu aģentūras grāmatvedībā uzreiz pēc ziņojuma saņemšanas veic labojumus atkarībā no konstatētajām atšķirībām un nesakritībām.

4. Ziņojumus glabā maksājumu aģentūras galvenajā birojā, un tie ir pieejami Komisijas darbiniekiem vai tās pilnvarotām personām.

5. Maksājumu aģentūra sagatavo apkopojošu dokumentu, kurā norāda:

- veiktās kontroles, atsevišķi norādot fiziskās pārbaudes (inventarizācija),
- pārbaudītos daudzumus,
- konstatētās novirzes salīdzinājumā ar mēneša un gada ziņojumiem un šo noviržu iemeslus.

Pārbaudītos daudzumus un konstatētās novirzes attiecībā uz katru attiecīgo produktu norāda masā vai apjomā un procentos no kopējiem glabātajiem daudzumiem.

Šajā apkopojošajā dokumentā atsevišķi norāda kontroles, kas veiktas, lai pārbaudītu glabāto produktu kvalitāti. Šo dokumentu Komisijai iesniedz vienlaicīgi ar gada pārskatiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

B. FIZISKĀS PĀRBAUDES PROCEDŪRA ATKARĪBĀ NO KOPĒJĀS LAUKSAIMNIECĪBAS POLITIKAS NOZARES, VEICOT A SADAĻĀ PAREDZĒTĀS KONTROLES

I. **Sviests**

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no kopējā intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partiju un kastu kontroles numurus, pamatojoties uz pirkumu vai ievēšanu apliecinošiem dokumentiem,
 - sver paletes (viena no desmit) un kastes (viena kaste no paletes),
 - vizuāli pārbauda vienas kastes saturu (viena palete no piecām),
 - pārbauda iepakojuma stāvokli.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

II. **Vājpiena pulveris**

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partiju un maisu kontroles numurus, pamatojoties uz pirkumu vai ievēšanu apliecinošiem dokumentiem,
 - sver paletes (viena no desmit) un maisus (viens no desmit),
 - vizuāli pārbauda viena maisa saturu (viena palete no piecām),
 - pārbauda iepakojuma stāvokli.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

III. **Labība un rīsi**

1. *Fiziskās pārbaudes procedūra*

- a) Izvēlas pārbaudāmos apcirkņus vai noliktavas telpas, kas atbilst vismaz 5 % no intervences krājumos glabātā labības vai rīsu kopējā daudzuma.

Atlasi sagatavo, pamatojoties uz datiem, kas ir pieejami maksājumu aģentūras krājumu uzskaitē, bet uzglabātājus par to neinformē.

b) Fiziskā pārbaude:

- pārbauda labības vai rīsu esību izvēlētajos apcirkņos vai noliktavas telpās,
- identificē labību vai rīsus,
- kontrolē glabāšanas apstākļus un pārbauda glabāto produktu kvalitāti saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1272/2009 ⁽¹⁾,
- salīdzina glabāšanas vietu un labības vai rīsu identifikāciju ar datiem noliktavas krājumu uzskaitē,
- novērtē uzglabājamās daudzumus, izmantojot metodi, kuru iepriekš apstiprinājusi maksājumu aģentūra un kuras apraksts atrodas aģentūras galvenajā birojā.

c) Noliktavas plānam un katras tvertnes vai noliktavas telpas izmēriem jābūt pieejamiem katrā glabāšanas vietā.

Katrā noliktavā labība vai rīsi jāuzglabā tā, lai varētu pārbaudīt to tilpumu.

2. *Procedūra, kas jāievēro, ja atklāj neatbilstību*

Pārbaudot daudzumu, ir pieļaujama zināma pieļaušana.

Šīs regulas III pielikuma II iedaļas noteikumus piemēro, ja uzglabāto produktu svars, kas ir konstatēts fiziskās pārbaudes laikā, atšķiras no iegrāmatotā svara par 5 % vai vairāk attiecībā uz labību un rīsiem, ja tos uzglabā tvertnēs vai uz grīdas.

Ja labību vai rīsus uzglabā noliktavā, var ņemt vērā tos daudzumus, kas ir nosvērti pie ieviešanas krājumos, nevis tos, kurus iegūst, novērtējot tilpumu, ja šī pēdējā metode nenodrošina adekvātu precizitātes līmeni un ja starpība starp abiem skaitļiem nav pārmērīga.

Maksājumu aģentūra izmanto šo iespēju, ja to attaisno apstākļi, ko izvērtē katram gadījumam atsevišķi, un uz savu atbildību. Tā par šīs iespējas izmantošanu paziņo savā kontroles ziņojumā, pamatojoties uz turpmāk sniegto informatīvo paraugu.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē (OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.).

(Informatīvs paraugs)

LABĪBA – KRĀJUMU KONTROLE

Produkts:	Uzglabātājs: Noliktava, siloss: Apcirkņa numurs:	Datums:
Partija	Daudzums saskaņā ar krājuma uzskaites datiem	

A. Krājumi silosā

Kameras numurs	Tilpums saskaņā ar specifikāciju m ³ (A)	Brīvais konstatētais apjoms m ³ (B)	Uzglabātās labības apjoms m ³ (A–B)	Konstatētais īpatnējais svars kg/hl = 100	Labības vai rīsu svars

Kopā (A):

B. Uz grīdas glabātie krājumi

	Noliktavas telpa Nr.	Noliktavas telpa Nr.	Noliktavas telpa Nr.
Attiecīgā platība	 m ² }	 m ² }	 m ² }
	 m ³ }	 m ³ }	 m ³ }
Augstums	 m }	 m }	 m }
Korekcijas	 m ³	 m ³	 m ³
Apjoms	 m ³	 m ³	 m ³
Īpatnējais svars ...	 kg/hl	 kg/hl	 kg/hl
Kopējais svars	 tonnas	 tonnas	 tonnas

Kopā (B):

Kopējais svars noliktavā:

Starpība salīdzinājumā ar iegrāmatoto svaru:

%:

..... [datums]

..... (Zīmogs un paraksts)

Maksājumu aģentūras inspektors:

IV. Liellopu un teļa gaļa

1. Izvēlas pārbaudāmās partijas, kas atbilst vismaz 5 % no kopējā intervences krājumos glabātā daudzuma. Izvēlēto pārbaudāmo partiju sagatavo pirms noliktavas apmeklējuma, pamatojoties uz maksājumu aģentūras grāmatvedības datiem, bet uzglabātājus par to neinformē.
2. Attiecībā uz atkaulotu gaļu izvēlēto partiju atrašanos noliktavā un šo partiju sastāvu uz vietas pārbauda šādi:
 - identificē partijas un paletes un pārbauda kastu skaitu,
 - pārbauda svaru 10 % palešu un konteineru,
 - pārbauda svaru 10 % kastu no katras nosvērtās paletes,
 - vizuāli pārbauda šo kastu saturu, kā arī iepakojuma stāvokli kastē.Paletes izvēlas, ņemot vērā glabāto izcirtņu dažādos veidus.
3. Fiziski pārbaudīto partiju un konstatēto trūkumu aprakstu iekļauj kontroles ziņojumā.

III PIELIKUMS

TIE VISPĀRĪGIE PIENĀKUMI UN PRINCIPI ATTIECĪBĀ UZ UZGLABĀTĀJU KOMPETENCI, KAS JĀIEKĻAUJ UZGLABĀŠANAS LĪGUMĀ, KO SLĒDZ MAKSĀJUMU AĢENTŪRA UN UZGLABĀTĀJS

(3. pants)

Uzglabātājs ir atbildīgs par to, ka produkti, uz kuriem attiecas Savienības intervences pasākumi, tiek uzglabāti pareizi. Tas uzņemas finansiālās sekas, kas rodas produktu nepareizas uzglabāšanas rezultātā.

I. PRODUKTU KVALITĀTE

Ja intervences krājumos glabātie produkti bojājas sakarā ar sliktiem vai nepiemērotiem glabāšanas apstākļiem, zaudējumus uzņemas uzglabātājs, un intervences krājumu uzskaitē tos iegrāmato kā zudumus, kas radušies saistībā ar produkta kvalitātes bojāšanos glabāšanas apstākļu dēļ.

II. IZTRŪKSTOŠIE DAUDZUMI

1. Uzglabātājs ir atbildīgs par visām atšķirībām, kas konstatētas starp krājumos esošajiem daudzumiem un norādēm, kas iekļautas maksājumu aģentūrai iesniegtajos krājumu pārskatos.
2. Ja iztrūkstošie daudzumi pārsniedz piemērojamos pielaides ierobežojumus, kas noteikti 4. pantā, II pielikuma B sadaļas III iedaļas 2. punktā un IV pielikumā vai lauksaimniecības nozaru tiesību aktos, uzglabātājam tie jāsedz pilnībā kā nenosakāma iemesla iztrūkums. Ja uzglabātājs apstrīd iztrūkstošos daudzumus, viņš var pieprasīt produkta svēršanu vai mērīšanu, sedzot ar šīm darbībām saistītos izdevumus, ja vien netiek konstatēts, ka par iztrūkstošiem paziņotie daudzumi faktiski atrodas krājumos un iztrūkums nepārsniedz piemērojamo pielaides ierobežojumu; šajā gadījumā svēršanas un mērīšanas izmaksas uzņemas maksājumu aģentūra.

Pielaides ierobežojumus, kas noteikti II pielikuma B sadaļas III iedaļas 2. punktā, piemēro, neskarot citus ierobežojumus, kas minēti pirmajā daļā.

III. APLIECINOŠIE DOKUMENTI UN MĒNEŠA UN GADA DEKLARĀCIJAS**1. Apliecinošie dokumenti un mēneša deklarācija**

- a) Dokumentiem saistībā ar produktu ievēšanu, glabāšanu un izvešanu, kas tiek izmantoti, sagatavojot gada pārskatu, ir jāatrodas pie uzglabātāja, un tajos ir jāietver vismaz šādi dati:

— glabāšanas vieta (vajadzības gadījumā norādot apcirkni vai tvertni),

— no iepriekšējā mēneša pārnestsais daudzums,

— partiju ievēšana un izvešana,

— krājumi perioda beigās.

Šiem dokumentiem jānodrošina iespēja jebkurā brīdī precīzi noteikt daudzumus, kas atrodas krājumos, jo īpaši ņemot vērā veiktos pirkumus un pārdevumus, kuru ievēšana vai izvešana no attiecīgajiem krājumiem vēl nav notikusi.

- b) Uzglabātājs maksājumu aģentūrai vismaz reizi mēnesī nosūta dokumentus saistībā ar produktu ievēšanu, glabāšanu un izvešanu; šie dokumenti apstiprina krājumu mēneša pārskata kopsavilkumu. Dokumentiem jābūt maksājumu aģentūras rīcībā pirms 10. datuma nākamajā mēnesī pēc mēneša, uz kuru dokumenti attiecas.
- c) Krājuma mēneša pārskata kopsavilkuma paraugs (orientējošs paraugs) sniegts šeit turpmāk. Maksājumu aģentūras elektroniskā veidā nosūta to uzglabātājiem.

Mēneša krājumu deklarācija

Produkti:		Uzglabātājs: Noliktava: Nr. Adrese:		Mēnesis:	
Partija	Apraksts	Daudzums (kg, tonnas, hl, kastes, gabali utt.)		Datums	Piezīmes
		Ievests	Izvests		
	Pārnestais daudzums				
	Pārnesamais daudzums				

(Zīmogs un paraksts)

Vieta un datums:

Uzvārds:

2. Ikgadējā deklarācija

- Uzglabātājs sagatavo krājumu ikgadēju deklarāciju, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ikmēneša ziņojumiem. Šo deklarāciju iesniedz maksājumu aģentūrai ne vēlāk kā 15. oktobrī, kas seko grāmatvedības gada slēgšanai.
- Ikgadējā krājumu deklarācijā ietver kopsavilkumu attiecībā uz glabātajiem daudzumiem, kurā detalizēti uzskaitīti produkti un glabāšanas vietas, norādot katra produkta daudzumus krājumos, partiju numurus (izņemot labību), gadu, kurā produkti ievesti krājumos, un paskaidrojumus attiecībā uz konstatētajām novirzēm.
- Krājuma ikgadējās deklarācijas kopsavilkuma paraugs (orientējošs paraugs) sniegts šeit turpmāk.

Maksājumu aģentūras to nosūta uzglabātājiem elektroniskā veidā.

IV PIELIKUMS

PIELAIDES IEROBEŽOJUMI

(4. pants)

1. Katram lauksaimniecības produktam, uz kuru attiecas intervences krājumu glabāšanas pasākumi, ir noteikti šādi pielaižu ierobežojumi saistībā ar zudumiem, kas radušies, veicot noteikumiem atbilstošas parastas glabāšanas darbības:

- labība: 0,2 %,
- nelobīti rīsi, kukurūza: 0,4 %,
- vājpiena pulveris: 0,0 %,
- sviests: 0,0 %,
- liellopu gaļa un teļa gaļa: 0,6 %.

2. Pieļaujamie zudumi, atkaulojot liellopu gaļu, ir 32 %. Šos procentus piemēro visam grāmatvedības gada laikā atkaulotās liellopu gaļas daudzumam.
3. Pielaižu ierobežojumus, kas minēti 1. punktā, nosaka procentos no to produktu faktiskā svara bez iesaiņojuma, kuri ievesti krājumos un kuri pārņemti attiecīgā grāmatvedības gada laikā, pieskaitot tiem glabāšanā atrodošos daudzumus minētā gada sākumā.

Šos pielaižu ierobežojumus piemēro, veicot krājumu fizisko pārbaudi. Tos attiecībā uz katru produktu aprēķina salīdzinājumā ar kopējiem maksājumu aģentūras glabātajiem daudzumiem.

Ievedot vai izvedot produktu no krājumiem, faktisko svaru aprēķina, no konstatētā svara atskaitot nemainīgo iepakojuma svaru, kas noteikts pirkuma nosacījumos, vai – ja šādi nosacījumi nav noteikti – maksājumu aģentūras izmantoto iepakojumu vidējo svaru.

4. Pielaižu neattiecas uz iepakojumu skaita vai iegrāmatoto vienību skaita zudumiem.
5. Iztrūkstošos daudzumus, kas rodas zādzību dēļ, vai citus identificējamus zudumus neiekļauj 1. un 2. punktā minēto pielaižu ierobežojumu aprēķināšanā.

V PIELIKUMS

Regulas 10. pantā minēto pasākumu saraksts

1. Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītās shēmas un no – 2016. gada – Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā uzskaitītās shēmas.
2. Lauku attīstības pasākumi saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 65/2011 ⁽¹⁾ II daļas I un II sadaļu un lauku attīstības pasākumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 III sadaļas I nodaļā.

⁽¹⁾ Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regula (EK) Nr. 65/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV L 25, 28.1.2011., 8. lpp.).

VI PIELIKUMS

Regulas 14. pantā minēto pasākumu saraksts

1. Vīna dārzu pārstrukturēšana un pārveidošana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 46. pantu.
 2. Priekšlaicīga ražas novākšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1308/2013 47. pantu.
-

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 908/2014**(2014. gada 6. augusts),****ar ko paredz noteikumus par to, kā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 piemēro attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām struktūrām, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, noteikumiem par pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 8. panta 2. punktu, 9. panta 2. punktu, 23. pantu, 36. panta 6. punktu, 46. panta 5. un 6. punktu, 50. panta 2. punktu, 53. panta 1. punktu, 57. panta 2. punktu, 62. panta 2. punktu, 66. panta 4. punktu, 88. pantu, 104. pantu un 114. pantu,

tā kā:

- (1) Regulā (ES) Nr. 1306/2013 ir paredzēti pamatnoteikumi par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību, tostarp par maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditāciju, finanšu pārvaldību un noskaidrošanas procedūrām, kontroles sistēmām un sodiem, arī par darījumu rūpīgajām pārbaudēm, nodrošinājumu un pārredzamību. Lai nodrošinātu to, ka jaunais ar minēto regulu iedibinātais tiesiskais regulējums darbojas netraucēti un tiek piemērots vienādi, Komisija ir pilnvarota pieņemt konkrētus noteikumus minētajās jomās. Ar jaunajiem noteikumiem būtu jāaizstāj attiecīgie noteikumi Komisijas Regulās (EK) Nr. 601/94⁽²⁾, (EK) Nr. 4/2004⁽³⁾, (EK) Nr. 883/2006⁽⁴⁾, (EK) Nr. 884/2006⁽⁵⁾, (EK) Nr. 885/2006⁽⁶⁾, (EK) Nr. 259/2008⁽⁷⁾ un (ES) Nr. 282/2012⁽⁸⁾. Regulas (EK) Nr. 883/2006, (EK) Nr. 884/2006, (EK) Nr. 885/2006 un (ES) Nr. 282/2012 tika atceltas ar Komisijas Deleģēto regulu (ES) Nr. 907/2014⁽⁹⁾. Skaidrības un juridiskās noteiktības labad ar šo regulu būtu jāatceļ Regulas (EK) Nr. 601/94, (EK) Nr. 4/2004 un (EK) Nr. 259/2008.
- (2) Dalībvalstīm maksājumu aģentūras būtu jāakreditē tikai tad, ja tās atbilst konkrētam Savienības līmenī noteiktam kritēriju minimumam, uz ko norādīts Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 1. panta 2. punktā. Minētie akreditācijas kritēriji ir noteikti Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 I pielikumā. Būtu jāparedz noteikumi par maksājumu aģentūru un koordinējošo struktūru akreditācijas piešķiršanas, pārskatīšanas un atsaukšanas procedūrām.

⁽¹⁾ OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1994. gada 17. marta Regula (EK) Nr. 601/94, ar ko Padomes Regulas (EK) Nr. 165/94 piemērošanas vajadzībām paredz sīki izstrādātus noteikumus par Kopienas līdzfinansējumu lauksaimniecības platību pārbaudēm no attāluma (OV L 76, 18.3.1994., 20. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2003. gada 23. decembra Regula (EK) Nr. 4/2004, kas paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 4045/89 par dalībvalstu veiktām Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas finansējuma sistēmā ietilpstošo darījumu rūpīgām pārbaudēm (OV L 2, 6.1.2004., 3. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 883/2006, ar ko nosaka piemērošanas kārtību Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru uzskaiti, izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un izdevumu atmaksājumu nosacījumiem saistībā ar ELGF un ELFLA (OV L 171, 23.6.2006., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 884/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus piemērošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz intervences krājumu glabāšanas pasākumu finansēšanu, ko veic Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonds (ELGF), un intervences krājumu glabāšanas darbību iegrāmatošanu, ko īsteno dalībvalstu maksājumu aģentūras (OV L 171, 23.6.2006., 35. lpp.).

⁽⁶⁾ Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV L 171, 23.6.2006., 90. lpp.).

⁽⁷⁾ Komisijas 2008. gada 18. marta Regula (EK) Nr. 259/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz informācijas publicēšanu par Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) līdzekļu saņēmējiem (OV L 76, 19.3.2008., 28. lpp.).

⁽⁸⁾ Komisijas 2012. gada 28. marta Īstenošanas regula (ES) Nr. 282/2012, ar ko nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus garantijas ķīlu sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 92, 30.3.2012., 4. lpp.).

⁽⁹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 907/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz maksājumu aģentūrām un citām iestādēm, finanšu pārvaldību, grāmatojumu noskaidrošanu, nodrošinājumu un euro izmantošanu (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 18. lpp.).

- (3) Dalībvalstīm būtu pastāvīgi jāpārtrauc savas maksājumu aģentūras. Tām būtu jāizveido informācijas apmaiņas sistēma, ar kuras palīdzību sniedz ziņojumus un informē kompetentās iestādes par gadījumiem, kad radušās aizdomas par neatbilstību noteikumiem. Būtu jāizveido procedūra, ar kuru saskaņā dalībvalstīm jārikojas šādos gadījumos, un tajā būtu jāietver pienākums sagatavot plānu visu konstatēto trūkumu novēršanai noteiktā termiņā. Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies maksājumu aģentūrām, kuru akreditāciju attiecīgā dalībvalsts saglabā pat tad, ja tās šādu plānu noteiktajā termiņā nav īstenojušas, Komisijai vajadzētu būt iespējai nolemt, ka trūkumu novēršanai izmanto atbilstīguma noskaidrošanas procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā.
- (4) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā ir noteikts, ka personām, kas ir atbildīgas par akreditētajām maksājumu aģentūrām, ir pienākums sagatavot pārvaldības ticamības deklarācijas par pārskatu pilnīgumu, pareizību un patiesumu un par iekšējās kontroles sistēmu pareizu darbību, kā arī par pamatā esošo darījumu likumību un pareizību. Būtu jāparedz noteikumi par šādu pārvaldības ticamības deklarāciju saturu un formātu.
- (5) Būtu jāparedz noteikumi par Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktā minēto koordinējošo struktūru darbību, kā arī tās pašas regulas 9. pantā minēto sertifikācijas struktūru uzdevumi. Turklāt būtu jānosaka to sertifikātu un ziņojumu saturs, kas jāgatavo sertifikācijas struktūrām, lai nodrošinātu, ka tie palīdz Komisijai īstenot grāmatojumu noskaidrošanas procedūru.
- (6) Lai nodrošinātu to appropriāciju pienācīgu pārvaldību, kas Savienības budžetā atvēlētas Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondam (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fondam lauku attīstībai (ELFLA) (turpmāk "fondi"), maksājumu aģentūrām būtu jākārtoti atsevišķa grāmatvedības uzskaitē, kurā iegrāmāto tikai no katra fonda veiktos maksājumus un katram fondam piešķirtos ieņēmumus. Šajā nolūkā maksājumu aģentūru grāmatvedības uzskaitē par katru fondu atsevišķi būtu skaidri jānorāda saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punktu, 5. pantu un 43. pantu radušies izdevumi un piešķirtie ieņēmumi, un tas jādara tā, lai šos izdevumus un ieņēmumus varētu sasaistīt ar līdzekļiem, kuri nodoti minēto aģentūru rīcībā no Savienības budžeta.
- (7) Kopējā lauksaimniecības politika tiek finansēta euro, tomēr dalībvalstīm, kas nav ieviesušas euro, ir atļauts veikt maksājumus saņēmējiem savas valsts valūtā. Lai varētu konsolidēt visus izdevumus un ieņēmumus, jānosaka, ka attiecīgajām maksājumu aģentūrām ir jāspēj sniegt datus par izdevumiem un ieņēmumiem gan euro, gan valūtā, kādā radušies izdevumi un saņemti ieņēmumi.
- (8) Izdevumi, kurus līdzfinansē no Savienības budžeta un valstu budžetiem kā atbalstu lauku attīstībai saskaņā ar ELFLA, pamatojas uz programmām sadalījumā pa pasākumiem, konkrētām ieguldījuma likmēm un prioritāšu jomām. Saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu minētie izdevumi būtu jāuzrauga un jāiegrāmāto tā, lai visas darbības varētu identificēt pēc programmas, pasākuma, konkrētām ieguldījuma likmēm un prioritāšu jomām. Tādējādi tiks nodrošināts, ka var pārbaudīt atbilstību starp veiktajiem izdevumiem un piešķirtajiem finanšu līdzekļiem. Šajā sakarībā būtu jānosaka elementi, kas jāņem vērā maksājumu aģentūrām. Jo īpaši saistībā ar izmaksāto finansējumu maksājumu aģentūrām grāmatvedības uzskaitē būtu skaidri jāparāda publisko un Savienības līdzekļu izcelsme. Turklāt būtu jāidentificē no saņēmējiem atgūstamās summas un jau atgūtās summas un jāparāda to saistība ar sākotnējām darbībām.
- (9) Dalībvalstis mobilizē līdzekļus, kas vajadzīgi, lai Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punktā minētos ELGF izdevumus finansētu, pirms Komisija minētos izdevumus finansē mēneša atmaksājumu veidā. Ir iespējams, ka dalībvalstis saņem avansa maksājumu par ELFLA izdevumiem, uz kuru vēlāk ir jāattiecinā ikgadējā finanšu grāmatojumu noskaidrošanas procedūra atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantam. Lai nodrošinātu finanšu plūsmu pareizu pārvaldību, dalībvalstīm būtu jāapkopo informācija, kas vajadzīga, lai parādītu par šiem mēneša atmaksājumiem radušos izdevumu pilnīgumu, pareizību un patiesumu, un jānodod tā Komisijas rīcībā ikreiz, kad šādi izdevumi un ieņēmumi rodas, vai arī regulāri jānosūta Komisijai. Dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai informācija ar tādu periodiskumu, kas pielāgots katra fonda pārvaldības metodei. Informācijas sniegšana ar šādu periodiskumu nedrīkstētu ietekmēt dalībvalstu pienākumu visu informāciju, kas apkopota izdevumu pienācīgas uzraudzības nolūkā, glabāt tā, lai tā būtu pieejama Komisijai verificācijas vajadzībām.

- (10) Vispārīgie maksājumu aģentūru pienākumi attiecībā uz grāmatvedības uzskaites kārtošanu attiecas uz Savienības fondu pārvaldībai un kontrolei vajadzīgajiem datiem. Tomēr minētie pienākumi neietver prasības attiecībā uz izdevumu atmaksājumiem un ziņām, kas jāsniedz Komisijai, lai saņemtu šādus atmaksājumus. Tāpēc būtu jāprecizē, kāda informācija un ziņas par izdevumiem, kuri jāfinansē no fondiem, ir regulāri jānosūta Komisijai. Informācijas paziņojumiem, ko dalībvalstis nosūta Komisijai, ir jādod tai iespēja nosūtīto informāciju tieši un visefektīvākajā veidā izmantot fondu grāmatvedības kontu un attiecīgo maksājumu pārvaldībā. Lai sasniegtu šo mērķi, visa informācija, kura savstarpēji jādara pieejama vai jānosūta dalībvalstīm un Komisijai, būtu jānosūta elektroniski.
- (11) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā noteikts, ka arī izdevumu deklarācijas, kuras attiecas uz pasākumiem, kas saistīti ar fondu finansētām darbībām, un kuras izmanto arī kā maksājuma pieprasījumus, ir jānosūta Komisijai kopā ar vajadzīgo informāciju. Lai dalībvalstis un maksājumu aģentūras varētu sagatavot minētās izdevumu deklarācijas atbilstīgi saskaņotiem noteikumiem un lai Komisija varētu ņemt vērā maksājuma pieprasījumus, būtu jāparedz nosacījumi, saskaņā ar kuriem šos izdevumus var ņemt vērā attiecīgajos ELGF un ELFLA budžetos. Šādos nosacījumos būtu jāiekļauj noteikumi, ko piemēro izdevumu un ieņēmumu, jo īpaši piešķirto ieņēmumu un visu veicamo korekciju, iegrāmatošanai un to faktiskajai deklarēšanai.
- (12) Ja, pamatojoties uz izdevumu deklarācijām, kas no dalībvalstīm saņemtas saistībā ar ELGF, to kopējās iepriekš uzņemtas saistības, kuras varēja atļaut saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012⁽¹⁾ 170. panta 3. punktu, pārsniedz 75 % no kārtējā finanšu gada apropriācijām, Komisijai minētās summas ir jāsamazina. Saskaņā ar pareizas finanšu pārvaldības principu minētais samazinājums proporcionāli jāsadala starp visām dalībvalstīm, pamatojoties uz to iesniegtajām izdevumu deklarācijām. Lai pieejamās apropriācijas dalībvalstīm sadalītu taisnīgi, būtu jāparedz, ka mēneša maksājumus no ELGF samazina par katrai nodaļai noteiktu procentuālo daļu no katras dalībvalsts iesniegtajām izdevumu deklarācijām un ka attiecīgajā mēnesī neizmantotais atlikums ar Komisijas lēmumiem tiek sadalīts pa nākamajiem mēneša maksājumiem.
- (13) Pēc tam, kad Komisija ir apstiprinājusi mēneša maksājumus, tai dalībvalstu rīcībā būtu jānodod līdzekļi, kas vajadzīgi no fondiem finansējamo izdevumu segšanai, un tas jādara saskaņā ar praktisku kārtību un nosacījumiem, kuri jānosaka, pamatojoties uz informāciju, kuru Komisijai iesūtījušas dalībvalstis, un uz Komisijas izveidotajām informācijas sistēmām.
- (14) Maksājumu aģentūrām radušos valsts intervences izdevumus atmaksā ar nosacījumu, ka to izdevumu deklarācijās ir iekļautas vērtības un summas, kuras iegrāmatojas mēnesī, kas seko mēnesim, uz kuru attiecas intervences krājumu glabāšanas darbības. Lai nodrošinātu, ka atmaksāšanas procedūra noris netraucēti, ir jānosaka, kā šāda informācija, kas vajadzīga izmaksu un izdevumu aprēķināšanai, ir jāpaziņo Komisijai.
- (15) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punktu valsts intervences krājumu uzskaitē ir jānodrošina iespēja pārliecināties gan par izmaksāto Savienības finansējuma summu, gan par intervences krājumu stāvokli. Šajā nolūkā maksājumu aģentūrām būtu atsevišķi jākārt krājumu uzskaitē un finanšu uzskaitē, kurā ietverti elementi, kas vajadzīgi, lai uzraudzītu krājumus un nodrošinātu valsts intervences pasākumu radīto izdevumu un ieņēmumu finanšu pārvaldību.
- (16) Attiecībā uz valsts intervences krājumu glabāšanas pasākumiem maksājumu aģentūrām grāmatvedības uzskaitē ir jāreģistrē elementi, kas saistīti ar daudzumiem, vērtībām un dažiem vidējiem lielumiem. Tomēr ir apstākļi, kuros dažas darbības un izdevumi nebūtu jāreģistrē grāmatvedības uzskaitē vai arī būtu jāiegrāmato saskaņā ar īpašiem noteikumiem. Lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi un aizsargātu Savienības finansiālās intereses, būtu jānosaka šādi apstākļi un attiecīgā gadījumā arī darbību un izdevumu iegrāmatošanas kārtība.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (17) Datums, kurā iegrāmato ar valsts intervences krājumu glabāšanas pasākumiem saistīto izdevumu un ieņēmumu dažādos elementus, ir atkarīgs no tās darbības veida, uz kuru tie attiecas, un to var noteikt saskaņā ar piemērojamiem lauksaimniecības nozares tiesību aktiem. Šajā sakarībā ir jāpieņem vispārīgs noteikums, kurš paredz dažādos elementus, kas jāiegrāmato datumā, kurā tiek veikta ar intervences pasākumu saistītā fiziskā darbība, un jānosaka īpaši gadījumi, kas jāņem vērā.
- (18) Pareizas finanšu pārvaldības labad dalībvalstīm būtu jādara Komisijai zināmas prognozes par summām, kas vēl jāfinansē no ELFLA lauksaimniecības finanšu gadā, un finansējuma pieprasījumu aplēses par nākamo finanšu gadu. Lai Komisija varētu pildīt savus pienākumus, minētā informācija būtu tai jānosūta laikus, katrā ziņā divas reizes gadā un katru gadu ne vēlāk kā 31. janvārī un 31. augustā.
- (19) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. panta 6. punktu ir jānosaka termiņi, kādos jānogatavo izdevumu deklarācijas par darbībām, kas veiktas ELFLA kontekstā. Ņemot vērā ELFLA piemērojamo grāmatvedības noteikumu specifiku, iepriekšēja finansējuma izmantošanu un pasākumu finansēšanu pa kalendāra gadiem, būtu jāparedz, ka minētie izdevumi ir jādeklarē ar šiem īpašajiem nosacījumiem pielāgotu periodiskumu.
- (20) Dalībvalstis un Komisija ar informāciju un dokumentiem parasti apmainās elektroniski, un dalībvalstis informāciju Komisijai parasti sniedz un paziņo elektroniski. Lai uzlabotu veidu, kā notiek šāda apmaiņa ar informāciju, kas saistīta ar fondiem, un lai paplašinātu tās izmantošanu, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 883/2006 tika izveidotas informācijas sistēmas. Šādas sistēmas būtu jāturpina izmantot un pilnveidot pēc dalībvalstu informēšanas ar Lauksaimniecības fondu komitejas starpniecību.
- (21) Nosacījumi, ar kuriem minētās informācijas sistēmas apstrādā informāciju, un to dokumentu forma un saturs, kuri jāiesniedz saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013, ir bieži jāpielāgo piemērojamo noteikumu vai pārvaldības prasību izmaiņām. Būtu jāizstrādā arī vienoti noteikumi par to, kā sagatavojami attiecīgie dokumenti, kas dalībvalstīm jānosūta. Lai sasniegtu minētos mērķus, vienkāršotu procedūras un nodrošinātu, ka attiecīgās informācijas sistēmas var ātri sākt darboties, dokumentu forma un saturs būtu jānosaka, pamatojoties uz standartizētiem paraugiem un protokoliem, kuri Komisijai būtu jāpieņem un jāatjaunina pēc Lauksaimniecības fondu komitejas informēšanas.
- (22) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 58. pantu dalībvalstis ar savu maksājumu aģentūru starpniecību ir atbildīgas par fondu izdevumu pārvaldību un kontroli. Tāpēc maksājumu aģentūrām vajadzētu būt atbildīgām par to, ka dati par finanšu darbībām tiek paziņoti vai ievadīti informācijas sistēmās un atjaunināti, un tas jāveic maksājumu aģentūrām pašām vai struktūrām, kurām minētā funkcija deleģēta, attiecīgā gadījumā ar akreditētas koordinējošās struktūras starpniecību.
- (23) Attiecībā uz dažiem dokumentiem vai deklarācijām, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmajā daļā vai Komisijas aktos, kas pieņemti minētā panta piemērošanas vajadzībām, ir vajadzīgs pilnvarotas personas paraksts vai kādas personas piekrišana vienā vai vairākos attiecīgās procedūras posmos. Šādos gadījumos informācijas sistēmām, kas izveidotas minēto dokumentu nosūtīšanai, būtu jānodrošina nepārprotami identificēt katru personu un jānodrošina pietiekamas garantijas, ka dokumentu saturu nevar grozīt, arī attiecībā uz procedūras posmiem. Tam jo īpaši būtu jāattiecas uz izdevumu deklarācijām un pārvaldības ticamības deklarāciju, ko pievieno gada pārskatiem, kuri minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta iii) punktā, un uz dokumentiem, kas elektroniski iesūtīti saskaņā ar šīm procedūrām.
- (24) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 58. panta 1. punkta e) apakšpunktu dalībvalstis ar maksājumu aģentūru starpniecību ir atbildīgas par nepamatoti veikto maksājumu un par tiem aprēķināto procentu atgūšanu. Lai nodrošinātu minēto noteikumu lietderīgu un pienācīgu piemērošanu, ir lietderīgi paredzēt saskaņotus noteikumus par procentiem, kas piemērojami nepamatotu maksājumu atgūšanai. Neskarot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54.

panta 3. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktu, dalībvalstis pienākumu atgūt nepamatoti samaksātās summas var pildīt dažādos veidos. Neskarot citus izpildes pasākumus, kas noteikti valsts tiesību aktos, efektīvs un rentabls parādu atgūšanas līdzeklis ir piekritīgo summu atskaitīšana no debitoram paredzētajiem nākamajiem maksājumiem, tiklīdz parāds ir noteikts atbilstoši valsts tiesību aktiem. Tāpēc dalībvalstīm šī parādu atgūšanas metode būtu jāpiemēro obligāti, un būtu jāparedz kopīgi nosacījumi tās piemērošanai.

- (25) Būtu jāparedz sīki izstrādāti noteikumi gan par grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā, gan par atbilstīguma noskaidrošanas procedūru, kas paredzēta minētās regulas 52. pantā, arī par mehānismu, ar kura palīdzību Komisija konstatētās summas attiecīgi pieskaita kādam no nākamajiem dalībvalstīm paredzētajiem maksājumiem vai atskaita no tā.
- (26) Attiecībā uz grāmatojumu noskaidrošanas procedūru, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā, ir jānosaka maksājumu aģentūru gada pārskatu saturs un jāparedz termiņš, kādā minētie pārskati un citi attiecīgie dokumenti jānosūta Komisijai. Būtu skaidri jānosaka arī laikposms, kurā maksājumu aģentūrām apliecinotie dokumenti par visiem izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem jāglabā tā, lai tie būtu pieejami Komisijai. Turklāt būtu jāparedz, ka Komisija nosaka maksājumu aģentūru nosūtāmās grāmatvedības informācijas saturu un formu.
- (27) Lai nodrošinātu, ka atbilstīguma noskaidrošanas procedūra parasti tiek pabeigta pieņemamā termiņā, ir lietderīgi noteikt konkrētus laikposmus, kuri Komisijai un dalībvalstīm jāievēro attiecībā uz dažādiem procedūras posmiem. Tomēr būtu jānodrošina arī iespēja, ka Komisija minētos laikposmus var pagarināt, ja tas ir vajadzīgs izmeklējamā gadījuma sarežģītības dēļ. Atbilstīguma noskaidrošanas procedūrai būtu jādod dalībvalstīm tiesības uz pretrunu procedūru un jānodrošina tās informācijas pienācīga novērtēšanai, kas vajadzīga fondu riska izvērtēšanai.
- (28) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. panta 5. punktu dalībvalstīm jānodrošina uz vietas veicamo pārbaužu minimālais daudzums, kas nepieciešams efektīvai riska pārvaldībai. Tomēr dalībvalstīm ir atļauts, uzņemoties atbildību, samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, ja ir konstatēts, ka to vadības un kontroles sistēmas darbojas pienācīgi un kļūdu īpatsvars saglabājas pieņemamā līmenī. Lai gan nepieciešamais uz vietas veicamo pārbaužu minimālais daudzums ir jāparedz lauksaimniecības nozares tiesību aktos, būtu jāparedz horizontāli noteikumi attiecībā uz iespēju samazināt to uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, kuras piemēro visiem fondu finansētajiem pasākumiem, un piemērojamie nosacījumi. Līdztekus šiem horizontālajiem noteikumiem lauksaimniecības nozares tiesību aktos var paredzēt papildu noteikumus.
- (29) Turklāt ir lietderīgi paredzēt noteikumus par to, kā dalībvalstis veic darījumu rūpīgās pārbaudes, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 80. pantā, jo īpaši par uzņēmumu atlasī, pārbaužu intensitāti un laika plānojumu.
- (30) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu par darījumu rūpīgo pārbaudi dalībvalstīm ir jānosūta Komisijai vairāki paziņojumi. Šādu paziņojumu formas un satura standartizācija veicina to izmantošanu un nodrošina vienādu pieeju, tāpēc ir lietderīgi pieņemt sīki izstrādātus noteikumus par to formu un saturu. Turklāt būtu jāparedz noteikumi par komercdokumentu saglabāšanu, par Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. pantā minētajiem kopīgajiem pasākumiem, kas ietver savstarpējo palīdzību, kā arī par tās pašas regulas 85. pantā minētajiem īpašajiem dienestiem.
- (31) Deleģētajā regulā (ES) Nr. 907/2014 ir paredzēti noteikumi, ar kuriem papildina tiesisko regulējumu par nodrošinājumu, jo īpaši prasību iesniegt nodrošinājumu, nosacījumus, kas piemērojami nodrošinājumam, kā arī noteikumus par nodrošinājuma iesniegšanu, atbrīvošanu un atsavināšanu. Lai nodrošinātu minēto noteikumu vienādu piemērošanu, būtu jāparedz noteikumi par nodrošinājuma iesniegšanas un atbrīvošanas veidu un procedūrām, kā arī par šim nolūkam nepieciešamās informācijas apmaiņu un paziņojumiem.

- (32) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 VII sadaļas IV nodaļu par pārredzamību dalībvalstīm katru gadu jāpublicē fondu atbalsta saņēmēji un cita starpā summas, kuras katrs saņēmējs saņēmis no katra minētā fonda. Šajā nolūkā un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 111. pantu būtu jānosaka minētās publikācijas forma. Minētajai publikācijai būtu jāaprobežojas tikai ar to, kas vajadzīgs, lai sasniegtu izvirzītos pārredzamības mērķus.
- (33) Publikācijai būtu jāatbilst informācijai, kas ir maksājumu aģentūru grāmatvedības grāmatās un reģistros, un tai būtu jāattiecas uz maksājumiem, kas saņemti iepriekšējā finanšu gadā. Informācija būtu jā dara pieejama sabiedrībai līdz 31. maijam skaidrā un saskaņotā veidā, kas nodrošina meklēšanas iespēju.
- (34) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 111. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktu ir jāpublicē maksājuma summas, kas atbilst katram fondu finansētajam pasākumam un ko ir saņēmis atbalsta saņēmējs. Tomēr, lai nodrošinātu minētās regulas 112. pantā paredzētā pienākuma ievērošanu, ir jānosaka arī robežvērtības, kuru nesasniegšanas gadījumā saņēmēju vārdus nepublicē.
- (35) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 111. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu fondu atbalsta saņēmēju publikācijā ir jānorāda pašvaldība, kurā atbalsta saņēmējs dzīvo vai ir reģistrēts. Šī informācija būtu jā dara pieejama arī attiecībā uz atbalsta saņēmējiem, kuri ir fiziskas personas un kuru vārdi saskaņā ar minētās regulas 112. pantu nav jāpublicē. Tomēr būtu jāparedz noteikumi, lai nepieļautu nesamērīgus un nevajadzīgus privātuma pārkāpumus gadījumos, kad attiecīgajā pašvaldībā dzīvo vai ir reģistrēti tikai daži atbalsta saņēmēji un pēc pašvaldības publicēšanas būtu iespējams identificēt saņēmēju, kas ir fiziska persona.
- (36) Informācija būtu jāpublicē internetā kā meklēšanas rīks, ar ko nodrošina, ka ar šo informāciju var iepazīties plaša sabiedrība. Ar meklēšanas rīku būtu jānodrošina iespēja veikt meklēšanu, pamatojoties uz konkrētiem kritērijiem, un meklēšanas rezultāti būtu jāattēlo viegli pieejamā veidā.
- (37) Lai izpildītu piemērojamās datu aizsardzības prasības, fondu atbalsta saņēmēji pirms viņu datu publicēšanas būtu par to jāinformē. Informācija saņēmējiem būtu jāsniedz atbalsta pieteikuma veidlapās vai datu vākšanas laikā. Attiecībā uz izdevumiem, kas radušies 2014. un 2015. finanšu gadā, – ja laikā, kad tiek vākti personas dati, ar saņēmējiem saistītā informācija vēl nav pieejama, saņēmēji tomēr būtu jāinformē pieņemamā termiņā pirms faktiskās publicēšanas.
- (38) Lai atvieglotu sabiedrības piekļuvi publicētajiem datiem, dalībvalstīm būtu jāizveido tīmekļa vietnes, kurās būtu norādīta informācija par fondu atbalsta saņēmējiem un robežvērtības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 112. pantā. Ņemot vērā atšķirīgās organizatoriskās struktūras dalībvalstīs, tām būtu jānosaka, kura iestāde ir atbildīga par vienotās tīmekļa vietnes izveidošanu un uzturēšanu un par datu publicēšanu. Komisijai būtu jāizveido tīmekļa vietne, kurā ietvertas saites uz dalībvalstu tīmekļa vietnēm.
- (39) Lai nodrošinātu ziņošanas nepārtrauktību tajā pašā finanšu gadā, šīs regulas 10. pants izdevumiem, kas radušies dalībvalstīm, un piešķirtajiem ieņēmumiem, ko saņēmušas dalībvalstis, būtu jāpiemēro no 2014. gada 16. oktobra.
- (40) Lai uzsāktajās atbilstīguma noskaidrošanas procedūrās nodrošinātu konsekventu attieksmi, šīs regulas 34. panta 3. punktā un 34. panta 4. punktā paredzētie laikposmi nebūtu piemērojami tām procedūrām, par kurām paziņojums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta 1. punktu ir nosūtīts pirms 2015. gada 1. janvāra.
- (41) Tā kā Regulas (ES) Nr. 1306/2013 VII sadaļas IV nodaļu par pārredzamību piemēro maksājumiem, kas veikti, sākot no 2014. finanšu gada, minētajiem maksājumiem būtu jāpiemēro šīs regulas attiecīgie noteikumi.

- (42) Lai atvēlētu dalībvalstīm pietiekamu laiku ieviešanai, informācija, kas nosūtāma saskaņā ar II pielikuma V1 un V2 sleju, būtu jāsniedz, sākot ar 2016. finanšu gadu.
- (43) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Lauksaimniecības fondu komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

I NODAĻA

MAKSĀJUMU AĢENTŪRAS UN CITAS STRUKTŪRAS

1. pants

Maksājumu aģentūru akreditācijas procedūra

1. Dalībvalstis ministrijas līmenī izraugās iestādi, kas ir atbildīga par:
 - a) maksājumu aģentūru akreditācijas piešķiršanu, pārskatīšanu un atsaukšanu;
 - b) to uzdevumu veikšanu, kas saskaņā ar šo nodaļu uzticēti kompetentajai iestādei.
 2. Kompetentā iestāde ar oficiālu aktu lemj par maksājumu aģentūras akreditācijas piešķiršanu vai – pēc pārskatīšanas – par tās atsaukšanu, pamatojoties uz Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 1. panta 2. punktā minēto akreditācijas kritēriju (turpmāk “akreditācijas kritēriji”) pārbaudi. Kompetentā iestāde nekavējoties informē Komisiju par akreditāciju un akreditācijas atsaukšanu.
 3. Kompetentā iestāde pirms ikvienas akreditācijas piešķiršanas norīko revīzijas struktūru veikt pārbaudi (pirmsakreditācijas pārskatīšana). Revīzijas struktūra ir revīzijas iestāde vai cita publiska vai privāta organizācija, vai kādas iestādes organizatoriskā struktūrvienība, kurai ir revīzijas veikšanai nepieciešamā profesionalitāte, prasmes un spējas. Revīzijas struktūra ir neatkarīga no akreditējamās maksājumu aģentūras.
- Pārbaude (pirmsakreditācijas pārskatīšana), kas jāveic revīzijas struktūrai, konkrēti aptver:
- a) maksājumu atļaušanai un izpildei izveidotās procedūras un sistēmas;
 - b) pienākumu sadali un iekšējās un ārējās kontroles piemērošanu darījumiem, kas finansēti no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (turpmāk kopā “fondi”);
 - c) pakāpi, kādā izveidotās procedūras un sistēmas spēj nodrošināt Savienības budžeta aizsardzību, arī uz riska faktoru balstītus krāpšanas apkarošanas pasākumus;
 - d) informācijas sistēmu drošību;
 - e) grāmatvedības uzskaites kārtību.

Revīzijas struktūra sagatavo ziņojumu, kurā sīki apraksta veikto revīzijas darbu, minētā darba rezultātus un tās novērtējumu par maksājumu aģentūras atbilstību akreditācijas kritērijiem. Ziņojumu iesniedz kompetentajai iestādei, kas pēc tam izdod akreditācijas aktu, ja ir pārliecināta, ka maksājumu aģentūra atbilst akreditācijas kritērijiem.

4. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka maksājumu aģentūra akreditācijas kritērijiem neatbilst, tā informē maksājumu aģentūru par konkrētiem nosacījumiem, kas tai jāizpilda, pirms tai var piešķirt akreditāciju.

Kamēr tiek izdarītas visas izmaiņas, kas vajadzīgas, lai izpildītu šādus konkrētus nosacījumus, akreditāciju var piešķirt provizoriski uz laikposmu, kas jānosaka, ņemot vērā konstatēto problēmu smagumu, un kas nedrīkst pārsniegt 12 mēnešus. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma minēto laikposmu var pagarināt.

5. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto informāciju nosūta tūlīt pēc tam, kad maksājumu aģentūra ir pirmo reizi akreditēta, un katrā ziņā pirms tiek pieprasīts tai radušos izdevumus segt no fondiem. Minētajai informācijai pievieno deklarācijas un dokumentus par:

- a) maksājumu aģentūrai uzticētajiem pienākumiem;
 - b) pienākumu sadali starp maksājumu aģentūras struktūrvienībām;
 - c) maksājumu aģentūras saistību ar citām publiskām vai privātām struktūrām, kuras ir atbildīgas par to pasākumu īstenošanu, kuru izdevumus maksājumu aģentūra pieprasa segt no fondiem;
 - d) kārtību, kādā tiek pieņemti, pārbaudīti un apstiprināti saņēmēju pieprasījumi un tiek atļauti, samaksāti un iegrāmatoti izdevumi;
 - e) noteikumiem par informācijas sistēmu drošību;
 - f) ziņojumu par 3. punktā minēto pirmsakreditācijas pārskatīšanu, ko veikusi revīzijas struktūra.
6. Komisija informē Lauksaimniecības fondu komiteju par katrā dalībvalstī akreditētajām maksājumu aģentūrām.

2. pants

Akreditācijas pārskatīšana

1. Kompetentā iestāde, pamatojoties jo īpaši uz sertifikātiem un ziņojumiem, ko sagatavojusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantā minētā sertifikācijas struktūra, pastāvīgi pārbauga maksājumu aģentūras, par kurām tā ir atbildīga, un seko līdzi tam, kā tiek novērsti konstatētie trūkumi.

Reizi trijos gados kompetentā iestāde rakstiski ziņo Komisijai par maksājumu aģentūru pārraudzību un to darbību uzraudzību. Ziņojumā ietver pārskatu par maksājumu aģentūru nepārtrauktu atbilstību akreditācijas kritērijiem un kopsavilkumu par darbībām, kas veiktas trūkumu novēršanai. Kompetentā iestāde apstiprina to, vai maksājumu aģentūra, par kuru tā ir atbildīga, joprojām atbilst akreditācijas kritērijiem.

2. Dalībvalstis izveido sistēmu, kas nodrošina, ka jebkura informācija, kas liek domāt, ka maksājumu aģentūra neatbilst akreditācijas kritērijiem, nekavējoties tiek darīta zināma kompetentajai iestādei.

3. Ja kompetentā iestāde ir konstatējusi, ka akreditēta maksājumu aģentūra vairs neievēro vienu vai vairākus akreditācijas kritērijus tādā veidā, kas var kavēt Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 1. panta 1. punktā noteikto uzdevumu izpildi, kompetentā iestāde nekavējoties nosaka maksājumu aģentūras akreditācijas pārbaudes laiku. Tā izstrādā plānu, kurā norāda darbības un termiņus, lai novērstu konstatētos trūkumus laikposmā, kas noteikts atkarībā no problēmas smaguma un nepārsniedz 12 mēnešus no dienas, kurā noteikts akreditācijas pārbaudes laiks. Pienācīgi pamatotos gadījumos pēc attiecīgās dalībvalsts lūguma Komisija minēto laikposmu var pagarināt.

4. Kompetentā iestāde informē Komisiju par savu lēmumu noteikt maksājumu aģentūras akreditācijas pārbaudes laiku, par plānu, kas izstrādāts saskaņā ar 3. punktu, un pēc tam par šā plāna īstenošanas gaitu.

5. Ja akreditācija tiek atsaukta, kompetentā iestāde nekavējoties akreditē citu maksājumu aģentūru, kas atbilst Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 2. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai nodrošinātu, ka maksājumi saņēmējiem netiek pārtraukti.

6. Ja Komisija konstatē, ka kompetentā iestāde nav izpildījusi 3. punktā paredzēto pienākumu izstrādāt trūkumu novēršanas plānu vai ka maksājumu aģentūra joprojām ir akreditēta, kaut arī noteiktajā termiņā šāds plāns nav pilnībā īstenots, tā pieprasa kompetentajai iestādei atsaukt maksājumu aģentūras akreditāciju, izņemot gadījumus, kad vajadzīgās izmaiņas tiek izdarītas laikposmā, kas Komisijai jānosaka atkarībā no problēmas smaguma. Šādā situācijā Komisija var nolemt novērst trūkumus, izmantojot atbilstīguma noskaidrošanas procedūru saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu.

3. pants

Pārvaldības ticamības deklarācija

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 3. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minēto pārvaldības ticamības deklarāciju sagatavo laikus, lai sertifikācijas struktūra varētu sniegt atzinumu, kas minēts tās pašas regulas 9. panta 1. punktā.

Pārvaldības ticamības deklarāciju sagatavo šīs regulas I pielikumā noteiktajā formā, un tajā var būt iekļautas atrunas, kurās kvantificēta iespējamā finansiālā ietekme. Gadījumā, kad ir izteiktas atrunas, deklarācijā iekļauj trūkumu novēršanas plānu un precīzu plāna īstenošanas grafiku.

2. Pārvaldības ticamības deklarāciju ir balstīta uz izveidotās vadības un kontroles sistēmas faktisku pārraudzību visa gada laikā.

4. pants

Koordinējošā struktūra

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktā minētā koordinējošā struktūra ir vienīgais Komisijas saziņas partneris attiecīgajā dalībvalstī visos jautājumos, kas saistīti ar fondiem šādos aspektos:

a) ar maksājumu aģentūru funkcijām un darbībām saistītās informācijas un pamatnostādņu izplatīšana minētajām maksājumu aģentūrām un struktūrām, kas ir atbildīgas par šādu pamatnostādņu īstenošanu, kā arī par to saskaņotas piemērošanas veicināšanu;

b) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. un 102. pantā minētās informācijas nosūtīšana Komisijai;

c) visas tās grāmatvedības informācijas pieejamība Komisijai, kas nepieciešama statistikas un kontroles vajadzībām.

2. Maksājumu aģentūra var darboties kā koordinējošā struktūra ar nosacījumu, ka abas funkcijas ir nodalītas.
3. Pildot savus uzdevumus, koordinējošā struktūra var saskaņā ar valsts procedūrām izmantot citas administratīvas struktūras vai struktūrvienības, īpaši tās, kurām ir grāmatvedības vai tehniskās zināšanas.
4. Koordinējošās struktūras glabāto elektronisko datu konfidencialitāti, integritāti un pieejamību nodrošina ar pasākumiem, kas pielāgoti katras koordinējošās struktūras administratīvajai struktūrai, personālsastāvam un tehnoloģiskajai videi. Finansiālais un tehnoloģiskais ieguldījums ir samērīgs ar faktiskajiem riskiem.
5. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā paredzēto informāciju nosūta tūlīt pēc tam, kad koordinējošā struktūra ir pirmo reizi akreditēta, un katrā ziņā pirms tiek pieprasīts no fondiem segt izdevumus, par kuriem tā ir atbildīga. Tai pievieno struktūras akreditācijas dokumentu, kā arī informāciju par administratīvajiem, grāmatvedības un iekšējās kontroles nosacījumiem, kas saistīti ar tās darbību.

5. pants

Sertifikācija

1. Kompetentā iestāde norīko Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantā paredzēto sertifikācijas struktūru.
2. Sertifikācijas struktūra efektīvi un lietderīgi organizē savu darbu un veic pārbaudes saskaņā ar atbilstošu grafiku, ņemot vērā attiecīgā finanšu gada darījumu raksturu un termiņus.
3. Atzinumu, kas sertifikācijas struktūrai jāsniedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. panta 1. punktu, sagatavo katru gadu.

Minētā atzinuma pamatā ir revīzijas darbs, kas jāveic saskaņā ar šīs regulas 6. un 7. pantu.

4. Sertifikācijas struktūra sagatavo ziņojumu par saviem konstatējumiem. Ziņojums attiecas uz deleģētajām funkcijām. Ziņojumā norāda to, vai ziņojuma aptvertajā laikposmā:

- a) maksājumu aģentūra ir atbildusi akreditācijas kritērijiem;
- b) maksājumu aģentūras procedūras ir devušas pietiekamu pārliecību par to, ka izdevumi, kurus pieprasīts segt no fondiem, ir tikuši veikti atbilstīgi Savienības noteikumiem, un tādējādi ir nodrošināta pamatā esošo darījumu likumība un pareizība, un ka ir izpildīti ieteikumi par uzlabojumiem, ja tādi bijuši;
- c) šīs regulas 29. pantā minētie gada pārskati ir saskaņā ar maksājumu aģentūras grāmatvedības grāmatām un reģistriem;
- d) izdevumu deklarācijās un intervences darbību pārskatos ir patiesi, pilnīgi un pareizi atspoguļotas darbības, kuru izmaksas pieprasīts segt no fondiem;
- e) Savienības finansiālās intereses ir pienācīgi aizsargātas attiecībā uz izmaksātajiem avansiem, saņemtajām garantijām, intervences krājumiem un iekasējamajām summām.

Ziņojumā ietver informāciju par to darbinieku skaitu un kvalifikāciju, kas veica revīziju, par veikto darbu, pārbaudīto darījumu skaitu, iegūto būtiskuma un pārliecības pakāpi, visiem konstatētajiem trūkumiem un ieteikumiem par uzlabojumiem, un par sertifikācijas struktūras un citu maksājumu aģentūras iekšējo un ārējo revīzijas struktūru darbībām, no kurām sertifikācijas struktūra pilnībā vai daļēji guvusi pārliecību par ziņojumā atspoguļotajiem jautājumiem.

6. pants

Revīzijas principi

1. Sertifikācijas revīziju veic saskaņā ar starptautiski pieņemtiem revīzijas standartiem.
2. Sertifikācijas struktūra sagatavo revīzijas stratēģiju, kurā nosaka sertifikācijas revīzijas tvērumu, termiņus un ievirzi, revīzijas metodes un atlases metodiku. Katram finanšu gadam, par kuru veic revīziju, izstrādā revīzijas plānu, pamatojoties uz aplēsto revīzijas risku. Sertifikācijas struktūra revīzijas stratēģiju un revīzijas plānu pēc pieprasījuma iesniedz Komisijai.
3. Pietiekamo pārliecības līmeni, kas jānodrošina revīzijas pārbaudē, panāk, novērtējot kontroles sistēmu, tostarp veicot atbilstības pārbaudi un izdevumu padziļinātu pārbaudi (datu pārbaudi un analītiskas procedūras).
4. Komisija izstrādā pamatnostādnes, kurās:
 - a) sniedz papildu skaidrojumus un norādījumus par veicamo sertifikācijas revīziju;
 - b) nosaka, kāds ir pietiekamais revīzijas pārliecības līmenis, kas jānodrošina revīzijas pārbaudē.

7. pants

Revīzijas metodes

1. Revīzijas metodes, kuras izmanto sertifikācijas revīzijā, nosaka revīzijas stratēģijā, kas paredzēta 6. panta 2. punktā.
2. Lai sasniegtu revīzijas mērķus un sniegtu atzinumu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. panta 1. punktā, revīzijas posmi ietver sistēmu revīziju, padziļinātu pārbaudi un finanšu deklarāciju un pārvaldības ticamības deklarāciju salīdzinājumu verifikāciju.
3. Izdevumu padziļināta pārbaude ietver pamatā esošo darījumu likumības un pareizības pārbaudi galīgo saņēmēju līmenī. Šajā nolūkā sertifikācijas struktūra var pavadīt maksājumu aģentūru, kad tā veic otrā līmeņa pārbaudes uz vietas. Sertifikācijas struktūra var nepavadīt maksājumu aģentūru, kad tā veic sākotnējās pārbaudes uz vietas, izņemot situācijas, kad būtu fiziski neiespējami atkārtoti pārbaudīt maksājumu aģentūras veikto sākotnējo pārbaudi. Attiecībā uz padziļinātu pārbaudi sertifikācijas struktūras var izmantot integrētu pieeju revīzijas atlasē.
4. Pamatnostādnēs, kas minētas 6. panta 4. punktā, Komisija paredz papildu nosacījumus un norādījumus par revīzijas procedūru izstrādi, atlases integrēšanu, darījumu atkārtotas pārbaudes uz vietas plānošanu un veikšanu.

II NODAĻA

FONDU FINANŠU PĀRVALDĪBA

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

8. pants

Maksājumu aģentūru grāmatvedības uzskaitē

1. Katra maksājumu aģentūra kārtā grāmatvedības uzskaiti, kurā iegrāmāto tikai tos izdevumus un ieņēmumus, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 4. panta 1. punktā, 5. pantā un 43. pantā, un to līdzekļu izmantojumu, kas nodoti tās rīcībā atbilstošo izdevumu segšanai. Minētā uzskaitē dod iespēju nošķirt ELGF un ELFLA finanšu datus un iesniegt tos atsevišķi.

2. Maksājumu aģentūras dalībvalstīs, kuras vēl nav ieviesušas euro, kārtā grāmatvedības uzskaiti, norādot summas valūtā, kurā radušies izdevumi un saņemti ieņēmumi. Tomēr, lai visus to izdevumus un ieņēmumus varētu konsolidēt, tām attiecīgie dati jāsniedz valūtā un euro.

3. Attiecībā uz ELFLA katra maksājumu aģentūra, kas izraudzīta darbam ar lauku attīstības programmu, kārtā grāmatvedības uzskaiti, kura dod iespēju identificēt katras programmas un katra pasākuma darbības. Šajā uzskaitē jo īpaši iekļauj:

- a) publisko izdevumu summu un Savienības ieguldījuma summu, kas samaksāta par katru darbību;
- b) summas, kas no saņēmējiem jāatgūst par konstatētajiem pārkāpumiem vai nolaidību;
- c) atgūtās summas, norādot sākotnējo darbību.

2. IEDAĻA

ELGF uzskaitē

9. pants

Informācijas sniegšana, ko veic dalībvalstis

Dalībvalstis vāc informāciju par kopējiem katru nedēļu veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem un dara to pieejamu Komisijai:

- a) ne vēlāk kā katras nedēļas trešajā darbdienā – informāciju par kopējiem no mēneša sākuma līdz iepriekšējās nedēļas beigām veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem;
- b) ne vēlāk kā katra mēneša trešajā darbdienā, ja nedēļa iesniedzas nākamajā mēnesī, – informāciju par kopējiem iepriekšējā mēnesī veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem.

10. pants

Informācijas nosūtīšana, ko veic dalībvalstis

1. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta i) un ii) punktu dalībvalstis, ievērojot šīs regulas 11. un 12. pantu, elektroniski nosūta Komisijai šādu informāciju un dokumentus:

- a) ne vēlāk kā katra mēneša trešajā darbdienā – informāciju par kopējiem iepriekšējā mēnesī veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem, izmantojot paraugu, kuru Komisija darījusi pieejamu dalībvalstīm ar informācijas sistēmu starpniecību, un visu informāciju, kas izskaidro būtiskas atšķirības starp aplēsēm, kuras sagatavotas saskaņā ar šā panta 2. punkta a) apakšpunkta iii) punktu, un veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem;

- b) ne vēlāk kā katra mēneša divpadsmitajā dienā – izdevumu deklarāciju, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. panta 3. punktā. Tomēr informāciju par laikposmā no 1. līdz 15. oktobrim veiktajiem izdevumiem un saņemtajiem piešķirtajiem ieņēmumiem nosūta līdz 27. oktobrim.

2. Izdevumu deklarācija, kas minēta 1. punkta b) apakšpunktā, aptver:

- a) pārskatu, kuru katra maksājumu aģentūra sagatavojusi, izmantojot paraugu, ko Komisija ir darījusi pieejamu dalībvalstīm ar informācijas sistēmu starpniecību, un kurā ievērots Savienības budžeta nomenklatūrai atbilstošs sadalījums un sadalījums pa izdevumu un ieņēmumu veidiem, kas balstās uz detalizētu nomenklatūru, kura darīta pieejama dalībvalstīm, un kurš aptver:

i) iepriekšējā mēnesī veiktos izdevumus un saņemtos piešķirtos ieņēmumus;

ii) no finanšu gada sākuma līdz iepriekšējā mēneša beigām veiktos kopējos izdevumus un saņemtos piešķirtos ieņēmumus;

iii) izdevumu un piešķirto ieņēmumu aplēses, kas attiecīgā gadījumā var aptvert:

— tikai kārtējo mēnesi un divus nākamos mēnešus,

— kārtējo mēnesi, divus nākamos mēnešus un laiku līdz finanšu gada beigām,

iv) papildu datus, ja nepieciešams;

- b) šā punkta a) apakšpunktā minēto datu kopsavilkumu, kuru attiecīgā dalībvalsts sagatavojusi, izmantojot paraugu, kuru Komisija ir darījusi pieejamu dalībvalstīm ar informācijas sistēmu starpniecību, par visām minētās dalībvalsts maksājumu aģentūrām;

- c) uzskaites dokumentus, kas apliecina ar valsts intervenci saistītos izdevumus un ieņēmumus, kā minēts 19. panta 2. punktā.

3. Visu šajā pantā prasīto finanšu informāciju sniedz euro.

11. pants

Vispārīgi noteikumi par izdevumu deklarāciju un par piešķirtajiem ieņēmumiem

1. Neskarot 12. pantā minētos īpašos noteikumus par tādu izdevumu un ieņēmumu deklarācijām, kas saistīti ar intervences krājumu glabāšanu, maksājumu aģentūru deklarētie izdevumi un piešķirtie ieņēmumi par attiecīgo mēnesi atbilst šajā mēnesī faktiski veiktajiem maksājumiem un saņemtajiem ieņēmumiem.

Minētie izdevumi un ieņēmumi ELGF budžetā tiek iegrāmatoti attiecībā uz N finanšu gadu.

Tomēr:

- a) izdevumus, kurus var samaksāt pirms tāda noteikuma izpildes, kas ļauj tos pilnīgi vai daļēji segt no ELGF, var deklarēt tikai:

— attiecībā uz mēnesi, kurā minētais noteikums tika ieviests,

vai

— attiecībā uz nākamo mēnesi pēc minētā noteikuma ieviešanas;

- b) piešķirtos ieņēmumus, kuri dalībvalstij jāatmaksā Komisijai, deklarē attiecībā uz mēnesi, kurā beidzas Savienības tiesību aktos paredzētais attiecīgo summu maksājuma termiņš;
- c) korekcijas, par kurām Komisija pieņēmusi lēmumu grāmatojumu noskaidrošanas un atbilstīguma noskaidrošanas satvarā, Komisija tieši atskaita no mēneša maksājumiem vai pieskaita mēneša maksājumiem, kā minēts attiecīgi 33. panta 2. punktā vai 34. panta 8. punktā. Tomēr minētajām korekcijām atbilstošās summas dalībvalstis iekļauj deklarācijā, kas sagatavota par mēnesi, attiecībā uz kuru korekcijas veiktas.

2. Izdevumus un piešķirtos ieņēmumus ņem vērā no dienas, kurā tie debitēti vai kreditēti maksājumu aģentūras kontā. Tomēr attiecībā uz maksājumiem datums, kas jāņem vērā, var būt datums, kurā attiecīgā aģentūra ir izdevusi maksājuma dokumentu un nosūtījusi to finanšu iestādei vai atbalsta saņēmējam. Katra maksājumu aģentūra visu finanšu gadu izmanto vienu un to pašu metodi.

3. Atbilstoši 1. punktam deklarētie izdevumi un piešķirtie ieņēmumi var ietvert par tā paša finanšu gada iepriekšējiem mēnešiem deklarēto summu korekcijas.

Ja maksājumu aģentūras līmenī veiktu piešķirto ieņēmumu korekciju rezultātā par kādu budžeta pozīciju ir jādeklarē piešķirtie ieņēmumi ar negatīvu vērtību, pārpalikuma korekcijas pārnēs uz nākamo mēnesi. Vajadzības gadījumā tās tiek kompensētas attiecīgā gada grāmatojumu noskaidrošanas laikā.

4. Neizpildītos maksājuma rīkojumus un kontā debitētos un pēc tam atkal kreditētos maksājumus kontos parāda kā atskaitījumus no izdevumiem mēnesī, kurā maksājumu aģentūrai ir paziņots par neizpildīšanu vai atcelšanu.

5. Ja no ELGF piekritīgie maksājumi ir apgrūtināti ar prasījumiem, 1. punkta piemērošanas vajadzībām tos uzskata par pilnībā veiktiem:

a) dienā, kurā samaksāta saņēmējam piekritīgā summa, ja prasījums ir mazāks par samaksātajiem izdevumiem;

b) savstarpēja ieskaita dienā, ja izdevumi ir mazāki vai vienādi ar prasījuma summu.

6. Kumulatīvos datus, kas saistīti ar izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem, kurus var attiecināt uz konkrētu finanšu gadu, un kas jāiesniedz Komisijai ne vēlāk kā 27. oktobrī, var koriģēt tikai gada pārskatos, kuri jānosūta Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta iii) punktu.

12. pants

Īpaši noteikumi par to izdevumu deklarācijām, kas saistīti ar intervences krājumu glabāšanu

1. Sagatavojot to izdevumu deklarācijas, kas saistīti ar intervences krājumu glabāšanu, ņem vērā darbības, kuras attiecīgā mēneša beigās ir iegrāmatotas maksājumu aģentūras uzskaitē un ir notikušas no grāmatvedības gada sākuma Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta nozīmē līdz minētā mēneša beigām.

2. Šajās izdevumu deklarācijās iekļauj vērtības un summas, kas noteiktas saskaņā ar šīs regulas 17. un 18. pantu un Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 ⁽¹⁾ 4. pantu un ko maksājumu aģentūras iegrāmatojušas tā mēneša laikā, kas seko mēnesim, ar kuru saistītas minētās darbības.

⁽¹⁾ Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 906/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz valsts intervences izdevumiem (skatīt šā Oficiālā Vēstneša 1. lpp.).

Tomēr:

- a) vērtības un summas, kas attiecas uz septembrī veiktajām darbībām, maksājumu aģentūras iegrāmato ne vēlāk kā 15. oktobrī;
- b) kopējās summas, par kādām samazinājusies produktu vērtība, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā, iegrāmato datumā, kas norādīts lēmumā, kurā tās noteiktas.

13. pants

Komisijas lēmums par maksājumu

1. Pamatojoties uz datiem, kas nosūtīti saskaņā ar šīs regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktu, Komisija nolemj veikt mēneša maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. panta 3. punktu, neskarot korekcijas, kuras var izdarīt ar turpmākiem lēmumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. un 52. pantu, un ņemot vērā samazinājumus un apturēšanu, par kuru pieņemts lēmums saskaņā ar minētās regulas 41. pantu.

2. Ja dalībvalstu kopējie deklarētie izdevumi nākamajam finanšu gadam pārsniedz trīs ceturtdaļas no kopējām kārtējā finanšu gada apropriācijām, Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 170. panta 3. punktā minētās iepriekš uzņemtās saistības un atbilstošos mēneša maksājumus piešķir proporcionāli izdevumu deklarācijām, nepārsniedzot 75 % no kārtējā finanšu gada apropriācijām. Pieņemot lēmumus par nākamajiem atmaksājumiem, Komisija ņem vērā dalībvalstīm neatmaksāto summu atlikumu.

14. pants

Līdzekļu nodošana dalībvalstu rīcībā

1. Pieņemot lēmumu veikt mēneša maksājumus, Komisija, nepārsniedzot budžeta apropriācijas, nodod dalībvalstu rīcībā ELGF finansēto izdevumu segšanai vajadzīgos līdzekļus, no kuriem atņemta piešķirtajiem ieņēmumiem atbilstošā summa, ieskaitot šos līdzekļus katras dalībvalsts atvērtajā kontā.

Ja pēc tam, kad no Komisijas veicamajiem maksājumiem ir atņemti piešķirtie ieņēmumi, iegūtais rezultāts dalībvalstij ir negatīva summa, pārpalikuma atskaitījumus pārnes uz nākamajiem mēnešiem.

2. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai 1. punktā minētā konta nosaukumu un numuru tādā formā, kādu darījusi zināmu Komisija.

15. pants

Ar valsts intervenci saistīta saziņa

1. Maksājumu aģentūras nosūta Komisijai:

- a) pēc Komisijas pieprasījuma – dokumentus un informāciju, kas minēta Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 7. punktā, un valsts papildu administratīvos noteikumus, kas pieņemti intervences pasākumu piemērošanai un pārvaldībai;
- b) līdz šīs regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajai dienai – informāciju par intervences krājumu glabāšanu, izmantojot paraugus, kurus Komisija darījusi pieejamus dalībvalstīm ar informācijas sistēmu starpniecību.

2. Attiecīgās informācijas sistēmas, kas minētas 24. pantā, izmanto, lai sniegtu paziņojumus un apmainītos ar informāciju, un sagatavotu dokumentus, kas saistīti ar valsts intervences izdevumiem.

16. pants

Informācija, ko iekļauj valsts intervencei paredzētajā uzskaitē, kura jākārt maksājumu aģentūrām

1. Krājumu uzskaitē, kas paredzēta Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, atsevišķi uzrāda šādas elementu kategorijas:

- a) produktu daudzumus, kas reģistrēti laikā, kad tos ievieto noliktavā un izved no tās (neatkarīgi no tā, vai ir veikta fiziska pārvietošana);
- b) daudzumus, kuri ir nodoti bezmaksas izplatīšanai vistrūcīgākajām personām ar Eiropas Vistrūcīgāko personu atbalstīšanas fonda starpniecību un kuri ir iegrāmatoti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 4. panta 3. punktu; daudzumus, kas pārvietoti uz citu dalībvalsti, norāda atsevišķi;
- c) daudzumus, kuri paņemti kā paraugi; pircēju paņemtos paraugus norāda atsevišķi;
- d) daudzumus, kurus pēc vizuālas pārbaudes, kas veikta ikgadējās inventarizācijas laikā vai pēc intervences pārņemšanas veiktas inspicēšanas laikā, vairs nav iespējams atkārtoti iepakot un kuri nonāk tiešajā pārdošanā;
- e) iztrūkstošos daudzumus (neatkarīgi no tā, vai to iztrūkuma iemesls ir nosakāms), tostarp daudzumus, kas atbilst likumīgajiem pielaižu ierobežojumiem;
- f) bojātos daudzumus;
- g) pārpalikuma daudzumus;
- h) iztrūkstošos daudzumus, kas pārsniedz pielaižu ierobežojumus;
- i) noliktavā ievietotos daudzumus, kuri atzīti par prasībām neatbilstošiem un kuru pārņemšana tāpēc ir atteikta;
- j) neto daudzumus, kuri atrodas noliktavā katra mēneša vai grāmatvedības gada beigās un kurus pārnes uz nākamo mēnesi vai grāmatvedības gadu.

2. Finanšu uzskaitē, kas paredzēta Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, iekļauj:

- a) šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto daudzumu vērtību, atsevišķi norādot iepirkto un pārdoto daudzumu vērtību;
- b) to daudzumu uzskaites vērtību, kuri izmantoti vai ņemti vērā saskaņā ar bezmaksas izplatīšanas shēmu, kas minēta šā panta 1. punkta b) apakšpunktā;
- c) finansiālās izmaksas, kas minētas Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā;
- d) izdevumus par fiziskajām darbībām, kas minēti Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā;

- e) summas, kas izriet no produktu vērtības samazināšanās, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 3. panta 1. punkta e) apakšpunktā;
- f) no pārdevējiem, pircējiem vai glabātājiem iekasētās vai atgūtās summas, kas nav minētas šīs regulas 20. panta 2. punktā;
- g) summu, kas iegūta no tiešās pārdošanas, kura veikta pēc ikgadējās inventarizācijas vai pārbaudēm pēc produktu pārņemšanas intervences krājumu glabāšanā;
- h) zaudējumus un ieguvumus no produktu izvešanas, ņemot vērā šā punkta e) apakšpunktā minēto vērtības samazināšanos;
- i) citus debetus un kredītus, jo īpaši tos, kas atbilst šā panta 1. punkta c)–g) apakšpunktā minētajiem daudzumiem;
- j) vidējo uzskaites vērtību, kas atkarībā no gadījuma izteikta par tonnu vai hektolītru.

17. pants

Ar valsts intervenci saistītā uzskaitē

1. Elementus, kas minēti 16. pantā, iegrāmato saskaņā ar daudzumiem, vērtībām, summām un vidējiem lielumiem, kurus faktiski reģistrējušas maksājumu aģentūras, vai saskaņā ar vērtībām un summām, kas aprēķinātas, pamatojoties uz Komisijas noteiktajām standarta summām.
2. Grāmatojumiem un aprēķiniem, kas minēti 1. punktā, piemēro šādus noteikumus:
 - a) attiecībā uz daudzumiem, kuriem saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 VI un VII pielikumā minētajiem noteikumiem reģistrēti kvantitatīvi zudumi vai bojājumi, izvešanas izmaksas iegrāmato tikai par tiem daudzumiem, kas ir faktiski pārdoti un izvesti no noliktavas;
 - b) daudzumus, kas reģistrēti kā pārvietošanā no vienas dalībvalsts uz citu iztrūkstoši daudzumi, neuzskata par daudzumiem, kas ievesti noliktavā galamērķa dalībvalstī, un tāpēc standarta ieviešanas izmaksas uz tiem neattiecas;
 - c) standarta ieviešanas un izvešanas izmaksas, kas noteiktas par transportēšanu un pārvietošanu, iegrāmato tad, ja minētās izmaksas saskaņā ar Savienības noteikumiem netiek uzskatītas par transporta izmaksu neatņemamu daļu;
 - d) ja vien īpašos Savienības noteikumos nav paredzēts citādi, summas, kas saņemtas no bojātu produktu pārdošanas, un visas citas šajā saistībā saņemtās summas ELGF uzskaitē neiegrāmato;
 - e) visus reģistrētos pārpalikuma daudzumus iegrāmato kā negatīvu summu pie iztrūkstošajiem daudzumiem krājumu stāvokļa un pārvietošanas uzskaitē. Minētos daudzumus ņem vērā, nosakot daudzumus, kas pārsniedz pielāides ierobežojumu;
 - f) paraugus, kas nav pircēju paņemtie paraugi, iegrāmato saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 VII pielikuma 2. punkta a) apakšpunktu.
3. Komisijas veiktās korekcijas attiecībā uz 16. pantā minētajiem elementiem par kārtējo grāmatvedības gadu tiek paziņotas Lauksaimniecības fondu komitejai. Dalībvalstīm tās var paziņot ar lēmumu par mēneša maksājumu vai, ja tāda nav, ar lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu. Maksājumu aģentūras tās iegrāmato saskaņā ar minētā lēmuma nosacījumiem.

18. pants

Datumi, kuros izdevumus, ieņēmumus un produktu pārvietošanu iegrāmato valsts intervencei paredzētajā uzskaitē

1. Dažādas izdevumu un ieņēmumu pozīcijas iegrāmato tajā datumā, kurā tiek veikta ar valsts intervences pasākumu saistītā fiziskā darbība, un šajā nolūkā izmanto Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 3. panta 2. punktā minēto maiņas kursu.

Tomēr turpmāk minētajos gadījumos piemēro šādus datumus:

- a) saņemšanas datumu attiecībā uz saņemtajām vai atgūtajām summām, kas minētas šīs regulas 16. panta 2. punkta f) un g) apakšpunktā;
- b) ar fiziskajām darbībām saistīto izmaksu faktiskās samaksas datumu, ja uz šīm izmaksām neattiecas standarta summas.

2. Ar produktu fizisko pārvietošanu un krājumu pārvaldību saistītos dažādos elementus iegrāmato tajā datumā, kurā tiek veikta ar intervences pasākumu saistītā fiziskā darbība.

Tomēr turpmāk minētajos gadījumos piemēro šādus datumus:

- a) attiecībā uz daudzumiem, kurus nodod intervences krājumu glabāšanā, nemainot glabāšanas vietu, piemēro datumu, kurā maksājumu aģentūra ir pārņēmusi produktus saskaņā ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 1272/2009 ⁽¹⁾ 31. panta 2. punktu un 33. pantu;
- b) attiecībā uz iztrūkstošiem vai bojātiem daudzumiem un pārpalikuma daudzumiem piemēro iztrūkstošu vai bojātu daudzumu un pārpalikuma fakta konstatācijas datumu;
- c) attiecībā uz to produktu tiešo pārdošanu, kuri paliek noliktavā un kurus vairs nav iespējams atkārtoti iepakot pēc vizuālas pārbaudes, kas veikta ikgadējās inventarizācijas laikā vai tādas pārbaudes laikā, kuru veic pēc pārņemšanas intervences krājumu glabāšanā, piemēro datumu, kurā produkti ir faktiski izvesti no noliktavas;
- d) attiecībā uz visiem zudumiem, kas pārsniedz Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 4. panta 2. punktā minēto pielaides ierobežojumu, piemēro grāmatvedības gada pēdējo dienu.

19. pants

Summa, ko finansē saskaņā ar valsts intervenci

1. Summu, kas finansējama saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 906/2014 2. pantā minētajiem intervences pasākumiem, nosaka, pamatojoties uz uzskaiti, kuru izveido un kārtu maksājumu aģentūras saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. panta 3. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu un kurā tiek attiecīgi debitēti un kreditēti dažādie izdevumu un ieņēmumu posteņi, kas minēti šīs regulas 16. pantā, vajadzības gadījumā ņemot vērā to izdevumu summas, kas noteikti lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

2. Maksājumu aģentūras vai attiecīgā gadījumā koordinējošās struktūras, izmantojot paraugus, kurus Komisija ir darījusi pieejamus dalībvalstīm ar informācijas sistēmu starpniecību, katru mēnesi un katru gadu elektroniski nosūta Komisijai informāciju, kas vajadzīga intervences krājumu glabāšanas izdevumu finansēšanai, un uzskaites dokumentus, kas apliecina ar intervences krājumu glabāšanu saistītos izdevumus un ieņēmumus; šo informāciju iesniedz tabulu veidā (P-STO tabulas) līdz dienai, kas noteikta 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā, un līdz datumam, kas noteikts 30. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1272/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopīgus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 īstenošanai attiecībā uz lauksaimniecības produktu iepirkšanu un pārdošanu valsts intervencē (OV L 349, 29.12.2009., 1. lpp.).

20. pants

Valsts intervences izdevumu un ieņēmumu deklarācijas

1. ELGF finansējums Delegētās regulas (ES) Nr. 906/2014 2. pantā minētajiem intervences pasākumiem ir vienāds ar izdevumiem, kas aprēķināti, pamatojoties uz maksājumu aģentūras paziņoto informāciju un atskaitot visus intervences pasākumos gūtos ieņēmumus, un kas validēti Komisijas izveidotajā informācijas sistēmā, un ko maksājumu aģentūra ir iekļāvusi izdevumu deklarācijā, kura sagatavota saskaņā ar šīs regulas 12. pantu.

2. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. pantu atgūtās summas un no pārdevējiem, pircējiem un uzglabātājiem saņemtās vai atgūtās summas, kas atbilst minētās regulas 43. pantā noteiktajiem kritērijiem, deklarē attiecībā uz ELGF budžetu saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem.

3. IEDAĻA

ELFLA uzskaitē

21. pants

Finansējuma vajadzību prognoze

Par katru lauku attīstības programmu, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ⁽¹⁾ 6. pantā, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta ii) punktu dalībvalstis divas reizes gadā, ne vēlāk kā 31. janvārī un 31. augustā, nosūta Komisijai savas prognozes par summām, kas attiecīgajā finanšu gadā jāfinansē no ELFLA. Turklāt dalībvalstis nosūta atjauninātas aplēses par finansējuma pieprasījumiem nākamajam finanšu gadam.

Minētās prognozes un minētās atjauninātas aplēses nosūta strukturētu datu formā, izmantojot informācijas sistēmu SFC2014, kas paredzēta Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 184/2014 ⁽²⁾ I nodaļā.

22. pants

Izdevumu deklarācijas

1. Maksājumu aģentūras deklarē izdevumus par katru lauku attīstības programmu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 6. pantā.

Par katru lauku attīstības pasākumu maksājumu aģentūras izdevumu deklarācijā norāda:

- a) attiecināmo publisko izdevumu summu, par kuru maksājumu aģentūra katrā no šā panta 2. punktā noteiktajiem atsaucē laukos ir faktiski izmaksājusi atbilstošu ELFLA ieguldījumu;
- b) papildu informāciju par finanšu instrumentiem, kas minēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1303/2013 ⁽³⁾ otrās daļas IV sadaļā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2014. gada 25. februāra Īstenošanas regula (ES) Nr. 184/2014, ar kuru nosaka elektroniskajai datu apmaiņas sistēmai starp dalībvalstīm un Komisiju piemērojamos noteikumus atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, un atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (ES) Nr. 1299/2013 par īpašiem noteikumiem par atbalstu no Eiropas Reģionālās attīstības fonda saistībā ar mērķi "Eiropas teritoriālā sadarbība" pieņem Eiropas Reģionālās attīstības fonda mērķa "Eiropas teritoriālā sadarbība" ietvaros piešķirtā atbalsta intervences kategoriju nomenklatūru (OV L 57, 27.2.2014., 7. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1303/2013, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV L 347, 20.12.2013., 320. lpp.).

- c) papildu informāciju par saņēmējiem izmaksāto avansu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 75. panta 1. punktā;
- d) summu, kura atgūta kārtējā laikposmā, kas minēts šā panta 2. punktā.

2. Kad Komisija ir apstiprinājusi lauku attīstības programmu, dalībvalstis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta i) punktu nosūta Komisijai savas izdevumu deklarācijas, ievērojot šādus termiņus:

- a) ne vēlāk kā 30. aprīlī par izdevumiem, kas radušies laikposmā no 1. janvāra līdz 31. martam;
- b) ne vēlāk kā 31. jūlijā par izdevumiem, kas radušies laikposmā no 1. aprīļa līdz 30. jūnijam;
- c) ne vēlāk kā 10. novembrī par izdevumiem, kas radušies laikposmā no 1. jūlija līdz 15. oktobrim;
- d) ne vēlāk kā 31. janvārī par izdevumiem, kas radušies laikposmā no 16. oktobra līdz 31. decembrim.

Tomēr dalībvalstis ir atbildīgas par visiem izdevumiem, kurus maksājumu aģentūras ir izmaksājušas saņēmējiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 65. panta 2. punktu pirms Regulas (ES) Nr. 1305/2013 6. pantā minētās lauku attīstības programmas apstiprināšanas, un tos deklarē Komisijai pirmajā izdevumu deklarācijā pēc minētās programmas pieņemšanas. To pašu noteikumu *mutatis mutandis* piemēro gadījumā, kad lauku attīstības programma tiek grozīta, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 11. pantā.

3. Attiecībā uz lauku attīstības programmām maksājumu aģentūras izdevumu deklarācijas strukturētu datu formā ievada informācijas sistēmā *SFC2014*, kas paredzēta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 184/2014 I nodaļā.

4. Ja Komisija pieprasa papildu verifikācijas tāpēc, ka ir iesniegta nepilnīga vai neskaidra informācija vai pastāv nesaskaņas, interpretācijas atšķirības vai kādas citas neatbilstības, kas saistītas ar atsauces laikposma izdevumu deklarāciju un radušās jo īpaši tāpēc, ka nav iesūtīta informācija, kas prasīta Regulā (ES) Nr. 1305/2013 un Komisijas aktos, kuri pieņemti saskaņā ar minēto regulu, vai tāpēc, ka ir būtiskas norādes, ka izdevumu deklarācijā iekļautos izdevumos var ietekmēt pārkāpums vai ka varētu pastāvēt nepilnības lauku attīstības vadības un kontroles sistēmas darbībā, attiecīgā dalībvalsts pēc Komisijas pieprasījuma sniedz papildu informāciju laikposmā, kas norādīts minētajā pieprasījumā un ir atkarīgs no problēmas smaguma.

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 36. panta 5. punktā paredzēto starpmaksājuma termiņu attiecībā uz visu summu vai summas daļu, par ko pieprasīts maksājums, var apturēt no informācijas pieprasījuma nosūtīšanas datuma līdz prasītās informācijas saņemšanai, bet ne ilgāk kā uz maksimālo laikposmu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1303/2013 83. panta 1. punktā.

Ja attiecīgā dalībvalsts papildu informācijas pieprasījumā noteiktajā termiņā nesniedz atbildi uz minēto pieprasījumu vai ja atbildi uzskata par neapmierinošu vai tādu, kas liecina, ka piemērojamie noteikumi nav ievēroti vai Savienības līdzekļi ir izmantoti nepareizi, Komisija var uz laiku apturēt vai samazināt maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 41. pantu.

5. Izdevumi, kas deklarēti attiecībā uz kādu laikposmu, var ietvert to datu korekcijas, kas deklarēti attiecībā uz tā paša finanšu gada iepriekšējiem deklarēšanas laikposmiem.

To izdevumu un piešķirto ieņēmumu labojumus, kas attiecināmi uz finanšu gadu un nav iekļauti 2. punkta a), b) un c) apakšpunktā minētajās deklarācijās, var izdarīt tikai gada pārskatos, kuri jānosūta Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta iii) punktu.

23. pants

Maksājamās summas aprēķināšana

1. Savienības ieguldījumu, kas jāmaksā attiecībā uz attiecināmajiem publiskajiem izdevumiem, aprēķina katram pasākumam un katram atsaucē laikposmam, pamatojoties uz minētā laikposma pirmajā dienā spēkā esošo finansēšanas plānu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1305/2013 8. panta 1. punkta h) apakšpunktā. Minētajā aprēķinā ņem vērā Savienības ieguldījuma korekcijas, kā norādīts izdevumu deklarācijā par minēto laikposmu.

2. Neskarot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 34. panta 2. punktā noteikto maksimālo apjomu, ja lauku attīstības programmai samaksātais kopējais Savienības ieguldījums pārsniedz lauku attīstības pasākumam paredzēto kopsummu, maksājamo summu samazina līdz šim pasākumam paredzētajam apjomam. Ikvienu tādējādi izslēgto Savienības ieguldījumu var samaksāt vēlāk ar nosacījumu, ka dalībvalsts ir iesniegusi koriģētu finanšu plānu un Komisija to ir akceptējusi.

3. Atkarībā no pieejamajiem līdzekļiem Komisija pārskaita Savienības ieguldījuma maksājumu katras dalībvalsts atvērtajā kontā vai kontos.

Katra dalībvalsts paziņo Komisijai konta nosaukumu vai numuru tādā formā, kādu darījusi zināmu Komisija.

4. IEDAĻA

Kopīgi noteikumi par ELGF un ELFLA

24. pants

Elektroniska informācijas un dokumentu apmaiņa

1. Komisija nosaka informācijas sistēmas, kas tai un dalībvalstīm dod iespēju elektroniski apmainīties ar informāciju un dokumentiem Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. pantā paredzētās informācijas sniegšanas un aplūkošanas vajadzībām, un sistēmu piemērošanai vajadzīgo kārtību. Ar Lauksaimniecības fondu komitejas starpniecību tā informē dalībvalstis par minēto sistēmu ieviešanas vispārīgajiem nosacījumiem.

2. Informācijas sistēmas, kas minētas 1. punktā, var apstrādāt:

a) finanšu darījumiem vajadzīgos datus, jo īpaši tos, kas saistīti ar maksājumu aģentūru mēneša un gada pārskatiem, izdevumu un ieņēmumu deklarācijām un informācijas un dokumentu nosūtīšanu, kā minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 3. pantā un šīs regulas 10., 11., 14., 15., 19., 20., 23. un 29. pantā;

b) kopīgu interešu dokumentus, kas ļauj uzraudzīt mēneša un gada pārskatus un iepazīties ar informāciju un dokumentiem, kuri maksājumu aģentūrām jā dara pieejami Komisijai;

c) Savienības dokumentus un Komisijas pamatnostādnes par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, ko veic saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013 akreditētas un norīkotas iestādes, un pamatnostādnes par attiecīgo tiesību aktu saskaņotu piemērošanu.

3. Šīs regulas 10., 19., 20. un 23. pantā un 30. panta 1. punkta a), b) un d) apakšpunktā minēto dokumentu formu un saturu Komisija dara zināmu dalībvalstīm, ieviejojot paraugus informācijas sistēmās.

Komisija pēc Lauksaimniecības fondu komitejas informēšanas pielāgo un atjaunina minētos paraugus.

4. Informācijas sistēmas, kas minētas 1. punktā, var ietvert rīkus, kurus Komisija izmanto datu glabāšanai un fondu kontu pārvaldībai, un rīkus, kas vajadzīgi, lai aprēķinātu vienotas likmes izdevumus vai izdevumus, kuru aprēķināšanai jāizmanto vienādas metodes, jo īpaši attiecībā uz finansiālajām izmaksām un amortizāciju.

5. Par finanšu darījumu datu paziņošanu, ievadīšanu un atjaunināšanu 1. punktā minētajās informācijas sistēmās atbild maksājumu aģentūras, kuras to veic pašas vai deleģē šo funkciju struktūrām, attiecīgā gadījumā ar tādu koordinējošo struktūru starpniecību, kas akreditētas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 7. panta 4. punktu.

6. Ja dokumentam vai procedūrai, kas paredzēta Regulā (ES) Nr. 1306/2013 vai saskaņā ar minēto regulu pieņemtos Komisijas aktos, ir vajadzīgs pilnvarotas personas paraksts vai kādas personas piekrišana vienā vai vairākos šīs procedūras posmos, informācijas sistēmām, kas izveidotas šādu dokumentu nosūtīšanai, ir jādod iespēja saskaņā ar Savienības tiesību aktiem nepārprotami identificēt katru personu un jānodrošina pietiekamas garantijas, ka dokumentu saturu nevar grozīt, arī attiecībā uz procedūras posmiem. Attiecībā uz izdevumu deklarācijām un pārvaldības ticamības deklarāciju, kas pievienotas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta i) un iii) punktā minētajiem gada pārskatiem, maksājumu aģentūras vai attiecīgā gadījumā saskaņā ar minētās regulas 7. panta 2. un 4. punktu akreditētās koordinējošās struktūras elektroniski iesniegtos dokumentus saglabā arī to oriģinālajā formā.

7. Elektroniskos un digitālos dokumentus glabā visu 32. pantā paredzēto laikposmu.

8. Ja informācijas sistēmas darbība ir traucēta vai nav stabila savienojuma, dalībvalsts ar Komisijas iepriekšēju atļauju drīkst iesūtīt dokumentus citā formā saskaņā ar Komisijas noteiktajiem nosacījumiem.

25. pants

Maksājuma apturēšana uz laiku novēlotas iesniegšanas gadījumā

Īstenošanas aktos, ar ko nosaka Regulas (ES) Nr. 1306/2013 18. panta 3. punktā minētos mēneša maksājumus vai tās pašas regulas 36. pantā minētos starpmaksājumus, ņem vērā maksājumu apturēšanu, par ko nolemts saskaņā ar minētās regulas 42. pantu.

26. pants

Satelītattēlu ieguve

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 21. panta piemērošanas vajadzībām katru gadu ne vēlāk kā 1. novembrī katra dalībvalsts informē Komisiju:

a) par to, vai tā vēlas, lai Komisija iegūst tās pārbaudes programmai un/vai zemes gabalu identificēšanas sistēmas kvalitātes novērtējumam nepieciešamos satelītattēlus;

b) par pārbaudāmo platību un plānoto kontroles zonu skaitu.

2. Dalībvalstis, kas lūdz Komisijai iegūt satelītattēlus, sadarbībā ar Komisiju un pirms 15. janvāra pēc 1. punktā minētās informācijas nosūtīšanas galīgi nosaka zonas, kas attēliem jāaptver, un minēto attēlu iegūšanas grafiku.

3. Komisija iegūtos satelītattēlus dalībvalstu pilnvarotajiem pārstāvjiem nodod bez maksas. Minētajiem pārstāvjiem jāievēro noteikumi par autortiesībām, kas noteikti līgumos ar piegādātājiem, un pēc darba pabeigšanas attēli jāatdod atpakaļ.

4. Ja kopējais no dalībvalstīm saņemto pieprasījumu skaits pārsniedz budžetu, kas pieejams Regulas (ES) Nr. 1306/2013 21. panta piemērošanas vajadzībām, Komisija lemj par nodrošināmo satelītattēlu skaita ierobežošanu, lai pieejamos līdzekļus izmantotu pēc iespējas efektīvāk.

III NODAĻA

GRĀMATOJUMU NOSKAIDROŠANA

1. IEDAĻA

Parādu atgūšana

27. pants

Procenti, kas piemērojami nepamatotu maksājumu atgūšanai

1. Ja vien lauksaimniecības nozares tiesību aktos nav paredzēts citādi, par nepamatotiem maksājumiem, kas jāatgūst tāpēc, ka ir pieļauts pārkāpums vai nolaidība, aprēķina procentus par laikposmu no atgūšanas rīkojumā norādītā saņēmējam noteiktā maksājuma termiņa beigām līdz atmaksāšanas vai atskaitījuma datumam. Maksājuma termiņš nedrīkst būt ilgāks par 60 dienām pēc atgūšanas rīkojuma datuma.

2. Piemērojamā procentu likme nekādā ziņā nedrīkst būt zemāka par procentu likmi, kas valsts tiesību aktos paredzēta salīdzināmu nepamatotu izdevumu atgūšanai vai piekritīgo summu iekasēšanai.

28. pants

Atgūšana ar ieskaitu

Neskarot citus noteikumu izpildes pasākumus, kas paredzēti valsts tiesību aktos, dalībvalstis saņēmēja nenokārtoto parādu, kas noteikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, atgūst ar ieskaitu no nākamajiem maksājumiem, kuri jāveic maksājumu aģentūrai, kas ir atbildīga par parāda atgūšanu no minētā saņēmēja.

2. IEDAĻA

Noskaidrošana

29. pants

Gada pārskatu saturs

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 102. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta iii) punktā minētajos gada pārskatos ietver:

- a) piešķirtos ieņēmumus, uz kuriem norādīts minētās regulas 43. pantā;
- b) ELGF izdevumus, kuri apkopoti pa Savienības budžeta pozīcijām un apakšpozīcijām un no kuriem pirms tam ir atskaitīti visi nepamatotie maksājumi, kas finanšu gada beigās nav atgūti un kas nav šā panta f) punktā minētie maksājumi, un arī visi procenti;
- c) ELFLA izdevumus, kas sadalīti pa programmām, pasākumiem un konkrētām ieguldījuma likmēm. Gada izdevumu pārskatā ietver arī informāciju par atgūtajām summām. Kad programma tiek slēgta, no attiecīgā finanšu gada izdevumiem atskaita visus nepamatotos maksājumus, kas nav atgūti un kas nav šā panta f) punktā minētie maksājumi, un arī visus procentus;

- d) tabulu, kurā attēlotas atšķirības sadalījumā pa pozīcijām un apakšpozīcijām vai – ELFLA gadījumā – sadalījumā pa programmām, pasākumiem, konkrētām ieguldījuma likmēm un prioritāšu jomām, t. i., atšķirības starp izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem, kuri deklarēti gada pārskatos, un izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem, kuri par to pašu laikposmu deklarēti šīs regulas 10. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajos dokumentos, ciktāl tas attiecas uz ELGF, un šīs regulas 22. panta 2. punktā minētajos dokumentos, ciktāl tas attiecas uz ELFLA, kopā ar skaidrojumiem par katru atšķirību;
- e) atsevišķi norāda summas, kas jāsedz attiecīgajai dalībvalstij un Savienībai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punkta pirmo daļu un 54. panta 3. punktu;
- f) tabulu, kurā, izmantojot šīs regulas II pielikumā iekļauto paraugu, ir norādīti nepamatotie maksājumi, kuri līdz finanšu gada beigām vēl jāatgūst tāpēc, ka ir pieļauti pārkāpumi Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 ⁽¹⁾ 1. panta 2. punkta nozīmē, un visi sodi, kas paredzēti piemērojamajos lauksaimniecības nozares tiesību aktos, un aprēķinātie procenti;
- g) saskaņā ar šīs regulas III pielikumā noteikto paraugu sagatavotu izrakstu no debitoru virsgrāmatas, kurā uzskaitītas summas, kas jāatgūst un jākreditē ELGF vai ELFLA kontos un kas nav šā panta b), c) un f) punktā minētās summas, un visi sodi un procenti par tām;
- h) kopsavilkumu par intervences darbībām un pārskatu par krājumu apjomu un atrašanās vietu finanšu gada beigās;
- i) apliecinājumu, ka maksājumu aģentūras dokumentos un grāmatvedības uzskaitē tiek glabāta informācija par izdevumiem, piešķirtajiem ieņēmumiem un par katru intervences krājumu pārvietošanas gadījumu;
- j) to neizmantoto/nenoskaidroto kumulēto avansa maksājumu beigu bilanci finanšu gada beigās, kuras dalībvalstis samaksājušas saņēmējiem, ELGF gadījumā – sadalījumā pa pasākumiem un ELFLA gadījumā – sadalījumā pa programmām, pēdējā gadījumā norāda arī finanšu instrumentus. Attiecībā uz finanšu instrumentiem beigu bilancē ietver Komisijas samaksātās summas, kuras dalībvalstis nav nedz izmantojušas maksājumiem galīgajiem saņēmējiem, nedz piesaistījušas garantijas līgumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1303/2013 42. panta 1. punktu.

30. pants

Informācijas nosūtīšana

1. Lai varētu veikt grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantu, katra dalībvalsts nosūta Komisijai:
 - a) gada pārskatos iekļautās ziņas, kas minētas šīs regulas 29. pantā;
 - b) atzinumu un ziņojumus, kurus sagatavojusi sertifikācijas struktūra vai struktūras, kā minēts šīs regulas 5. panta 3. un 4. punktā;
 - c) visu grāmatvedības uzskaites informāciju, kas nepieciešama statistikas un kontroles vajadzībām;
 - d) pārvaldības ticamības deklarāciju, kas minēta šīs regulas 3. pantā.
2. Dokumentus un grāmatvedības informāciju, kas minēta 1. punktā, nosūta Komisijai ne vēlāk kā 15. februārī nākamajā gadā pēc tā finanšu gada beigām, uz kuru tie attiecas. Minētā punkta a), b) un d) apakšpunktā nosauktos dokumentus nosūta vienā eksemplārā kopā ar dokumentu elektronisko versiju, ievērojot formātu un nosacījumus, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar 24. pantu.

⁽¹⁾ Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 23.12.1995., 1. lpp.).

3. Pēc Komisijas lūguma vai pēc dalībvalsts iniciatīvas papildu informāciju attiecībā uz grāmatojumu noskaidrošanu var iesūtīt Komisijai laikposmā, ko noteikusi Komisija, ņemot vērā šādas informācijas iegūšanai nepieciešamā darba apjomu. Šādu informāciju nesapņēmusi, Komisija var veikt grāmatojumu noskaidrošanu, pamatojoties uz tās rīcībā esošo informāciju.

4. Pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija var akceptēt lūgumu par novēlotu informācijas iesniegšanu, ja šis lūgums tai ir iesūtīts pirms iesniegšanas termiņa beigām.

31. pants

Grāmatvedības informācijas forma un saturs

1. Šīs regulas 30. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētās grāmatvedības informācijas formu un saturu, un veidu, kādā tā nosūtāma Komisijai, nosaka saskaņā ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 991/2013 ⁽¹⁾.

2. Komisija grāmatvedības informāciju izmanto tikai šādiem mērķiem:

a) lai izpildītu savas funkcijas saistībā ar grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013;

b) lai uzraudzītu attīstību un sagatavotu prognozes lauksaimniecības nozarē.

Eiropas Revīzijas palātai un Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) ir pieeja minētajai informācijai pienākumu pildīšanas nolūkā.

3. Visi personas dati, kas iekļauti savāktajā grāmatvedības informācijā, tiek apstrādāti tikai 2. punktā norādītajiem mērķiem. Konkrēti, ja Komisija grāmatvedības informāciju izmanto 2. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētajiem mērķiem, Komisija padara šādus datus anonīmus un apstrādā tos tikai agregētā formā.

4. Attiecīgās personas visus jautājumus par savu personas datu apstrādi adresē Komisijai, kā noteikts IV pielikumā.

5. Komisija nodrošina grāmatvedības informācijas konfidencialitāti un drošību.

32. pants

Grāmatvedības informācijas saglabāšana

1. Apliecinātos dokumentus par finansētajiem izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem, kas jāiekasē ELGF, glabā Komisijai pieejamus vismaz trīs gadus pēc tā gada, kurā Komisija veic attiecīgā finanšu gada grāmatojumu noskaidrošanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantu.

2. Apliecinātos dokumentus par finansētajiem izdevumiem un piešķirtajiem ieņēmumiem, kas jāiekasē ELFLA, glabā Komisijai pieejamus vismaz trīs gadus pēc tā gada, kurā maksājumu aģentūra ir veikusi pēdējo maksājumu.

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 15. oktobra Īstenošanas regula (ES) Nr. 991/2013, ar ko nosaka tās grāmatvedības informācijas formu un saturu, kura jāiesniedz Komisijai ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanas mērķiem, kā arī kontroles un prognozēšanas mērķiem (OV L 275, 16.10.2013., 7. lpp.).

3. Pārkāpumu vai nolaidības gadījumā 1. un 2. punktā minētos apliecinātos dokumentus glabā Komisijai pieejamus vismaz trīs gadus pēc tā gada, kurā summas ir pilnībā atgūtas no saņēmēja un kreditētas fondu kontos vai kurā ir noteiktas neatgūšanas finansiālās sekas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punktu.

4. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā paredzētās atbilstīguma noskaidrošanas procedūras gadījumā šā panta 1. un 2. punktā minētos apliecinātos dokumentus glabā Komisijai pieejamus vismaz vienu gadu pēc tā gada, kurā šī procedūra tika pabeigta, vai – ja lēmums par atbilstīgumu tiek izskatīts Eiropas Savienības Tiesā – vismaz vienu gadu pēc tā gada, kurā attiecīgā tiesvedība pabeigta.

5. Apliecinātos dokumentus, kas minēti 1.–4. punktā, glabā Komisijai pieejamus papīra formā, elektroniskā formā un/vai abās formās.

Dokumentus drīkst glabāt tikai elektroniskā formā, ja attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos ir atļauts valsts tiesvedībā izmantot elektroniskus dokumentus kā pierādījumu par pamatā esošajiem darījumiem.

Ja dokumentus glabā tikai elektroniskā formā, sistēma, ko lieto šim nolūkam, atbilst Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 I pielikuma 3. iedaļas B punktam.

33. pants

Finanšu grāmatojumu noskaidrošana

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantā minētajā Komisijas lēmumā par grāmatojumu noskaidrošanu nosaka katrā dalībvalstī attiecīgajā finanšu gadā radušos izdevumu summas, kuras atzīst par summām, ko pieprasa segt no fondiem, pamatojoties uz šīs regulas 29. pantā minētajiem pārskatiem, un maksājumu samazinājumus un apturēšanu uz laiku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 41. pantu.

Lēmumā nosaka arī summas, kas jāsedz Savienībai un attiecīgajai dalībvalstij saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 54. panta 2. punktu.

Attiecībā uz ELFLA summu, kas noteikta lēmumā par grāmatojumu noskaidrošanu, ietilpst līdzekļi, ko attiecīgā dalībvalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 56. panta otro daļu pēc pārdalīšanas var izmantot atkārtoti.

2. Attiecībā uz ELGF summu, kas saskaņā ar lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu ir atgūstama no katras dalībvalsts vai izmaksājama tai, nosaka, attiecīgā finanšu gada mēneša maksājumus atskaitot no izdevumiem, kas saskaņā ar 1. punktu atzīti attiecībā uz to pašu gadu. Komisija minēto summu atskaita no mēneša maksājuma, kas attiecas uz izdevumiem, kuri veikti otrajā mēnesī pēc lēmuma par grāmatojumu noskaidrošanu, vai pieskaita minētajam maksājumam.

Attiecībā uz ELFLA summu, kas saskaņā ar lēmumu par grāmatojumu noskaidrošanu ir atgūstama no katras dalībvalsts vai izmaksājama tai, nosaka, attiecīgajā finanšu gadā veiktos starpposma maksājumus atskaitot no izdevumiem, kas saskaņā ar 1. punktu atzīti attiecībā uz to pašu gadu.

Komisija minēto summu atskaita no pirmā maksājuma vai arī pieskaita pirmajam maksājumam, par kuru dalībvalsts ir iesniegusi izdevumu deklarāciju pēc tam, kad ir pieņemts lēmums atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 51. pantam.

3. Komisija ne vēlāk kā 30. aprīlī pēc finanšu gada beigām nosūta attiecīgajai dalībvalstij tās veikto iesniegtās informācijas pārbaūžu rezultātus, kā arī tās ierosinātos grozījumus.

4. Ja uz attiecīgo dalībvalsti attiecināmu iemeslu dēļ Komisija nespēj veikt dalībvalsts grāmatojumu noskaidrošanu līdz nākamā gada 31. maijam, Komisija paziņo dalībvalstij par papildu izmeklēšanu, ko tā ierosina veikt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 47. pantu.

5. Šā panta 1.–4. punktu *mutatis mutandis* piemēro piešķirtajiem ieņēmumiem Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta nozīmē.

34. pants

Atbilstīguma noskaidrošana

1. Lai noteiktu, kādas summas ir jāizslēdz no Savienības finansējuma, ja tiek konstatēts, ka izdevumi nav radušies saskaņā ar Savienības noteikumiem, Komisija izmanto savus konstatējumus un ņem vērā dalībvalstu sniegto informāciju ar nosacījumu, ka tās informāciju ir sniegušas termiņos, kurus Komisija noteikusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu veiktās atbilstīguma noskaidrošanas procedūras satvarā, un atbilstīgi šim pantam.

2. Ja izmeklēšanas rezultātā Komisija uzskata, ka izdevumi nav veikti saskaņā ar Savienības noteikumiem, tā paziņo attiecīgajai dalībvalstij savus konstatējumus, norāda korektīvos pasākumus, kas vajadzīgi, lai turpmāk nodrošinātu atbilstību minētajiem noteikumiem, un nosaka finanšu korekcijas provizorisko apjomu, kuru tā šajā procedūras posmā uzskata par saviem konstatējumiem atbilstošu. Minētajā paziņojumā paredz arī divpusēju sanākumi četros mēnešos pēc dalībvalstij noteiktā atbildes sniegšanas termiņa beigām. Paziņojumā iekļauj atsauci uz šo pantu.

Dalībvalstis sniedz atbildi divos mēnešos pēc paziņojuma saņemšanas. Atbildē dalībvalstij jo īpaši ir iespēja:

- a) parādīt Komisijai, ka faktiskais neatbilstības vai fondiem radītā riska apmērs ir mazāks, nekā to norādījusi Komisija;
- b) informēt Komisiju par korektīvajiem pasākumiem, ko dalībvalsts veikusi, lai nodrošinātu atbilstību Savienības noteikumiem, un par to faktisko īstenošanas datumu.

Pamatotos gadījumos Komisija pēc pamatota dalībvalsts lūguma var atļaut pagarināt divu mēnešu laikposmu ne vairāk kā par diviem mēnešiem. Lūgumu adresē Komisijai pirms minētā laikposma beigām.

Ja dalībvalsts uzskata, ka divpusēja sanāksme nav vajadzīga, tā savā atbildē uz iepriekš minēto paziņojumu attiecīgi informē Komisiju.

3. Divpusējā sanāksmē abas puses cenšas vienoties par veicamajiem pasākumiem, kā arī par pārkāpuma smaguma un Savienības budžetam radītā finansiālā zaudējuma novērtējumu.

Komisija 30 darbdienu laikā pēc divpusējās sanāksmes sagatavo protokolu un nosūta to dalībvalstij. Dalībvalsts 15 darbdienu laikā pēc protokola saņemšanas var nosūtīt Komisijai savas piezīmes.

Komisija sešu mēnešu laikā pēc divpusējās sanāksmes protokola nosūtīšanas oficiāli paziņo savus secinājumus dalībvalstij, pamatojoties uz informāciju, kas saņemta atbilstīguma noskaidrošanas procedūras satvarā. Minētajā paziņojumā novērtē izdevumus, kuri jāizslēdz no Savienības finansējuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu un Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 12. pantu. Paziņojumā ietver atsauci uz šīs regulas 40. panta 1. punktu.

4. Ja dalībvalsts ir izmantojusi 40. pantā minēto samierināšanas procedūru, Komisija paziņo dalībvalstij savus secinājumus ne vēlāk kā sešus mēnešus pēc:

- a) samierināšanas struktūras ziņojuma saņemšanas; vai
- b) papildu informācijas saņemšanas no dalībvalsts 40. panta 3. punkta otrajā daļā minētajā termiņā ar nosacījumu, ka ir ievēroti šā panta 6. punktā minētie nosacījumi.

5. Lai piemērotu 3. un 4. punktu attiecīgajos laikposmos, Komisijai ir pieejama visa informācija, kas attiecas uz konkrēto procedūras posmu. Ja Komisija uzskata, ka tai trūkst informācijas, tā jebkurā laikā 3. un 4. punktā noteiktajos laikposmos var:

- a) pieprasīt dalībvalstij papildu informāciju, dalībvalsts uz pieprasījumu atbild divos mēnešos pēc šāda paziņojuma saņemšanas; un/vai
- b) informēt dalībvalsti par savu nodomu veikt papildu revīzijas apmeklējumu, lai veiktu nepieciešamās pārbaudes.

Tādā gadījumā 3. un 4. punktā minētie laikposmi atkal sākas tad, kad Komisija saņem pieprasīto papildu informāciju, vai no papildu revīzijas apmeklējuma pēdējās dienas.

6. Novērtējot izdevumus, kas jāizslēdz no Savienības finansējuma, informāciju, kuru dalībvalsts nosūtījusi pēc 3. punkta otrajā daļā minētā Komisijas oficiālā paziņojuma, var ņemt vērā tikai tad:

- a) ja tas ir vajadzīgs, lai Savienības budžetam radītais finansiālais kaitējums netiktu novērtēts daudz par augstu; un
- b) ja novēlotu informācijas iesniegšanu pienācīgi pamato ārēji faktori un tā nekavē Komisiju laikus pieņemt lēmumu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantam.

7. Komisija pēc savu secinājumu nosūtīšanas dalībvalstīm saskaņā ar šīs regulas 34. panta 3. vai 4. punktu vajadzības gadījumā pieņem vienu vai vairākus lēmumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu, lai izslēgtu no Savienības finansējuma izdevumus, kas veikti, neievērojot Savienības noteikumus. Komisija var veikt secīgas atbilstīguma noskaidrošanas procedūras līdz brīdim, kad dalībvalsts ir faktiski īstenojusi korektīvos pasākumus.

8. Attiecībā uz ELGF atskaitījumus no Savienības finansējuma Komisija veic no mēneša maksājumiem, kas saistīti ar izdevumiem, kuri veikti otrajā mēnesī pēc Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā minētā lēmuma pieņemšanas.

Attiecībā uz ELFLA atskaitījumus no Savienības finansējuma Komisija veic no maksājuma, par kuru dalībvalsts ir iesniegusi izdevumu deklarāciju pēc tam, kad ir pieņemts lēmums atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantam.

Tomēr pēc dalībvalsts lūguma un pēc apspriešanās ar Lauksaimniecības fondu komiteju Komisija var pieņemt lēmumu, ar ko nosaka citu datumu atskaitījumiem vai atļauj veikt atmaksājumu pa daļām, ja to pamato to atskaitījumu būtiskums, kuri iekļauti īstenošanas aktā, kas pieņemts uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. panta pamata.

9. Pienācīgi pamatotos gadījumos, kas jāpaziņo attiecīgajai dalībvalstij, Komisija 3. un 4. punktā noteiktos laikposmus var pagarināt.

10. Šā panta 1.–9. punktu *mutatis mutandis* piemēro piešķirtajiem ieņēmumiem Regulas (ES) Nr. 1306/2013 43. panta nozīmē.

35. pants

Lēmums neuzsākt vai neveikt atbilstīguma noskaidrošanas izmeklēšanu

1. Komisija var nolemt neuzsākt vai neveikt atbilstīguma noskaidrošanas izmeklēšanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu, ja tā uzskata, ka 34. panta 2. punktā minētajā izmeklēšanā konstatētās neatbilstības iespējamā finanšu korekcija nepārsniegs EUR 50 000 un 2 % no attiecīgajiem izdevumiem vai atgūstamajām summām.

2. Ja Komisija samazina mēneša maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 41. panta 1. punktu, tā var nolemt neuzsākt vai neveikt atbilstīguma noskaidrošanas izmeklēšanu saskaņā ar minētās regulas 52. pantu, ja attiecīgā dalībvalsts nav izteikusi iebildumu pret šā punkta piemērošanu minētās regulas 41. panta 1. punktā paredzētās procedūras satvarā.

36. pants

Samierināšanas struktūra

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantā paredzētās atbilstīguma noskaidrošanas procedūras nolūkā izveido samierināšanas struktūru. Tās uzdevumi ir šādi:

- a) izskatīt visas lietas, ko tai nodevusi dalībvalsts, kura saņēmusi oficiālu paziņojumu no Komisijas saskaņā ar šīs regulas 34. panta 3. punkta otro daļu, tostarp to izdevumu novērtējumu, kurus Komisija ir paredzējusi izslēgt no Savienības finansējuma;
- b) censties samierināt Komisijas un attiecīgās dalībvalsts atšķirīgās nostājas;
- c) izskatīšanas beigās sagatavot ziņojumu par samierināšanas centieni rezultātiem, izdarot piezīmes, kuras tā uzskata par noderīgām, ja visi vai daži strīdīgie punkti paliek neatrisināti.

37. pants

Samierināšanas struktūras sastāvs

1. Samierināšanas struktūras sastāvā ir vismaz pieci locekļi, kurus izraugās no to personu vidus, kas ir autoritātes un garantē pilnīgu neatkarību un augstu kvalifikāciju kopējās lauksaimniecības politikas, tostarp lauku attīstības, finansēšanas vai finanšu revīzijas prakses jautājumos.

Šīs personas ir dažādu dalībvalstu valstspiederīgie.

2. Struktūras priekšsēdētāju, locekļus un locekļu aizstājējus pēc apspriešanās ar Lauksaimniecības fondu komiteju ieceļ Komisija uz sākotnējo pilnvaru termiņu, kas ir trīs gadi.

Pilnvaru termiņu katru reizi var pagarināt tikai par vienu gadu pēc Lauksaimniecības fondu komitejas informēšanas. Taču, ja ieceļamais priekšsēdētājs jau ir samierināšanas struktūras loceklis, viņa sākotnējais pilnvaru termiņš priekšsēdētāja amatā ir trīs gadi.

Struktūras priekšsēdētāja, locekļu un locekļu aizstājēju vārdus publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā.

3. Samierināšanas struktūras locekļi saņem atlīdzību atkarībā no laika, kas tiem bijis jāvelta attiecīgajam uzdevumam. Izmaksas kompensē saskaņā ar noteikumiem, kuri ir spēkā attiecībā uz Komisijas personālu.

4. Pēc pilnvaru termiņa beigām priekšsēdētājs un locekļi paliek amatā līdz viņu aizstāšanai vai atkārtotai iecelšanai amatā.

5. Pēc apspriešanās ar Lauksaimniecības fondu komiteju Komisija var pārtraukt pilnvaru termiņu struktūras locekļiem, kuri vairs neatbilst nosacījumiem savu uzdevumu veikšanai samierināšanas struktūrā vai jebkāda iemesla dēļ uz nenoteiktu laiku nav pieejami.

Tādā gadījumā attiecīgo locekli uz minētā locekļa atlikušo amata pilnvaru laiku aizstāj ar locekļa aizstājēju pēc Lauksaimniecības fondu komitejas informēšanas.

Ja priekšsēdētāja pilnvaru termiņš tiek izbeigts, Komisija pēc apspriešanās ar Lauksaimniecības fondu komiteju iecel struktūras locekli, kuram jāpilda priekšsēdētāja pienākumi atlikušajā pilnvaru laikā.

38. pants

Samierināšanas struktūras neatkarība

1. Samierināšanas struktūras locekļi veic pienākumus pilnīgi neatkarīgi, ne pieprasot, ne pieņemot Komisijas, kādas valdības vai struktūras norādījumus.

Ja locekļi iepriekšējā amatā ir bijuši personīgi iesaistīti izskatāmajā jautājumā, tie nepiedalās samierināšanas struktūras darbā un neparaksta ziņojumu.

2. Neskarot Līguma 287. pantu, locekļi neizpauž nekādu informāciju, ko tie ieguvuši, strādājot samierināšanas struktūrā. Šāda informācija ir konfidenciāla, un uz to attiecas dienesta noslēpuma ievērošanas pienākums.

39. pants

Darba organizācija

1. Samierināšanas struktūra tiekas Komisijas galvenajā mītnē. Priekšsēdētājs sagatavo un organizē darbu. Neskarot 37. panta 5. punkta pirmo daļu, priekšsēdētāja prombūtnē priekšsēdētāja funkcijas veic vecākais struktūras loceklis.

Samierināšanas struktūras sekretariāta funkcijas nodrošina Komisija.

2. Neskarot 38. panta 1. punkta otro daļu, ziņojumus pieņem ar klātesošo locekļu absolūtu balsu vairākumu, vajadzīgais apspriedes kvorums ir trīs locekļi.

Ziņojumus paraksta priekšsēdētājs un locekļi, kuri piedalījušies apspriedē. Tos līdzparaksta sekretariāts.

40. pants

Samierināšanas procedūra

1. Dalībvalsts 30 darb dienās no brīža, kad tā saņēmusi 34. panta 3. punkta otrajā daļā minēto Komisijas oficiālo paziņojumu, var nodot lietu izskatīšanai samierināšanas struktūrā, nosūtot samierināšanas struktūras sekretariātam pamatotu lūgumu par samierināšanu.

Procedūru, kas jāievēro, un sekretariāta adresi dalībvalstīm paziņo ar Lauksaimniecības fondu komitejas starpniecību.

2. Samierināšanas lūgums ir pieņemams tikai tad, ja summa, ko paredzēts izslēgt no Savienības finansējuma saskaņā ar Komisijas paziņojumu, vai nu:

a) pārsniedz 1 miljonu euro;

vai

b) ir vismaz 25 % no dalībvalsts kopējiem gada izdevumiem attiecīgajās budžeta pozīcijās.

Turklāt, ja iepriekš notikušajās diskusijās dalībvalsts ir apgalvojusi un pierādījusi, ka tas ir jautājums, kas saistīts ar Savienības noteikumu piemērošanas principu, samierināšanas struktūras priekšsēdētājs var pasludināt, ka samierināšanas lūgums ir pieņemams. Taču šāds lūgums nav pieņemams, ja tas ir saistīts vienīgi ar juridisko interpretāciju.

3. Samierināšanas struktūra veic izmeklēšanu, cik neformāli un ātri vien tas ir iespējams, pamatojoties tikai uz pierādījumiem, kuri Komisijai ir pieejami laikā, kad tiek nosūtīti oficiālie secinājumi saskaņā ar 34. panta 3. punktu, un pienācīgi uzklusot Komisiju un attiecīgās valsts iestādes.

Tomēr, ja dalībvalsts uzskata, ka līdz ar samierināšanas lūgumu ir jāiesniedz informācija, kas vēl nav nosūtīta Komisijai, samierināšanas struktūra var aicināt Komisiju novērtēt minēto jauno informāciju, taču tikai tādā gadījumā, ja ir izpildīti 34. panta 6. punktā paredzētie nosacījumi. Informāciju nosūta Komisijai ne vēlāk kā divus mēnešus pēc 36. panta c) punktā minētā ziņojuma nosūtīšanas.

4. Ja samierināšanas struktūra četros mēnešos pēc lietas nodošanas tai nespēj saskaņot Komisijas un dalībvalsts atšķirīgās nostājas, samierināšanas procedūru uzskata par neveiksmīgu.

Ziņojumā, kas minēts 36. panta c) punktā, norāda iemeslus, kāpēc nostājas nevarēja saskaņot. Tajā norāda, vai izskatīšanas laikā tika panākta kāda daļēja vienošanās un vai samierināšanas struktūra aicina Komisiju novērtēt jaunu informāciju saskaņā ar 3. punkta otro daļu.

Ziņojumu nosūta:

a) attiecīgajai dalībvalstij;

b) Komisijai, lai tā pārbaudītu ziņojumu pirms secinājumu nosūtīšanas dalībvalstij;

c) citām dalībvalstīm Lauksaimniecības fondu komitejas satvarā.

IV NODAĻA

NOTEIKUMI PAR PĀRBAUDĒM

1. IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

41. pants

Uz vietas veicamo pārbaužu samazināšana

1. Dalībvalstis var nolemt samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 59. panta 5. punktu, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

- a) saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. pantu izveidotā sertifikācijas struktūra ir sniegusi atzinumu, ar ko apstiprina, ka iekšējās kontroles sistēma darbojas pareizi un ka ar attiecīgo datu kopu saistīto kļūdu īpatsvars vismaz divus secīgus finanšu gadus pirms gada, kurā plānots piemērot samazināto pārbaudes intensitāti, nav pārsniedzis būtiskuma sliekšni 2,0 % apmērā;
- b) Komisija nav informējusi attiecīgo dalībvalsti par to, ka tā nevar akceptēt šā punkta a) apakšpunktā minēto atzinumu, ko sertifikācijas struktūra sniegusi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 9. panta kontekstā; un
- c) Komisija:
 - i) nav informējusi attiecīgo dalībvalsti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu par attiecīgās individuālā atbalsta shēmas vai pasākuma kontroles sistēmas trūkumiem; vai
 - ii) šīs regulas 34. panta piemērošanas satvarā ir apmierināta ar attiecīgās dalībvalsts veiktajiem korektīvajiem pasākumiem, ja minētā dalībvalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 52. pantu ir tikusi informēta par attiecīgās individuālā atbalsta shēmas vai pasākuma kontroles sistēmas trūkumiem, un par to ir attiecīgi informējusi dalībvalsti.

2. Dalībvalstis var nolemt samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, ievērojot daudzumus un attiecīgā gadījumā papildu nosacījumus, kas izklāstīti nozares tiesību aktos.

Dalībvalstis informē Komisiju par savu lēmumu samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu tūlīt pēc tā pieņemšanas. Šajā informācijā norāda:

- a) attiecīgo atbalsta shēmu vai pasākumu;
- b) laikposmu, kurā piemēro uz vietas veicamo pārbaužu samazināto minimālo daudzumu;
- c) uz vietas veicamo pārbaužu samazināto minimālo daudzumu, kas jāpiemēro.

3. Ja vairs nav izpildīts kāds no 1. punktā noteiktajiem kumulatīvajiem nosacījumiem vai kāds nozares tiesību aktos paredzēts papildu nosacījums, dalībvalsts tūlīt atsauc savu lēmumu samazināt uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu un no nākamā pieprasījumu gada piemēro uz vietas veicamo pārbaužu minimālo daudzumu, kas noteikts lauksaimniecības nozares tiesību aktos.

2. IEDAĻA

Darījumu rūpīgās pārbaudes

42. pants

Dalībvalstu veiktās rūpīgās pārbaudes

1. Komercdokumentu sistemātiskas rūpīgās pārbaudes, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 80. panta 1. punktā, katrā rūpīgo pārbažu laikposmā, kurš minēts šā panta 4. punktā, aptver tādu uzņēmumu skaitu, kas atbilst ne mazāk kā pusei uzņēmumu, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ELGF finansēšanas sistēmā tajā ELGF finanšu gadā, kas ir pirms attiecīgā rūpīgo pārbažu laikposma sākuma, ir pārsniegusi EUR 150 000.

2. Attiecībā uz katru rūpīgo pārbažu laikposmu dalībvalstis, neskarot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 80. panta 1. punktā noteiktos pienākumus, atlasa rūpīgi pārbaudāmos uzņēmumus, pamatojoties uz visu to pasākumu riska analīzi, kuriem tā ir praktiski iespējama. Vismaz sešus mēnešus pirms rūpīgo pārbažu laikposma sākuma dalībvalstis iesniedz Komisijai priekšlikumus par riska analīzes izmantošanu. Priekšlikumos ietver visu attiecīgo informāciju par pieeju, paņēmieniem un datiem, ko izmanto analīzei, un kritērijus un veicamo pārbažu paredzamo īstenošanas metodi. Priekšlikumu sagatavo saskaņā ar šīs regulas V pielikumu. Katra dalībvalsts ņem vērā Komisijas piezīmes par riska analīzes priekšlikumu, kuras tiek sniegtas astoņu nedēļu laikā pēc tā saņemšanas.

3. Attiecībā uz pasākumiem, kuriem riska analīzes izmantošanu dalībvalsts uzskata par praktiski neiespējamu, ir obligāti jāveic rūpīgās pārbaudes uzņēmumos, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ELGF finansēšanas sistēmā ir pārsniegusi EUR 350 000 un kuri kādā no diviem iepriekšējiem rūpīgo pārbažu laikposmiem nav pārbaudīti saskaņā ar šo regulu un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu.

4. Rūpīgo pārbažu laikposms ilgst no 1. jūlija līdz nākamā gada 30. jūnijam. Rūpīgās pārbaudes tiek veiktas par vismaz 12 mēnešu laikposmu, kas beidzas iepriekšējā rūpīgo pārbažu laikposmā; to var pagarināt par laikposmiem, kas jānosaka dalībvalstij un var būt pirms vai pēc minētā 12 mēnešu laikposma.

43. pants

Pieklūve komercdokumentiem

Uzņēmumi glabā komercdokumentus vismaz trīs gadus, sākot no tā gada beigām, kurā tie sagatavoti. Dalībvalstis šo dokumentu glabāšanai var noteikt ilgāku laikposmu.

44. pants

Kopīgi pasākumi

Komisija, rīkojoties pēc savas iniciatīvas vai pamatojoties uz dalībvalsts priekšlikumu un vienojoties ar attiecīgajām dalībvalstīm, var nolemt koordinēt kopīgus pasākumus, kas ietver divu vai vairāku dalībvalstu savstarpēju palīdzību, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 1. punktā.

45. pants

Savstarpēja palīdzība

1. Pirmajos trīs mēnešos pēc tā ELGF finanšu gada beigām, uz kuru attiecas maksājums, dalībvalstis nosūta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 1. punktā minēto uzņēmumu sarakstu katrai dalībvalstij, kurā attiecīgais uzņēmums veic uzņēmējdarbību. Sarakstā iekļauj visas ziņas, kas vajadzīgas, lai saņēmēja dalībvalsts varētu identificēt uzņēmumus un izpildīt savus rūpīgās pārbaudes pienākumus. Saņēmēja dalībvalsts ir atbildīga par šādu uzņēmumu rūpīgo pārbaudi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 80. pantu. Katra saraksta kopiju nosūta Komisijai.

Dalībvalsts, kas saņem vai veic maksājumu, var lūgt dalībvalstij, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, rūpīgi pārbaudīt dažus minētajā sarakstā iekļautos uzņēmumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 80. pantu, norādot šāda pieprasījuma pamatojumu un jo īpaši ar to saistītos riskus.

Dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, pienācīgi ņem vērā ar uzņēmumu saistītos riskus, kurus dara zināmus pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts.

Dalībvalsts, kas saņēmusi pieprasījumu, informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par pieprasījuma izpildes virzību. Kad tiek veikta sarakstā iekļauta uzņēmuma rūpīgā pārbaude, pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts, kas veikusi rūpīgo pārbaudi, informē pieprasījuma iesniedzēju dalībvalsti par attiecīgās rūpīgās pārbaudes rezultātiem vēlākais trīs mēnešos pēc rūpīgo pārbaūžu laikposma beigām.

Pārskatu par šādiem pieprasījumiem nosūta Komisijai reizi ceturksnī viena mēneša laikā pēc katra ceturkšņa beigām. Komisija var prasīt, lai tiktu iesniegtas atsevišķu pieprasījumu kopijas.

Pirmajā daļā minēto uzņēmumu sarakstu sagatavo saskaņā ar VI pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

2. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 2. punktā minēto uzņēmumu sarakstu sagatavo saskaņā ar šīs regulas VII pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

3. Dalībvalsts pieprasījumu veikt citas dalībvalsts uzņēmuma rūpīgo pārbaudi, kā minēts 1. punkta otrajā daļā un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 3. punktā, sagatavo saskaņā ar šīs regulas VIII pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

4. Informāciju par to rūpīgo pārbaūžu rezultātiem, kas minētas 1. punkta otrajā daļā un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 3. punktā, sagatavo saskaņā ar šīs regulas IX pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

5. Pārskatu par pieprasījumiem, kas minēts 1. punkta piektajā daļā un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 3. punktā, arī par rūpīgo pārbaūžu rezultātiem, sagatavo saskaņā ar šīs regulas X pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

6. Informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 1. punktu, nosūta elektroniski Īstenošanas regulas (ES) Nr. 991/2013 II pielikuma 2. iedaļā paredzētajā formātā.

46. pants

Gada programmas un ziņojumi

1. Rūpīgo pārbaūžu gada programmu, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 84. pantā, sagatavo saskaņā ar šīs regulas XI pielikumā iekļauto veidlapas paraugu.

2. Gada ziņojumā, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punktā, izklāsta pieredzētās grūtības un to pārvarēšanai veiktos pasākumus un vajadzības gadījumā sniedz ieteikumus par uzlabojumiem.

Tajā ietver detalizētu informāciju par katru Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļas piemērošanas aspektu, kas minēts šīs regulas XII pielikumā, un tos izklāsta skaidri noteiktās iedaļās atbilstoši minētajā pielikumā norādītajām sadaļām.

3. Informāciju, kas jāiesniedz saskaņā ar šo pantu un 45. pantu, var iesūtīt papīra formā vai elektroniskā formā, tādā formātā, par ko jāvienojas sūtītājam un saņēmējam.

4. Komisija gūto progresu katru gadu izvērtē savā gada finanšu pārskatā par fondu vadību, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 109. pantā.

47. pants

Īpašie dienesti

1. Īpašie dienesti, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1306/2013 85. pantā, papildus minētajā pantā noteiktajiem uzdevumiem ir atbildīgi par:

- a) to valsts amatpersonu mācībām, kuras ir atbildīgas par šajā iedaļā minēto rūpīgo pārbaudzi veikšanu, lai dotu tām iespēju iegūt pietiekamas zināšanas savu pienākumu veikšanai;
- b) rūpīgo pārbaudzi ziņojumu un jebkuru citu tādu dokumentu pārvaldību, kuri saistīti ar veiktajām rūpīgajām pārbaudēm, kuras paredzētas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā un veiktas saskaņā ar to;
- c) Regulas (ES) Nr. 1306/2013 84. pantā minēto programmu un tās pašas regulas 86. panta 1. punktā minēto ziņojumu sagatavošanu un nosūtīšanu.

2. Dalībvalstis piešķir īpašajiem dienestiem visas pilnvaras, kas tiem vajadzīgas 1. punktā minēto uzdevumu izpildei.

Tajos darbos pietiekami daudz amatpersonu, kuras ir pienācīgi apmācītas minēto uzdevumu veikšanai.

3. Dalībvalstij, kurā pārbaudāmo uzņēmumu minimālais skaits nepārsniedz 10 uzņēmumu, īpašs dienests nav jāveido.

V NODAĻA

NODROŠINĀJUMS

1. IEDAĻA

Darbības joma, informācijas tehnoloģijas, nepārvarama vara

48. pants

Darbības joma

Šo nodaļu piemēro visos gadījumos, kad lauksaimniecības nozares tiesību aktos paredzēta prasība iesniegt nodrošinājumu, neatkarīgi no tā, vai lietots tieši termins "nodrošinājums".

Šo nodaļu nepiemēro nodrošinājumam, ko iesniedz, lai nodrošinātu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ minēto importa un eksporta nodokļu maksājumu.

49. pants

E-pārvaldība

Paziņojumus, dokumentus un nodrošinājumu var sagatavot, apstrādāt un pārvaldīt, izmantojot informācijas tehnoloģijas (IT) ar nosacījumu, ka piemērojamās sistēmas tiek pārvaldītas saskaņā ar oficiāli apstiprinātiem kvalitātes un drošības protokoliem, kas ir piemēroti šīm sistēmām.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp.).

Ja kompetentās iestādes IT sistēmu atšķirību dēļ nevar piekļūt prasītajiem dokumentiem verifikācijas vajadzībām, minētos dokumentus izdrukā un to īstumu apstiprina iestāde, kuras kompetencē ir minēto IT sistēmu pārvaldība ("izdevējiestāde"), vai iestāde, kuras kompetencē ir dokumentu kopiju apstiprināšana.

Šādas izdrukas var aizstāt ar elektronisku ziņojumu apmaiņu starp izdevējiestādi un atbalsta saņēmēju vai kompetento iestādi ar nosacījumu, ka izdevējiestāde iesniedz oficiāli apstiprinātu sertifikācijas protokolu, ar kuru garantē ziņojuma īstumu.

50. pants

Nepārvaramas varas termiņi

1. Šo pantu piemēro, ja uz to ir atsauce konkrētā regulā.
2. Pieprasījumu atzīt nepārvaramas varas gadījumu nevar pieņemt, ja kompetentā iestāde to ir saņēmusi vairāk nekā 30 kalendārās dienas:
 - a) pēc dienas, kurā kompetentā iestāde ir informējusi tirgus dalībnieku par to, ka ir konstatēta attiecīgā pienākuma neizpilde Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 23. panta 2. punkta nozīmē, ir beidzies attiecīgā pienākuma izpildes termiņš, kā minēts tās pašas regulas 23. panta 3. punktā, vai termiņš, līdz kuram jāiesniedz attiecīgā pienākuma izpildes apliecinājums, kā minēts tās pašas regulas 23. panta 4. punktā;
 - b) pēc piedāvājumu iesniegšanas termiņa trešā valstī, ja piedāvājums ir saistīts ar iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātiem eksporta kompensācijai.
3. Tirgus dalībnieki 181 kalendārās dienas laikā pēc tā laikposma beigām, kurā bija pilnībā jāizpilda pienākums, iesniedz kompetentajai iestādei pieņemamu pierādījumu par apstākļiem, kuri, viņuprāt, ir nepārvaramas varas gadījums. Tirgus dalībniekiem var piešķirt papildu laiku, ja tie minētajā termiņā nevar iesniegt pierādījumu, neraugoties uz pienācīgu rūpību, ar kādu tie centušies pierādījumu iegūt un nosūtīt.
4. Dalībvalstis paziņo Komisijai par nepārvaramas varas gadījumiem, kurus tās ir atzinušas, un sniedz attiecīgu informāciju par katru gadījumu.

2. IEDAĻA

Nodrošinājuma veids

51. pants

Veids

1. Nodrošinājumu var iesniegt:
 - a) kā naudas depozītu, kas minēts Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 19. panta 2. un 3. punktā; un/vai
 - b) norādot garantijas sniedzēju saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 907/2014 21. pantu.
2. Pēc kompetentās iestādes ieskatiem nodrošinājumu var iesniegt:
 - a) iekļājot naudas depozītus bankā;
 - b) iekļājot atzītus prasījumus pret publisku iestādi vai publiskiem fondiem, kuriem pienācis maksājuma termiņš un pret kuriem nevienam citam prasījumam nav prioritātes tiesību; un/vai

c) iekļājot attiecīgajā dalībvalstī tirgojamu nodrošinājumu, ja to izdevusi vai par to galvojusi minētā dalībvalsts.

3. Kompetentā iestāde var izvirzīt papildu nosacījumus 2. punktā uzskaitīto nodrošinājuma veidu pieņemšanai.

52. pants

Tirgojams nodrošinājums

1. Tāda nodrošinājuma pārdošanas vērtība, kas iekļāts saskaņā ar 51. panta 2. punkta c) apakšpunktu, nodrošinājuma iesniegšanas brīdī ir vismaz 115 % no prasītā nodrošinājuma vērtības.

2. Kompetentā iestāde var pieņemt nodrošinājumu, kas minēts 51. panta 2. punkta c) apakšpunktā, vienīgi tad, ja persona, kas to piedāvā, rakstiski apņemas vai nu iesniegt papildu nodrošinājumu, vai aizstāt sākotnējo nodrošinājumu, ja attiecīgā nodrošinājuma pārdošanas vērtība ilgāk nekā trīs mēnešus ir bijusi mazāka nekā 105 % no vajadzīgās nodrošinājuma vērtības. Minētā rakstiskā apņemšanās nav vajadzīga, ja tas jau ir paredzēts attiecīgās valsts tiesību aktos. Kompetentā iestāde regulāri pārskata minētā nodrošinājuma vērtību.

3. Kompetentā iestāde novērtē 51. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā nodrošinājuma pārdošanas vērtību, ņemot vērā ar pārdošanu saistītās izmaksas.

4. Nodrošinājuma pārdošanas vērtību novērtē, izmantojot pēdējo pieejamo kotāciju.

5. Persona, kas iesniedz šo nodrošinājumu, pēc kompetentās iestādes pieprasījuma iesniedz pierādījumus par tā pārdošanas vērtību.

53. pants

Aizstāšana un piesaistīšana

1. Jebkuru nodrošinājumu var aizstāt ar citu.

Tomēr turpmāk minētajos gadījumos ir vajadzīga kompetentās iestādes piekrišana:

a) ja sākotnējais nodrošinājums ir atsavināts, bet vēl nav pārdots; vai

b) ja aizstājošais nodrošinājums pieder pie kāda no 51. panta 2. punktā minētajiem veidiem.

2. Grupveida nodrošinājumu var aizstāt ar citu grupveida nodrošinājumu ar nosacījumu, ka jaunais grupveida nodrošinājums nosedz vismaz to sākotnējā grupveida nodrošinājuma daļu, kas aizstāšanas brīdī ir piesaistīta, lai nodrošinātu viena vai vairāku vēl neizpildītu pienākumu izpildi.

3. Tiklīdz grupveida nodrošinājuma daļu piesaista konkrēta pienākuma izpildei, tiek norādīts grupveida nodrošinājuma atlikums.

3. IEDAĻA

Atbrīvošana un atsavināšana

54. pants

Daļēja atbrīvošana

Jā īpašos Savienības noteikumos minimālais daudzums nav noteikts, kompetentā iestāde var pati ierobežot viena nodrošinājuma daļēju atbrīvošanas reizu skaitu un noteikt minimālo summu katrai šādai atbrīvošanai.

Pirms visa nodrošinājuma vai tā daļas atbrīvošanas kompetentā iestāde var pieprasīt, lai tai tiktu iesniegts rakstisks atbrīvošanas pieprasījums.

Ja nodrošinājums sedz vairāk nekā 100 % no obligāti nodrošināmās summas, to nodrošinājuma daļu, kas pārsniedz 100 %, atbrīvo, kad galīgi atbrīvo vai atsavina nodrošinātās summas atlikumu.

55. pants

Atsavināšana

1. Kad kompetentajai iestādei kļūst zināmi apstākļi, kas dod iemeslu nodrošinājuma pilnīgai vai daļējai atsavināšanai, tā nekavējoties pieprasa personai, kurai jāizpilda pienākums, samaksāt atsavināmo summu, un dod tai laiku, kas nepārsniedz 30 dienas no maksāšanas pieprasījuma saņemšanas brīža.

Ja maksājums līdz minētā laikposma beigām nav veikts, kompetentā iestāde:

- a) nekavējoties pārskaita 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā aprakstītā veida nodrošinājumu attiecīgajā kontā;
- b) nekavējoties pieprasa 51. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajam garantijas sniedzējam maksāt, dodot laiku, kas nepārsniedz 30 dienas no maksāšanas pieprasījuma saņemšanas brīža;
- c) nekavējoties veic pasākumus, lai:
 - i) konvertētu 51. panta 2. punkta b) un c) apakšpunktā aprakstīto nodrošinājumu naudas summās, kas būtu pietiekamas, lai atgūtu maksājamo summu;
 - ii) ieskaitītu kālā atstāto 51. panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto naudas depozītu savā kontā.

Kompetentā iestāde var nekavējoties pārskaitīt jebkuru 51. panta 1. punkta a) apakšpunktā aprakstīto nodrošinājuma veidu attiecīgajā kontā, pirms tam nepieprasot attiecīgajai personai veikt maksājumu.

2. Neskarot 1. punktu:

- a) ja ir pieņemts lēmums atsavināt nodrošinājumu, bet pēc tam, pamatojoties uz pārsūdzību, tas ir atlikts saskaņā ar valsts tiesību aktiem, attiecīgā persona par faktiski atsavināto summu maksā procentus par laikposmu, kas sākas 30 dienas pēc maksājuma pieprasījuma saņemšanas, kā minēts 1. punktā, un beidzas dienā pirms faktiski atsavinātās summas samaksas;
- b) ja saskaņā ar pārsūdzības procedūras iznākumu attiecīgajai personai tiek pieprasīts 30 dienās samaksāt atsavināto summu, procentu aprēķināšanas nolūkos dalībvalsts var uzskatīt, ka maksājums jāveic 20. dienā pēc šāda pieprasījuma saņemšanas;
- c) piemērojamo procentu likmi aprēķina saskaņā ar valsts tiesību aktiem, bet tā nekādā gadījumā nedrīkst būt zemāka par procentu likmi, ko piemēro valstij piekritīgo summu atgūšanai;
- d) maksājumu aģentūras samaksātos procentus atskaita no ELGF vai ELFLA izdevumiem saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1306/2013;
- e) dalībvalstis var periodiski pieprasīt palielināt nodrošinājuma par attiecīgajiem procentiem.

3. Ja nodrošinājums ir atsavināts un summa jau ir kreditēta fondu kontos un ja atsavinātā summa, ieskaitot procentus, kuru likme noteikta saskaņā ar valsts tiesību aktiem, saskaņā ar pārsūdzības procedūras iznākumu ir pilnībā vai daļēji jāatmaksā, atmaksājamo summu sedz fondi, izņemot gadījumus, kad nodrošinājuma atmaksa nav jāveic dalībvalsts pārvaldes iestāžu vai citu struktūru nolaidības vai nopietnas kļūdas dēļ.

4. IEDAĻA

Informācija

56. pants

Informācija par nodrošinājuma atsavināšanu, nodrošinājuma veidiem un garantijas sniedzējiem

1. Dalībvalstis glabā Komisijai pieejamu informāciju attiecībā uz katru gadu par atsavināto nodrošinājumu kopējo skaitu un summu neatkarīgi no tā, kādā posmā ir 55. pantā noteiktā procedūra, katrā atsevišķā gadījumā nodalot summas, kas ir kreditētas valstu budžetos, un summas, kas ir kreditētas Savienības budžetā. Minētā informācija tiek glabāta par visiem atsavinātajiem nodrošinājumiem, kuru summa pārsniedz EUR 1 000, un par katru Savienības noteikumu, kurā paredzēts iesniegt nodrošinājumu. Informācija aptver gan summas, ko ieinteresētā persona samaksā tieši, gan summas, kuras atgūst, izmantojot nodrošinājumu.

2. Dalībvalstis nodod Komisijas rīcībā sarakstu, kurā norādīti:

a) to iestāžu veidi, kuras var darboties kā garantijas sniedzēji, un šajā sakarībā noteiktās prasības;

b) nodrošinājuma veidi, kas pieņemti saskaņā ar 51. panta 2. punktu, un šajā sakarībā noteiktās prasības.

VI NODAĻA

PĀRREDZAMĪBA

57. pants

Publikācijas saturs

1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 111. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā minētā informācija ietver:

a) minētā punkta c) apakšpunktā noteikto maksājumu summu sadalījumu atsevišķiem pasākumiem, kas uzskaitīti šīs regulas XIII pielikumā, kā arī katra atbalsta saņēmēja saņemtās summas attiecīgajā finanšu gadā;

b) aprakstu par fondu finansētajiem pasākumiem, kas nosaukti minētā punkta d) apakšpunktā un uzskaitīti šīs regulas XIII pielikumā, tostarp katra pasākuma veidu un mērķi.

2. Summas, kas minētas 1. punktā, izsaka euro dalībvalstīs, kuras ir ieviesušas euro, un valsts valūtā citās dalībvalstīs.

3. Dalībvalstis var publicēt sīkāku informāciju, nekā paredzēts 1. un 2. punktā, neskarot vajadzīgo privātuma aizsardzību.

58. pants

Pašvaldības publicēšana

Ja informācija, kas jāpublicē Regulas (ES) Nr. 1306/2013 112. panta trešās daļas piemērošanas vajadzībām, ļautu fizisku personu identificēt kā atbalsta saņēmēju tāpēc, ka attiecīgajā pašvaldībā dzīvo vai ir reģistrēts neliels saņēmēju skaits, attiecīgā dalībvalsts minētās regulas 111. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām publicē informāciju par nākamo lielāko administratīvo vienību, kurā ietilpst attiecīgā pašvaldība.

59. pants

Publikācijas forma un datums

1. Informācijai, kas jā dara pieejama vienotajā tīmekļa vietnē, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 111. panta 1. punkta otrajā daļā, var piekļūt, izmantojot meklēšanas rīku, ar kuru lietotāji var meklēt saņēmējus pēc nosaukuma vai pašvaldības, kā minēts šīs regulas 58. pantā, vai pēc saņemtās summas vai pasākuma, vai kombinējot minētos parametrus, un var izgūt visu attiecīgo informāciju kā vienotu datu kopumu. Minēto informāciju sniedz dalībvalsts oficiālajā valodā vai valodās un/vai vienā no trim Komisijas darba valodām.
2. Informāciju, kas minēta 1. punktā, publicē katru gadu līdz 31. maijam attiecībā uz iepriekšējo finanšu gadu.
3. Saskaņā ar minēto pantu informācija ir pieejama tīmekļa vietnē divus gadus no sākotnējās publicēšanas datuma.

60. pants

Saņēmēju informēšana

Saņēmējiem paredzēto informāciju, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1306/2013 113. pantā, saņēmējiem sniedz, iekļaujot to pieteikuma veidlapās finansējuma saņemšanai no fondiem, vai – citādā gadījumā – laikā, kad tiek vākti dati.

Atkāpjoties no pirmās daļas, attiecībā uz datiem par maksājumiem, kuri saņemti 2014. un 2015. finanšu gadā, informāciju saņēmējiem sniedz vismaz divus mēnešus pirms datu publicēšanas.

61. pants

Ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu saistīto robežvērtību publicēšana

Summas, ko dalībvalstis paziņojušas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 112. panta otro daļu, publicē Savienības tīmekļa vietnē, kas minēta šīs regulas 62. panta 1. punktā.

62. pants

Sadarbība starp Komisiju un dalībvalstīm

1. Komisija savā centrālajā interneta adresē izveido un uztur Savienības tīmekļa vietni, kurā ietvertas saites uz dalībvalstu tīmekļa vietnēm. Komisija atjaunina interneta saites saskaņā ar dalībvalstu iesūtīto informāciju.
2. Dalībvalstis nosūta Komisijai savu tīmekļa vietņu interneta adreses, tiklīdz šīs vietnes ir izveidotas, kā arī informē par visām turpmākajām izmaiņām, kuras ietekmē minēto tīmekļa vietņu pieejamību no Savienības tīmekļa vietnes.
3. Dalībvalstis izraugās struktūru, kas atbild par 59. panta 1. punktā minētās vienotās tīmekļa vietnes izveidošanu un uzturēšanu. Dalībvalstis paziņo Komisijai minētās struktūras nosaukumu un adresi.

VII NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

63. pants

Atcelšana

Regulas (EK) Nr. 601/94, (EK) Nr. 4/2004 un (EK) Nr. 259/2008 atceļ.

Tomēr Regulu (EK) Nr. 259/2008 turpina piemērot maksājumiem, kas veikti par 2013. finanšu gadu. Atkāpjoties no minētās regulas 3. panta 3. punkta, minētajā pantā norādītā informācija ir pieejama tīmekļa vietnē vienu gadu no tās sākotnējās publicēšanas datuma.

64. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Tomēr:

- a) tās 10. pantu izdevumiem, kas radušies dalībvalstīm, un piešķirtajiem ieņēmumiem, ko saņēmušas dalībvalstis, piemēro no 2014. gada 16. oktobra;
- b) tās 34.–40. pantu piemēro no 2015. gada 1. janvāra. Tomēr 34. panta 3. un 4. punktā paredzētos laikposmus nepiemēro atbilstīguma noskaidrošanas izmeklēšanai, par kuru paziņojums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta 1. punktu ir nosūtīts pirms 2015. gada 1. janvāra;
- c) VI nodaļu piemēro maksājumiem, kas veikti, sākot ar 2014. finanšu gadu;
- d) informāciju, kas dalībvalstīm jānosūta saskaņā ar II pielikuma V1 un V2 sleju, sniedz, sākot ar 2016. finanšu gadu.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 6. augustā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

I PIELIKUMS

PĀRVALDĪBAS TICAMĪBAS DEKLARĀCIJA

(3. pants)

Es, apakšā parakstīties(-jusies), ..., maksājumu aģentūras ... direktors(-e), iesniedzu šīs maksājumu aģentūras pārskatus par finanšu gadu no 16.10.xx. līdz 15.10.xx.+1.

Pamatojoties uz savu vērtējumu un manā rīcībā esošo informāciju, kas cita starpā ietver iekšējā revīzijas dienesta darba rezultātus, apliecinu, ka:

- iesniegtie pārskati, cik man zināms, sniedz patiesu, pilnīgu un pareizu priekšstatu par izdevumiem un ieņēmumiem iepriekšminētajā finanšu gadā. Visi parādi, avansa maksājumi, garantijas un krājumi, kas man zināmi, ir uzrādīti šajos pārskatos, un visi ieņēmumi, kas iekasēti attiecībā uz ELGF un ELFLA, ir pienācīgi kreditēti attiecīgo fondu kontos;
- esmu izveidojis(-jusi) sistēmu, kas rada pamatotu pārliecību par pārskatos iekļauto darījumu likumību un pareizību, tostarp par to, ka pieprasījumu atbilstība kritērijiem un – attiecībā uz lauku attīstību – atbalsta piešķiršanas procedūras tiek pārvaldītas, kontrolētas un dokumentētas atbilstīgi Savienības noteikumiem.

Pārskatā deklarētie izdevumi tika izmantoti paredzētajam mērķim, kā noteikts Regulā (ES) Nr. 1306/2013.

Turklāt apliecinu, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 58. pantu ir ieviesti efektīvi un samērīgi krāpšanas apkarošanas pasākumi un ka šajos pasākumos ir ņemti vērā apzinātie riski.

Tomēr šai deklarācijai piemērojamas šādas atrunas:

Visbeidzot, apliecinu, ka man nav zināma nekāda nepieciejama informācija, kas varētu kaitēt Savienības finansiālajām interesēm.

Paraksts

29. PANTA g) PUNKTĀ MINĒTĀS TABULAS PARAUGS

29. panta g) punktā minētā informācija ir jāsniedz par katru maksājumu aģentūru, izmantojot turpmāk sniegto tabulu.

a	b	c	i	d	e	f	g	h
Maksājumu aģentūra	Fonds	Valūtas vienība	Piekritīgās summas kategorija (sankcija par savstarpējās atbilstības pārkāpumu, daudzgadu sankcija vai cita sankcija)	Bilance N-1. gada 15. oktobrī	Jaunās lietas (N. gads)	Atgūto līdzekļu kopsumma (N. gads)	Korekciju kopsumma, kas ietver neatgūstamās summas (N. gads)	Summa, kurai jābūt atgūtai N. gada 15. oktobrī

IV PIELIKUMS

31. PANTA 4. PUNKTĀ MINĒTO JAUTĀJUMU NOSŪTĪŠANA

31. panta 4. punktā minētie jautājumi jāadresē:

— Eiropas Komisijai, DG AGRI-J1, B-1049 Brussels

vai

— AGRI-J1@ec.europa.eu.

V PIELIKUMS

INFORMĀCIJA, KAS IEKLAUJAMA 42. PANTA 2. PUNKTĀ MINĒTĀJĀ IKGADĒJĀ RISKĀ ANALĪZĒ

1. Iepriekšējā gada riska analīzes novērtējums

Jāsniedz novērtējums par to, cik efektīva bija iepriekšējā gada riska analīze, iekļaujot analīzes stiprās un vājās puses. Skaidri jānorāda uzlabojumu un to īstenošanas iespējas.

2. Informācijas avots

Jāsniedz ziņas par visiem informācijas avotiem, kas ņemti vērā, lai sagatavotu un veiktu riska analīzi. Ir jābūt īpašai atsaucē uz Komisijas Regulu (EK) Nr. 612/2009 ⁽¹⁾.

3. Atlases procedūra

Jāsniedz apraksts par procedūru, kas piemērojama, lai atlasītu rūpīgi pārbaudāmos uzņēmumus. Skaidri jānorāda uzņēmumu skaits/procentuālā daļa un nozares/pasākumi, kam piemēro riska analīzi, atlasīti pēc nejaušības principa, automātisku un/vai manuālu atlasī. Skaidri jānorāda, kādas nozares/pasākumi nav iekļauti, un jāprecizē neiekļaušanas iemesli.

4. Piemērojamie riska faktori un riska vērtības

Gadījumos, kad piemēro riska analīzi, jāsniedz informācija par visiem vērā ņemtajiem riska faktoriem un iespējamām vērtībām, kas šiem riska faktoriem piešķirtas. Šī informācija jāsniedz atbilstīgi turpmāk sniegtajiem tabulu paraugiem.

Riska faktori un riska vērtības, kas piemērojamas visiem pasākumiem, kuriem veic riska analīzi		
Riska faktori	Riska vērtības	
	Apraksts	Vērtības

Īpaši riska faktori un riska vērtības, kas piemērojamas eksporta kompensācijām		
Riska faktori	Riska vērtības	
	Apraksts	Vērtības

Īpaši riska faktori un riska vērtības, kas piemērojamas ... (nozare/pasākums)		
Riska faktori	Riska vērtības	
	Apraksts	Vērtības

⁽¹⁾ Komisijas 2009. gada 7. jūlija Regula (EK) Nr. 612/2009, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 186, 17.7.2009., 1. lpp.).

5. Riska faktoru svērums

Attiecīgā gadījumā jāsniedz apraksts par procedūru, kas piemērojama, lai svērtu riska faktorus.

6. Riska analīzes rezultāti

Jāsniedz informācija par to, kā riska analīzes rezultāti un “punktu tabula” (attiecīgā gadījumā katrai konkrētajai nozarei/pasākumam) tiks atspoguļota, atlasot uzņēmumus rūpīgās pārbaudes galīgajā plānā.

Īpašu uzmanība jāvelta kopīgu pasākumu iespējai, kā paredzēts 44. pantā.

7. Pieredzētās grūtības un ieteikumi uzlabojumam

Jāsniedz informācija par visām grūtībām, ar kādām bijis jāsaskaras, un pasākumiem, kas veikti, lai tās pārvarētu, vai jāsniedz priekšlikumi šā mērķa sasniegšanai. Attiecīgā gadījumā jāsniedz ieteikumi par veicamajiem uzlabojumiem.

VI PIELIKUMS

TO UZŅĒMUMU SARAKSTS, KURI VEIC UZŅĒMĒJDARBĪBU DALĪBVALSTĪ, KAS NAV DALĪBVALSTS, KURĀ ATTIECĪGĀS SUMMAS MAKSĀJUMS TIKA VEIKTS VAI SAŅEMTS VAI KURĀ ATTIECĪGĀS SUMMAS MAKSĀJUMAM BIJA JĀBŪT VEIKTAM VAI SAŅEMTAM

(45. panta 1. punkts)

Dalībvalsts, kurā veikts vai saņemts maksājums

Saraksta nosūtīšanas datums

Dalībvalsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību

(1) Nosaukums un adrese		(2) Izdevumu veids (norādīt katru maksājumu atsevišķi, sagrupējot informāciju pa ELGF budžeta pozīcijām un maksājumu veidiem)	(3) Katra atsevišķa maksājuma summa (valsts valūtā)		(4) Norādīt, vai uzņēmuma inspekcija pieprasīta saskaņā ar 45. pantu (sk. A. piezīmi)
(i) uzņēmums dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību	(ii) uzņēmums, kam veikts maksājums vai no kura saņemts maksājums		(i) kas ELGF finanšu gadā samaksāta uzņēmumam	(ii) ko ELGF finanšu gadā samaksājis uzņēmums	

Piezīmes

- A. Šādā gadījumā jānosūta īpašs pieprasījums, izmantojot VIII pielikumā sniegtās veidlapas paraugu un iekļaujot visu nepieciešamo informāciju, lai saņēmējs varētu pareizi identificēt attiecīgo uzņēmumu.
- B. Šā saraksta kopija ir jānosūta Komisijai.
- C. Ja nav uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs (ciktāl tas attiecas uz jūsu valsti), tad šis fakts jāpaziņo visām pārējām dalībvalstīm un Komisijai.
- D. Ja pieprasījums veikt uzņēmuma rūpīgo pārbaudi saskaņā ar 45. pantu ir iesniegts pēc šā saraksta nosūtīšanas, tad pieprasījuma kopija saskaņā ar VIII pielikumu jānosūta Komisijai.

—

TO UZŅĒMUMU SARAKSTS, KURI VEIC UZŅĒMĒJDARBĪBU TREŠĀ VALSTĪ UN PAR KURIEM ATTIECĪGO SUMMU MAKSĀJUMI TIKA VEIKTI VAI SAŅEMTI VAI PAR KURIEM ATTIECĪGO SUMMU MAKSĀJUMIEM BIJA JĀBŪT VEIKTIEM VAI SAŅEMTIEM DALĪBVALSTĪ

(45. panta 2. punkts)

Dalībvalsts, kurā veikts vai saņemts maksājums

Saraksta nosūtīšanas datums

Trešā valsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību

(1) Nosaukums un adrese		(2) Izdevumu veids (norādīt katru maksājumu atsevišķi, sagrupējot informāciju pa ELGF budžeta pozīcijām un maksājumu veidiem)	(3) Katra atsevišķa maksājuma summa (valsts valūtā)		(4) Papildu piezīmes (piemēram, pārbaudes laikā pieredzētās grūtības, aizdomas par pārkāpumu, riska analīze u. c.)
(i) uzņēmums trešā valstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību	(ii) uzņēmums, kam veikts maksājums vai no kura saņemts maksājums		(i) kas ELGF finanšu gadā samaksāta uzņēmumam	(ii) ko ELGF finanšu gadā samaksājis uzņēmums	

Piezīme

Jā nav uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs (ciktāl tas attiecas uz jūsu valsti), tad šā pielikuma kopija jānosūta Komisijai, skaidri norādot attiecīgo faktus.

VIII PIELIKUMS

PIEPRASĪJUMS VEIKT RŪPĪGO PĀRBAUDI SASKAŅĀ AR 45. PANTA 3. PUNKTU

Ar zvaigznīti atzīmētās pozīcijas jāaizpilda jebkurā gadījumā; pārējās pozīcijas jāaizpilda vajadzības gadījumā

Šis pieprasījums pamatojas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 3. punktu
uz:

A	(*) 1. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts	
	(*) 2. Īpašā dienesta nosaukums	
	(*) 3. Adrese	
	(*) 4. Tālruņa numurs	
	5. Faksa numurs	
	6. E-pasts	
	7. Atbildīgā amatpersona	
	8. Atbildīgās kontroles organizācijas nosaukums	
	9. Adrese	
	10. Tālruņa numurs	
	11. Faksa numurs	
	12. E-pasts	
	13. Atbildīgā amatpersona	
B	(*) 1. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts	
	(*) 2. Organizācija	
C	(*) 1. Pieprasījuma iesniegšanas datums	
	(*) 2. Rūpīgo pārbaūžu programma	
D	Dati par saņēmēju	
	(*) 1. Nosaukums	
	a) pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī	
	b) pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī	
	(*) 2. Atsauces numurs	
	(*) 3. Adrese	
	a) pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī	
	b) pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī	
E	Tikai attiecībā uz pieprasījumiem saskaņā ar 45. panta 3. punktu	
	Dati par maksājumu	
	(*) 1. Maksājumu aģentūra	
	(*) 2. Maksājuma atsauces numurs	
	(*) 3. Maksājuma veids	
	(*) 4. Summa (norādīt valūtu)	
	(*) 5. Uzskaites datums	
	(*) 6. Maksājuma datums	
	(*) 7. ELGF budžeta kods (nodaļa – pants – postenis –pozīcija)	
	(*) 8. Tirdzniecības gads vai periods, kuram piemēro maksājumu	
	(*) 9. Maksājuma juridiskais pamats (tiesību akts)	

G Riska analīze

(*) 1. Vērtējums

— augsts	
— vidējs	
— zems	

(*) 2. Vērtējuma pamatojums (izklāsta formā)

(vajadzības gadījumā izmantojiet papildu lapu)

H	Kontroles tvērums un mērķis	
	1. Ierisinātais tvērums	
	2. Mērķi un attiecīgā tehniskā informācija	
		
	(vajadzības gadījumā izmantojiet papildu lapu)	
		

I	(*) Pievienoto apliecinājošo dokumentu saraksts	
		
	(vajadzības gadījumā izmantojiet papildu lapu)	
		
		

IX PIELIKUMS

RŪPĪGĀS PĀRBAUDES REZULTĀTI SASKAŅĀ AR 45. PANTA 4. PUNKTU

Rūpīgās pārbaudes ziņojums pēc savstarpējas palīdzības pieprasījuma saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu

NB! Pozīcijas treknrakstā ir identiskas VIII pielikumā uzskaitītajām pozīcijām.

Identifikācija**B.1. Pieprasījuma saņēmēja dalībvalsts****2. Organizācija**

3. Reģionālais birojs

4. Kontroliera vārds un uzvārds

A.1. Pieprasījuma iesniedzēja dalībvalsts**2. Īpašā dienesta nosaukums****8. Atbildīgās kontroles organizācijas nosaukums**

14. Pieprasījuma numurs/ziņojuma atsauce

C.1. Pieprasījuma iesniegšanas datums un atsauces numurs**2. Rūpīgo pārbaudžu programma**

3. Atbildes datums un atsauces numurs

D. Dati par saņēmēju**1. Nosaukums**

a) pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī

b) pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī

2. Atsauces numurs

a) pieprasījuma iesniedzējā dalībvalstī

b) pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī

4. Citi rūpīgi pārbaudītie uzņēmumi

H. Kontroles tvērums un mērķis**I. Pievienoto apliecinājošo dokumentu saraksts****J. Rezultāts****Rūpīgās pārbaudes ziņojums**

1. Sagatavošana/vispārīga informācija/tvērums

2. Uzņēmuma/kontroles sistēmas apraksts

3. Paveiktais darbs/pārbaudītie dokumenti/konstatējumi

4. Secinājumi

5. Citi apsvērumi/ieteikumi

X PIELIKUMS

45. PANTA 5. PUNKTĀ MINĒTAIS PĀRSKATS PAR PIEPRASĪJUMIEM

[Dalībvalsts] pārskats par rūpīgās pārbaudes pieprasījumiem un rūpīgo pārbažu rezultātiem 20...
gada 1. [], 2. [], 3. [] un 4. [] ceturksnim, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 83. panta 3.
punkta pirmajā daļā

PIEPRASĪJUMI nosūtīti uz:

Dalībvalsts	Kopskaits par katru dalībvalsti	PIEPRASĪJUMS	
		Nosūtīšanas datums	Atsauces numurs
KOPĀ			

ATBILDES nosūtītas uz:

Dalībvalsts	Kopskaits par katru dalībvalsti	ATBILDE	
		Nosūtīšanas datums	Atsauces numurs
KOPĀ			

Piezīmes par lodziņiem:

Pārskata tabulā jāiekļauj ikviens ceturksnī nosūtītais pieprasījums/atbilde.

Attiecīgā gadījumā jāpievieno papildu rindas.

Nosūtīto atbilžu atsauces numuram jāatbilst attiecīgā inspekcijas pieprasījuma atsauces numuram.

—

GADA PROGRAMMAS DOKUMENTI (46. PANTA 1. PUNKTS)

A LAPA

IEROSINĀTĀ RŪPĪGO PĀRBAUŽU PROGRAMMA LAIKPOSMAM

(Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. pants)

1. Minimālā uzņēmumu skaita aprēķins

A(1) To uzņēmumu skaits, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ELGF [...] finanšu gadā sasniedza vairāk nekā EUR 150 000

A(2) Minimālais skaits

t. i.

x 1/2 =

2. Ģenerālkopa, no kuras veikta atlase

To uzņēmumu kopskaits, kas [...] finanšu gadā saņēmuši vai veikuši maksājumus, uz kuriem ir attiecinātas Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļā minētās rūpīgās pārbaudes, bija šāds:

A(3) Kopskaits

To uzņēmumu kopskaits, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ietilpa šādās kategorijās:

A(4) vairāk nekā EUR 350 000

A(5) EUR 350 000 vai mazāk, bet ne mazāk kā EUR 40 000

A(6) Mazāk nekā EUR 40 000

3. Rūpīgajai pārbaudei ierosinātie uzņēmumi

A(7) Kopskaits

A(8) Kopskaits, pamatojoties uz riska analīzi

To uzņēmumu kopskaits, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ietilpa šādās kategorijās:

A(9) vairāk nekā EUR 350 000

A(10) EUR 350 000 vai mazāk, bet ne mazāk kā EUR 40 000

A(11) Mazāk nekā EUR 40 000

Piezīmes par lodziņiem

A(4) Obligāti ir rūpīgi jāpārbauda šīs kategorijas uzņēmumi, kuri nav rūpīgi pārbaudīti saskaņā ar 42. panta 3. punktu divos rūpīgo pārbaužu laikposmos pirms šā rūpīgo pārbaužu laikposma, ja vien maksājumi, ko tie saņēmuši, neizrietēja no pasākuma vai pasākumiem, kuriem piemēroja uz riska analīzi balstītās atlases metodes.

A(9) Šīs kategorijas uzņēmumos rūpīgās pārbaudes veicamas tikai īpašu iemeslu dēļ; šie iemesli jānorāda šā pielikuma D lapā.

(Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. pants)

ELGF [...]. finanšu gads

[illegible]

IEROSINĀTĀ RŪPĪGO PĀRBAUŽU PROGRAMMA LAIKPOSMAM

(Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. pants)

Kritēriji, kas apstiprināti, lai izstrādātu programmu eksporta kompensāciju jomā un citās nozarēs, kurās apstiprinātas uz riska analīzi balstītās atlases metodes, ja šie kritēriji atšķiras no kritērijiem, kas iekļauti riska analīzes priekšlikumos, kuri nosūtīti Komisijai saskaņā ar 42. panta 2. punktu.

Nozare, kurā ir ierosināta rūpīgā pārbaude (norādīt ELGF budžeta pozīciju, kā minēts šā pielikuma B lapas B(1). ailē)	Piezīmes par apstiprinātajiem riska un atlases kritērijiem (sniegt īsu aprakstu, piemēram, par konstatētajiem pārkāpumiem vai ievērojamu izdevumu pieaugumu)

IEROSINĀTĀ RŪPĪGO PĀRBAUŽU PROGRAMMA LAIKPOSMAM

(Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. pants)

Ierosinātās rūpīgās pārbaudes, ja tādas ir, uzņēmumos, kuru ieņēmumi vai maksājumi, vai to summa ELGF [.....]. finanšu gadā bijusi mazāka nekā EUR 40 000

ELGF budžeta pozīcija (kā norādīts B lapas B (1). ailē)	To uzņēmumu skaits, kas ierosināti rūpīgajai pārbaudei	Īpašs iemesls rūpīgās pārbaudes veikšanai

IEROSINĀTĀ RŪPĪGO PĀRBAUŽU PROGRAMMA LAIKPOSMAM

(Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. pants)

KOPĀ:

KONTROLES IESTĀDE:

E (1) Rūpīgi pārbaudāmo
uzņēmumu kopskaits:E (2) Rūpīgi pārbaudāmo
uzņēmumu skaits:

KONTROLES IESTĀDE:

KONTROLES IESTĀDE:

E (3) Rūpīgi pārbaudāmo
uzņēmumu skaits:E (4) Rūpīgi pārbaudāmo
uzņēmumu skaits:

KONTROLES IESTĀDE:

KONTROLES IESTĀDE:

E(5) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu
skaits:E(6) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu
skaits:**Piezīmes par lodziņiem**

Vajadzības gadījumā jāpievieno papildu lodziņi – E (7), E (8) utt.

XII PIELIKUMS

GADA ZIŅOJUMA DOKUMENTI (46. PANTA 2. PUNKTS)

I DAĻA

Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punktā paredzētajā gada ziņojumā iekļaujamā informācija**1. Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļas pārvaldība**

Jāsniedz informācija par Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļas pārvaldību, kā arī par izmaiņām organizācijās, kas atbildīgas par rūpīgajām pārbaudēm, īpašajā dienestā, kurš atbildīgs par minētās regulas piemērošanas uzraudzību, kā minēts tās 85. pantā, un šo organizāciju kompetencē.

2. Izmaiņas tiesību aktos

Jāsniedz informācija par visām tām izmaiņām valstu tiesību aktos attiecībā uz Regulas (EK) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļas piemērošanu, kuras veiktas pēc iepriekšējā gada ziņojuma.

3. Rūpīgo pārbažu programmas grozījumi

Sniedz visu to grozījumu aprakstu, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1306/2013 84. panta 2. punktu izdarīti Komisijai iesniegtajā rūpīgo pārbažu programmā pēc tās iesniegšanas dienas.

4. Šajā ziņojumā minētās rūpīgo pārbažu programmas piemērošana

Jāsniedz informācija par rūpīgo pārbažu programmas piemērošanu laikposmā līdz 30. jūnijam pirms attiecīgā ziņojuma iesniegšanas pēdējās dienas, kā minēts Regulas (EK) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punktā, ietverot šādus punktus – sadalījumā gan pēc izpildes kopumā, gan pēc atsevišķām kontroles iestādēm (ja kontroles saskaņā ar šo regulu veic vairāk nekā viena kontroles iestāde):

- a) rūpīgo pārbažu laikposmā pārbaudīto uzņēmumu skaits atbilstīgi šā pielikuma II daļas A lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- b) to uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl notiek, atbilstīgi šā pielikuma II daļas A lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- c) to uzņēmumu skaits, kam dažu rūpīgo pārbažu neizpildes rezultātā attiecīgajā laikposmā rūpīgo pārbaudi neveica, atbilstīgi šā pielikuma II daļas A lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- d) iemesli, kādēļ c) apakšpunktā minētās rūpīgās pārbaudes nav veiktas;
- e) rūpīgo pārbažu, kas minētas a), b) un c) apakšpunktā, sadalījums atbilstīgi saņemtajām vai samaksātajām summām un atbilstīgi pasākumiem, izmantojot šā pielikuma II daļas B lapā sniegto veidlapas paraugu;
- f) to pārbažu rezultāti, kuras minētas a) apakšpunktā, atbilstīgi šā pielikuma II daļas C lapā sniegtajam veidlapas paraugam, iekļaujot:
 - i) to rūpīgo pārbažu skaitu, kurās atklāti pārkāpumi, un iesaistīto uzņēmumu skaitu;
 - ii) šo pārkāpumu veidu;
 - iii) attiecīgo pasākumu, ja atklāts pārkāpums;
 - iv) aprēķinātās katra pārkāpuma finansiālās sekas;

- g) vidējais rūpīgo pārbaūžu ilgums, kas izteikts rūpīgo pārbaūžu veicēju darba dienās, ja iespējams, norādot laiku, kas pavadīts, plānojot, sagatavojot un veicot pārbaudes un sagatavojot ziņojumu.

5. Rūpīgo pārbaūžu programmu piemērošana pirms pārbaudes, uz kuru attiecas šī programma

Ziņojumā jāiekļauj to rūpīgo pārbaūžu rezultāti, kas veiktas attiecībā uz iepriekšējiem rūpīgo pārbaūžu laikposmiem, par kuriem rezultāti nav pieejami šo rūpīgo pārbaūžu laikposmu ziņojumu iesniegšanas laikā, par katru iepriekšējo rūpīgo pārbaūžu laikposmu iekļaujot:

- a) saskaņā ar 4. punkta b) un c) apakšpunktu iepriekšējos rūpīgo pārbaūžu ziņojumos paziņoto rūpīgo pārbaūžu stāvokli atbilstīgi šā pielikuma II daļas D lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- b) to rūpīgo pārbaūžu skaitu, kurās atklāti pārkāpumi, un iesaistīto uzņēmumu skaitu atbilstīgi šā pielikuma II daļas C lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- c) šo pārkāpumu veidu atbilstīgi šā pielikuma II daļas C lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- d) attiecīgo pasākumu, ja tika atklāts pārkāpums, atbilstīgi šā pielikuma II daļas C lapā sniegtajam veidlapas paraugam;
- e) katra pārkāpuma aprēķinātās finansiālās sekas atbilstīgi šā pielikuma II daļas C lapā sniegtajam veidlapas paraugam.

6. Savstarpēja palīdzība

Kopsavilkums par savstarpējas palīdzības pieprasījumiem, kas iesniegti un saņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu.

7. Resursi

Jānosūta sīka informācija par rūpīgo pārbaūžu veikšanai pieejamajiem resursiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu, iekļaujot informāciju par:

- a) to darbinieku skaitu (personas gadā), kas paredzēti šādu rūpīgo pārbaūžu veikšanai, sagrupējot šo informāciju pa kontroles iestādēm un vajadzības gadījumā pa reģioniem;
- b) apmācību, kurā piedalījies personāls, kas veic rūpīgās pārbaudes, norādot tā a) apakšpunktā minētā personāla īpatsvaru, kas piedalījies šādā apmācībā, un apmācības veidu; un
- c) datortehniku un rīkus, kurus izmanto personāls, kas veic šādas rūpīgās pārbaudes.

8. Grūtības, kas pieredzētas, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu

Jāsniedz informācija par visām grūtībām, kas pieredzētas, piemērojot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu, un pasākumiem, kas veikti, lai tās pārvarētu, vai jāiesniedz attiecīgie priekšlikumi.

9. Priekšlikumi uzlabojumiem

Attiecīgā gadījumā jāiesniedz ieteikumi, kā uzlabot Regulas (ES) Nr. 1306/2013 V sadaļas III nodaļu vai tās piemērošanu.

II DAĻA

A LAPA

RŪPĪGĀS PĀRBAUDES ZIŅOJUMS LAIKPOSMAM

(Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punkts)

KOPĀ:

KONTROLES IESTĀDE:

1. (A) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu kopskaits:

(B) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaits:

2. (A) Rūpīgi pārbaudīto uzņēmumu kopskaits:

(B) Rūpīgi pārbaudīto uzņēmumu skaits:

3. (A) To uzņēmumu kopskaits, kuros notiek rūpīgās pārbaudes:

(B) To uzņēmumu skaits, kuros notiek rūpīgās pārbaudes:

4. (A) To uzņēmumu kopskaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav veiktas:

(B) To uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav veiktas:

KONTROLES IESTĀDE:

KONTROLES IESTĀDE:

1. (C) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaits:

D) Rūpīgi pārbaudāmo uzņēmumu skaits:

2. (C) Rūpīgi pārbaudīto uzņēmumu skaits:

D) Rūpīgi pārbaudīto uzņēmumu skaits:

3. (C) To uzņēmumu skaits, kuros notiek rūpīgās pārbaudes:

(D) To uzņēmumu skaits, kuros notiek rūpīgās pārbaudes:

4. (C) To uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav veiktas:

(D) To uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav veiktas:

Piezīmes par lodziņiem

Vajadzības gadījumā jāpievieno papildu lodziņi – (E), (F) utt.

(Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punkts)

Rūpīgās pārbaudes ziņojums attiecībā uz ELGF budžeta pozīcijām (ELGF [...], finanšu gads)

Rūpīgo pārbaužu programma ...

[illegible]

(Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punkts)

Potenciālie pārkāpumi, kas atklāti attiecībā uz ELGF budžeta pozīcijām (ELGF [...]. finanšu gads)

Rūpīgo pārbaužu programma ...

C(1) ELGF budžeta panta vai posteņa numurs	C(2) Potenciālo atklāto pārkāpumu skaits	C(3) Attiecīgo maksājumu skaits	C(4) Attiecīgo uzņēmumu skaits	C(5) Potenciālo pārkāpumu aprēķinātā vērtība	C(6) Katra potenciālā atklātā pārkāpuma apraksts un veids, attiecīgā(-o) uzņēmuma(-u) atsaucē numurs un OLAF atsaucē numurs(-i) (IMS paziņojuma numuri)
Kopā					

RŪPĪGĀS PĀRBAUDES ZIŅOJUMS LAIKPOSMAM

(Regulas (ES) Nr. 1306/2013 86. panta 1. punkts)

Rūpīgo pārbaužu veikšana attiecībā uz iepriekšējām rūpīgo pārbaužu programmām; rūpīgo pārbaužu programma ...

D(1) To uzņēmumu skaits, kas iepriekšējā ziņojumā deklarēti kā uzņēmumi, kuros notiek rūpīgās pārbaudes		D(2) To D(1) punktā minēto uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes ir pabeigtas:		D(3) To D(1) punktā minēto uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl notiek:	
D(4) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(1) punkts:		D(5) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(2) punkts:		D(6) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(3) punkts:	
D(7) To uzņēmumu skaits, kas iepriekšējā ziņojumā deklarēti kā uzņēmumi, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav sāktas:		D(8) To D(7) punktā minēto uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes ir pabeigtas:		D(9) To D(7) punktā minēto uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl notiek:	
D(11) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(7) punkts:		D(12) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(8) punkts:		D(13) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(9) punkts:	
				D(10) To D(7) punktā minēto uzņēmumu skaits, kuros rūpīgās pārbaudes vēl nav sāktas:	
				D(14) To darījumu vērtība, uz kuriem attiecas D(10) punkts:	

XIII PIELIKUMS

57. PANTĀ MINĒTIE PASĀKUMI

1. Atbalsta shēmas, kas uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 ⁽¹⁾ I pielikumā.
2. Turpmāk minētās shēmas un pasākumi, kas uzskaitīti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ⁽²⁾:
 - valsts interence;
 - atbalsts privātai uzglabāšanai;
 - programma skolu apgādei ar augļiem un dārzeņiem;
 - programma skolu apgādei ar pienu;
 - atbalsts augļu un dārzeņu nozarē;
 - atbalsta pasākumi vīna nozarē;
 - atbalsts biškopības nozarē;
 - atbalsts apiņu nozarē;
 - eksporta kompensācijas.
3. Atbalsts zīdītāriņu nozarē, kas paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 1234/2007 ⁽³⁾.
4. Informācijas un noieta veicināšanas pasākumi, kas paredzēti Padomes Regulā (EK) Nr. 3/2008 ⁽⁴⁾.
5. Pasākumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 228/2013 ⁽⁵⁾, izņemot pasākumus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikums.
6. Pasākumi, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 229/2013 ⁽⁶⁾, izņemot pasākumus, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikums.
7. Pasākumi, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1305/2013 III sadaļas I nodaļā un iekļauti attiecīgajā lauku attīstības programmā.
8. Pasākumi, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1698/2005 ⁽⁷⁾ IV sadaļas I nodaļā un iekļauti attiecīgajā lauku attīstības programmā.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniecīkiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 (OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp.).

⁽³⁾ Padomes 2007. gada 22. oktobra Regula (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) (OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes 2007. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 3/2008 par informācijas un veicināšanas pasākumiem attiecībā uz lauksaimniecības produktiem iekšējā tirgū un trešās valstīs (OV L 3, 5.1.2008., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 13. marta Regula (ES) Nr. 229/2013, ar ko nosaka īpašus pasākumus lauksaimniecībā par labu Egejas jūras nelielajām salām un atceļ Padomes Regulu Nr. 1405/2006 (OV L 78, 20.3.2013., 41. lpp.).

⁽⁷⁾ Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LV